

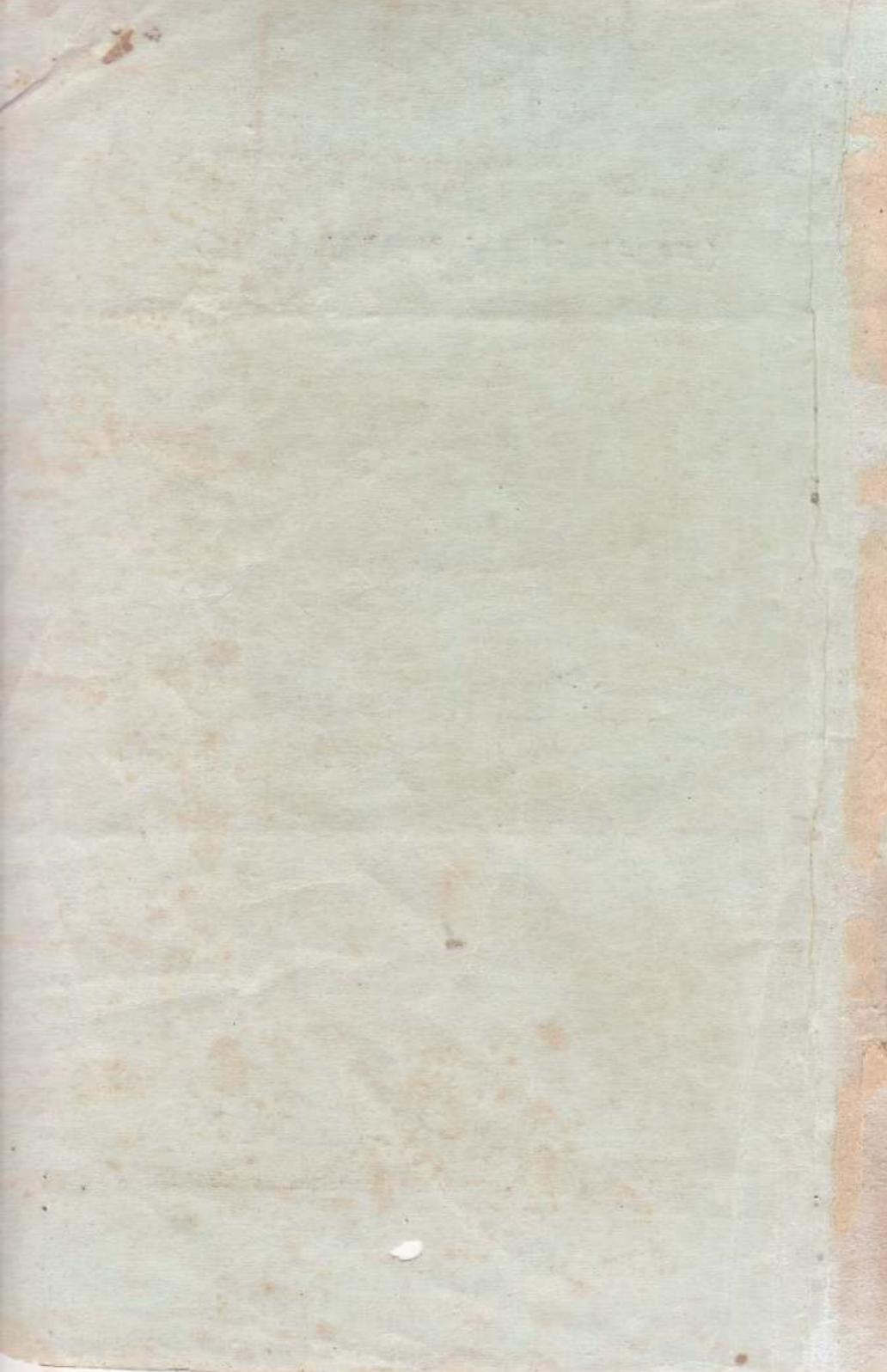
கோழிப்பண்ணை

(POULTRY FARMING)

௨

சென்னை

JAFFNA COLLEGE
YADUBESOTTAI

கோழிப்பண்ணை

[POULTRY FARMING IN TAMIL]

[1968 மார்ச்சு முதல் நடைமுறைக்கு வரும்
E. O. E. (O. L.) பயிற்சி செய்கைப் பாடத்திட்டத்துக்கும்
அமைவானது]

நூலாக்கம் :

A. I. சின்னையா B.Sc. (Agric); Dip. in Ed.
பயிற்சி செய்கைப் போதலுசிரியர்
யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
வட்டுக்கோட்டை.

1968

அச்சுப்பதிவு

ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

விலை 3-00

முதற் பதிப்பு தை 1968]

[உரிமை பதிவு]

முகவுரை

கோழி பழந்தமிழர் வாழ்வில் முதலிடம் பெற்று வந்திருக்கிறது. இதற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. தமிழ்நாட்டுத் தலைநகராகிய உறையூர், கோழி என்னும் பெயரால் புறநானூறு போன்ற தமிழ்நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒருகாலத்தில் தமிழ் நாடாயிருந்து இப்பொழுது மலையாள நாடாக இருக்கும் கேரளத்திலும் கோழிக்கூடு என்னும் நகரம் இருக்கிறது. இலக்கியத்தில் மட்டுமன்று தமிழருடைய கலாச்சாரத்திலும், தெய்வவழி பாட்டிலும் கோழி இடம் பெற்றிருக்கிறது. தமிழ் மக்கள் வழிபடும் தெய்வமாகிய முருகனை 'கோழிக்கொடியோன்' என நூல்கள் போற்றுகின்றன. கோழியின் உருவத்தை ஒவியர்களும், சிற்பிகளும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். குக்குட தீபம் என்னும் ஒருவித கோழி வடிவத்தில் அமையப் பெற்ற விளக்குகள் தமிழ் நாட்டு அரசர்களின் அரசன் மனைகளையும், கோவில்களையும் அணிசெய்தன. இன்றும் இப்பழங்காலப் பண்பாட்டை நினைவுறுத்தும் சின்னங்களாகிய அவ்விளக்குகள் காணப்படுகின்றன.

இவ்வித பெருமை வாய்ந்த கோழி, உலகம் எங்கும் பரவி தேசங்களின் உணவு உற்பத்தி இயக்கங்களில் முக்கியமான இடம் வகிப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். புதுவளம் பெறும் நாடுகளுடைய பொருளியற் செல்வத்தின் பெரும் பகுதி, உணவு உற்பத்திக்கும் உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்குமே செலவிடப்படுகின்றது.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பின்னரே கோழிப்பண்ணை நம்நாட்டு மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது சராசரியாக 30 லட்சம் ரூபா பெறுமதியான முட்டைகள் ஆண்டு தோறும் இலங்கையில் 1962-ம் ஆண்டு வரை இறக்குமதியாகி வந்தன. கோழிப்பண்ணைத் தொழிலின் வரலாற்றில் 1963-ம் ஆண்டு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஏனெனில் இவ்வாண்டிற்குள் இலங்கை முட்டை உற்பத்-

தியில் தன்னிறைவு அடைந்தது. இது அந்நிய செலாவணி நோக்கான தன்னினைவாகும். ஆனால் உணவியல் நோக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் சம அளவில் வளர்ச்சியடையவில்லை. இக்கணிப்பீர்ப்படி இன்னமும் பத்து மடங்கு அதிகமாக முட்டை உற்பத்தி பெருகவேண்டும்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நாணய மதிப்புக்குறைப்பீடு, எழுத்தறிவு விகிதத்தின் உயர்வு, உலகச் சந்தையில் உணவுப்பொருட்களின் விலைவாசி மிகுதிப்படல்போன்ற காரணிகள், உள்நாட்டு இயற்கை வளத்தை விருத்தியாக்குவதன் இன்றியமையாமையை நன்கு புலப்படுத்துகின்றன. பயிர்ச் செய்கையுடன் ஒன்றித்துப் போகக்கூடிய தொழில் முறை கோழிப் பண்ணையாகும்.

கோழிப்பண்ணைப் பரிபாலனம் ஒரு தொழில் நுட்ப அறிவுக்கருத்த முயற்சியாகும். இதுவரை நம் நாட்டில் கோழி வளர்ப்பின் தொழில் நுட்பங்களை அடக்கியுள்ள தமிழ் நூல்கள் எதுவும் வெளியிடப்படவில்லை. பயிர்ச் செய்கைப் போதனை, கல்விக்கூடங்களில் இடம் பெற்று விட்ட இக்காலத்தில் “கோழிப்பண்ணை” என்னும் இந்த நூலை உருவாக்கி வெளியிடுவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கடந்த பில ஆண்டுகளாக என்னிடம் பயிர்ச் செய்கைத் தத்துவங்களைப் பயின்று வெளியேறிய பல மாணவர்களுடைய தூண்டுகோலும், நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து என்னுடைய ஏனைய பயிர்ச் செய்கை நூல்களைப் பயன்படுத்தும் மாணவர், ஆசிரியர்களுடைய வேண்டுகோளுமே. இத்துறையில் இந்நூலை உருவாக்குவதில் என்னை ஊக்குவித்தன.

ஆங்கில நூல்கள், மாத சஞ்சிகைகள் அரசாங்க வெளியீடுகள், ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், அநுபவக் கருத்துக்கள், பத்திரிகைகளில் வெளியான எண்ணிலக்கங்கள் பல இப்பணியில் பெரிதும் உதவின. இவற்றை எண்க்களித்து உதவிய நூல் நிலைய மேற்பார்வையாளருக்கும், உத்தியோக நண்பர்களுக்கும் நான் நன்றியுடையேன்.

இந்நூலிற்கு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி முதல்வர், கலாநிதி W. L. ஜெயசிங்கம் அவர்கள் அணிந்துரை எழுதியுள்ளார்கள். அவர்கள் தொழில் நுட்பக்கலைகளில் மிக்க ஆர்வமும், அக்கறையும் கொண்டுள்ளவர்கள். இளைஞர்களை செய்முறையான வாழ்க்கையில் ஈடுபடும்படி என்றும் ஊக்குவிப்பார்கள். கோழிப்பண்ணை நூலிற்கு அணிந்துரை வழங்கும்படி நான் கேட்ட பொழுது, மனமுலந்து முன்வந்தார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.

முதற் பதிப்பில் குறைவாகவே படங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றை அளித்தவர் ஓவிய விற்பன்னர் திரு. P. A. அமிர்தநாதன் அவர்கள். அவர்களுக்கும் நான் நன்றியுடையேன்.

பயிர்ச்செய்கைப் போதனைத் துறையில் தொழில் நுட்ப விளக்கம் இலங்கை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டியது அவசியம். கோழிப்பண்ணை, உணவு உற்பத்திக்கு உதவுவது மாத்திரமன்று. வருங்கால இளைஞர்களின் வாழ்க்கைத் தொழிலாகவும் அமையும். அவர்களுக்காகவே இந்நூல் உருவாகியுள்ளது.

கடைசியாக பயிர்ச்செய்கை நூல்களை வெளியிடுதல் இப்பணியில் ஸ்ரீ காந்தா அச்சகத்தின் உரிமையாளர் திரு. மு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தனியிடம் பெறுகிறார்கள். அவர்களின் அன்பும், ஆதாரும் எனக்கு ஊக்கம் அளித்து வருகிறது. அவர்களுக்கும், அச்சகத்து ஊழியருக்கும், பொறுமையுடன் இந்நூலைச் சிறப்பாக உருவாக்கியமைக்கு என் உளமுலந்த நன்றி உரித்தாகுக.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி
வட்டுக்கோட்டை

A. I. சின்னையா.

வழங்கிய

அணிந்துரை

இலங்கையின் விவசாயத்துறையில் கோழிப்பண்ணை முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு விட்டது. பல காரணங்களாலும் இந்த நிலை வரவேற்கக் கூடிய தொன்றாகும். கோழிகளை நவீன முறையில் வளர்ப்பதற்கான கருத்துக்களைப் பூரணமாக விளக்கம் தரும் தமிழ் நூலொன்று, தமிழ்பேசும் மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்படக் கூடியது.

பயிர் செய்வதற்கான பரந்த நிலப்பரப்பின்மையும் அதற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகள் கிடைக்கப்பெறாமையும், யாழ்ப்பாணத்து விவசாயிகளை இக்காரணிகள் வேண்டப்படாத செறிவான பயிர்ச்செய்கை முயற்சிகளில் ஈடுபடச் செய்கிறது. மேலும், கோழிப்பண்ணைத் தொழில் முறையில் நோக்க நிறைவு காண வேண்டுமாயின் அதனை விவேகத்துடனும், விஞ்ஞான அடிப்படையிலும் கையாள வேண்டும். எனவே யாழ்ப்பாணத் தீவகற்பத்தில் உள்ள படித்த மாணவர்களுட் பலர், தம்முடைய வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கோழிப் பண்ணையைத் தெரிந் தெடுப்பர் என்று நம்புவதற்கு இடமுண்டு.

பாடசாலைகளில் எல்லா வகுப்புப் பாடத்திட்டங்களிலும் பயிர்ச்செய்கை முதலிடம் பெற்றிருக்கின்ற தென்பது யாமறிந்ததாகும். இக்காரணங்கள் கொண்டு திரு A. I. சின்னையா அவர்கள் மேற்கொண்டுள்ள இம் முயற்சி வரவேற்கத் தகுந்ததே. இந்நூல் கல்விக் கூடங்களில் பாடநூலாகவும் பயன்படக் கூடியதொன்றாகும்.

இப்படியான நூலொன்றை எழுதுவதற்குத் திரு. சின்னையா அவர்கள் தராதரம், அநுபவம் என்பவற்றில் தகுதி வாய்ந்தவராவர்.

ஆகவே கோழிப்பண்ணைத் தொழிற் துறையில் அக்கறை கொண்டுள்ள யாவருக்கும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் இந்நூலைச் சிபாரிசு செய்கின்றேன்.

வட்டுக்கோட்டை

5-1-68

W. L. ஜெயசிங்கம்

FOREWORD

BY

W. L. JEYASINGHAM, B.Sc. (Lond); M.A.; Ph. D. (Clark)

(President, Jaffna College)

Poultry farming has assumed an important place in the Agricultural horizon of Ceylon in recent times. This is a welcome feature for several reasons. A book on this subject dealing with all the aspects of the industry, in Tamil, will be valuable to the Tamil speaking people.

Lack of extensive land for cultivation and fresh water, will turn the Jaffna farmer to Agricultural enterprises where these conditions are not a premium. Further, poultry farming if it is to be a success, needs to be approached intelligently in a Scientific way. Therefore it is hoped that more and more of the Educated youth of the Peninsula would turn towards this industry to earn their livelihood.

As we are aware, Agriculture will take an important place in the curriculum of schools at all levels in the future, and from this angle Mr A. I. Sinniah's efforts to produce a book which can also serve as a text, is welcome.

Mr. Sinniah, both by qualifications and experience, is ably suited to bring out a book of this nature, and I have pleasure in recommending it to all those interested in the Science of Poultry farming.

VADDUKODDAL.

W. L. JEYASINGHAM

5-1-68

பொருளடக்கம்

1. கோழி வளர்ப்பின் வரலாறும், நோக்கமும்	2
2. கோழிகளின் பொருளாதார வகுப்புப் பிரிவுகள்	6
3. கோழி வளர்ப்பு முறைகள்	8
4. கோழி இனங்கள்	12
5. புரூய்லர் உற்பத்தி	20
6. கோழிகளின் வீடமைப்பு	23
7. கோழிகளின் உணவு	27
8. கோழி உணவுப் பொருட்கள்	33
9. முட்டையிடும் கோழிகளைப் பராமரித்தல்	38
10. அடைகாப்பு	41
11. ஒருநாட் பராயமுடைய குஞ்சுகளைப் பராமரித்தல்	48
12. கோழிகளைத் தாக்கும் நோய்கள்	54
13. வைரசு நோய்கள்	57
14. பற்றீரியா நோய்களும், பங்கசு நோய்களும்	63
15. ஓட்டுண்ணி நோய்கள்	67
16. போஷாக்குக் குறைவினால் ஏற்படும் நோய்கள்	69
17. கோழிகளைத் தாக்கும் சில ஓட்டுண்ணிகள்	71
18. கோழிகளின் தன்னினம் உண்ணும் இயல்பு	77
19. பண்ணையிலிருந்து தகுதியற்ற கோழிகளை விலக்குதல்	80
20. கனகூள உறையுள்ளில் கோழி வளர்த்தல்	88
21. கோழிப்பண்ணைப் பொருளியற் கருத்துக்கள்	94
22. கலைச்சொல் அட்டவணை.	103

கோழிப்பண்ணை

கோழிகளை வீடுகளில் வளர்த்தல், பண்டைக்காலம் தொட்டு கையாளப்பட்டு வருகின்ற இலாபகரமான தொழிலாகும். பயிர்ச்செய்கையாளர் பிராணி வளர்ப்பை பெரும்பாலும் உபதொழிலாகவே நடத்துகின்றனர். இவற்றிலிருந்து உடல்நலத்துக்கு இன்றியமையாத உணவுச்சத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்வதுடன், பொருளாதாரத்தையும் விருத்தியாக்க முடிகின்றது.

உலகின் சகல நாடுகளிலும் கோழிகளை மக்கள் தொன்று தொட்டு வளர்த்து வருகின்றனர். புரதஉணவு அடக்கத்தில் கோழிகள் சிறந்தவையாகும். 1962-ம் ஆண்டுவரை சராசரியாக 30 லட்சம் ரூபாய் பெறுமதியான முட்டைகள் இலங்கைக்கு இறக்குமதியானது. 1963-ம் ஆண்டில் இருந்து கோழி வளர்ப்பைத் தொழில் முறையாகப் பலர் கையேற்றதன் விளைவாக முட்டை உற்பத்தியில் நம் நாடு தன்னிறைவு அடைந்திருக்கிறது.

நம் நாட்டு மக்கள் ஆண்டுதோறும் தலைக்கு 2 அவுன்ஸ் பால், 9 அவுன்ஸ் இறைச்சி 18 முட்டைகளே உட்கொள்ளுகின்றனர். ஒப்பிட்டு நோக்குமிடத்து மேல்தேசங்களில் மக்கள் 250 முட்டைகளை உணவில் சேர்த்துக் கொள்ளுகின்றனர். ஆகவே கோழி வளர்ப்பு பெருமளவு இலங்கையில் அபிவிருத்தி அடையவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். இத்துறையில் அரசாங்கம் மிக்க கவனம் இன்று செலுத்தி வருவது வரவேற்கத்தக்கது.

1. கோழிவளர்ப்பின் வரலாறும், நோக்கமும்

நாம் இன்று விருத்திபண்ணிப் பராமரித்து வளர்க்கும் மனைக்கோழிகள் யாவும் சுதந்திரமாகக் காடுகளில் வசிக்கும் காட்டுக் கோழியில் இருந்து பிறந்தன. கி. மு. 1400-ம் ஆண்டில் தொகுக்கப்பட்ட சீனக்கலைக்களஞ்சியத்திலிருந்து, சீனகேசத்து மக்கள் கோழிகளை வளர்த்தனர் என்றும், கி. மு. 1000-ம் ஆண்டில் இந்தியாவில் வெளியிடப்பட்ட பிரசுரங்களில் இருந்து அந்நாட்டில் அக்காலத்தில் இருந்தே கோழிகளை வளர்த்தனர் என்றும் அறியக்கிடக்கின்றது. இதில் இருந்து கிழக்குத் தேச நாடுகளாகிய இந்தியாவும் சீனாவுமே மனைக்கோழிகளின் தாயகம் என்று கருதலாம். இப்பகுதியிலிருந்து தான், மேற்கு தேசங்களுக்கு மனைக்கோழிகள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு விஞ்ஞான முறையில் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பல்லாண்டு காலமாக இந்தியா, கிழக்கிந்திய தீவுகள், கிரேக்க நாடு, பாரசீகம், ஆகிய நாடுகளில் உள்ள மக்கள், சேவற்கோழிகளுக்குள் சிறந்தவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து, போர்முறைகளைக் கற்பித்து, சண்டையிடச் செய்து வேடிக்கை பார்ப்பதுடன், பணமும் சம்பாதித்துவந்தனர். போர்ச் சேவர்களின் கால்களில், மேற்புறம் நோக்கி வளைந்திருக்கும் கூர்மையான முட்கள் காணப்படுகின்றன. சேவற் போர்கள், அவற்றுள் ஒன்று இறக்கும் வரை நடைபெறும்.

கோழி வகுப்பில், மனைக்கோழிமட்டும் அன்றி, வான்கோழி, சிங்காரக்கோழி, கின்னிக்கோழி, மயில், நெருப்புக்கோழி, தாரா ஆகியனவும் அடங்குகின்றன.

கோழிவளர்ப்பின் வரலாறும் நோக்கமும் 3

வான்கோழி : இது அமெரிக்காவைத் தாயகமாகக் கொண்டது. இதன் இறைச்சியை மேற்குத் தேசமக்கள் கிறிஸ்துமஸ் விசேட போசனமாக உட்கொள்ளுகின்றனர்.

கின்னிக்கோழி : இது ஆபிரிக்காவில் தோன்றியது. காவல் காக்கும் இயல்புடையதென்று கருதப்படுகிறது. இது இரவிலும் கத்தும்.

நெருப்புக்கோழி : இது ஆபிரிக்காவில் காணப்படுகிறது. மணிக்கு 28 மைல் வேகத்தில் இது ஓடும் இயல்பு பெற்றிருக்கிறது. இதன் இறகுகளை மக்கள் அலங்கரிப்புப் பொருளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். நெருப்புக்கோழிகள் நூறு ஆண்டுவரை சீவித்திருக்கின்றன.

தாரா : இவை கடினமான பறவைகளாகும். இவை வளர்ப்பதற்கு இலகுவானவை. கோழிகளைப்போல் பல நோய்களால் தாராக்கள் தாக்கப்படுவதில்லை.

சிங்காரக்கோழி : உலகின் பல நாடுகளிலும் தனிப்பட்ட சில கோழி இனங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, அவற்றின் அழகின் நிமித்தமாக சிங்காரக் கோழிகளாக மக்கள் பெரிதும் பாராட்டி வளர்க்கின்றனர். இத்துறையில் யப்பான், இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. யப்பானில் உள்ள "யொக்கோகாமா" என்னும் சிங்கார இனத்தின் சேவல்கள் 15 — 20 அடி நீளமான வால்களைப் பெற்றிருக்கின்றன.

மனைக்கோழிகளின் தன்மைகள் :

கோழிகளை வீடுகளில் வளர்த்து வந்ததன் விளைவாக சில தனிப்பட்ட இயல்புகள் அவற்றில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:

1. அவற்றின் நிறை அதிகரித்துள்ளது. காட்டுக்கோழிகள் 3 — 4 இருத்தல் நிறையுள்ளதாக இருக்கின்றன. மனைக்கோழிகள் 5 — 12 இருத்தல் நிறை உடையன.
2. அவற்றின் முட்டையிடும் இயல்பு விருத்தியடைந்திருக்கிறது. காட்டுக் கோழிகள் வருடத்தில் 30 க்கு அதிகமாக முட்டை இடுவதில்லை. ஆனால் விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாளுவதன் விளைவாக, அவை வருடத்துக்கு 300 முட்டைகள் வரை இடுகின்றன.
3. அடைகாக்கும் இயல்பு தவிர்க்கப்படுகிறது. வீடுகளில் வளர்க்கப்படும் கோழி இனங்களில் முட்டை இடும் தன்மை விருத்தியடைய, அடைகாக்கும் இயல்பு தவிர்க்கப்படுகிறது.
4. நிறத்தில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. பல்வேறு இனங்கள் ஒன்று சேர்வதால், கோழிகளில் நிறவேற்றுமை பெருகிக்கொண்டு போகின்றது.
5. இனத்தில் விரியக்குறைவு ஏற்படுகின்றது. கோழிகளை செயற்கையான உறைவிடம், உணவூட்டல், பராமரிப்பு என்னும் நிலைமைகளில் வளர்க்கும் பொழுது, காட்டுக்கோழியில் இருப்பதைப் பார்க்கிலும் இனவிருத்தித் திறமை கால அளவில் மனைக் கோழிகளில் குன்றிப் போவது புலனாகின்றது.

கோழி வளர்ப்பின் வரலாறும் நோக்கமும் 5

கோழி வளர்க்கும் நோக்கம் :

மக்கள் கோழிகளை இரண்டு முக்கியமான நோக்கங்களுக்காக வளர்க்கின்றனர்.

- (i) உணவிற்காக வளர்த்தல்.
- (ii) வியாபார நோக்கமாக வளர்த்தல்.

நாம் நமக்கு வேண்டிய புரதச்சத்தை முட்டை, இறைச்சி ஆகியவற்றிலிருந்து கூடுதலாகப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

கோழி முட்டையின் ஊட்டச்சத்து

மக்கள்தம் நாளாந்த உணவில் முட்டை சேர்த்துக்கொள்ளுவது சிறந்த பலன் அளிக்கிறது. முட்டையில் புரதச்சத்து மிகுந்தும், கொழுப்பு, கனிப்பொருள், உயிர்ச்சத்துக்கள் குறைந்த அளவிலும் காணப்படுகிறது. 2 அவுன்ஸ் நிறையுள்ள முட்டையில் இருந்து, வளர்ந்த ஒருவரின் நாளாந்த ஊட்டச்சத்து தேவையின் $\frac{1}{10}$ புரதம், $\frac{1}{8}$ இரும்புச்சத்து, $\frac{1}{7}$ பொசுபரசு, $\frac{1}{10}$ உயிர்ச்சத்து A, $\frac{1}{20}$ உயிர்ச்சத்து B முதலியன கிடைக்கின்றது.

இரண்டாவதாக, பொருளாதாரத்தை முன்னிட்டு சீனா, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா, ஜேர்மனி, யப்பான், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, தென் ஆபிரிக்கா ஆகிய பல நாடுகளில் நூற்றுக்கணக்கான கோழிப்பண்ணைகள் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பண்ணையிலும் ஆயிரத்துக்கு அதிகமான பறவைகளை, நவீன முறையில் வளர்த்துப் பராமரிப்பதன் மூலம், வியாபாரம் நடத்துகின்றனர். உள்நாட்டுத் தேவையையும் பூர்த்திசெய்து, கோழி வளர்ப்பின் நிமித்தம், நாட்டின் செல்வத்தையும் அபிவிருத்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது.

2. கோழிகளின் பொருளாதார வகுப்புப் பிரிவுகள்

கோழிகளில் இருந்து நாம் பெற்றுக் கொள்ளும் பிரயோசனங்களைப் பொறுத்து, அவற்றை மூன்று வகுப்புப் பிரிவுகளாகக் கருதலாம்.

- 1: முட்டை இனக் கோழிகள்:
- 2: புரெயிலர் இனக் கோழிகள்:
- 3: இரு நோக்க இனக் கோழிகள்:

1. முட்டை இனக் கோழிகள்

சிறந்த முட்டை இனக் கோழிகளில் சில தன்மைகளைக் காணலாம். அவையாவன:

- 1: அவை உருவத்தில் சிறியனவாகக் காணப்படும்:
- 2: அவற்றின் குறுக்கு — நெடுக்கு நீளம் குறைவாக இருக்கின்றன.
- 3: அவற்றின் பேடைகளுக்கு அடிவயிறு பெரிதாக இருக்கும்.
- 4: அவை கால்களை அகல வைத்து நடக்கின்றன:
- 5: அவை 5 முதல் 7 மாதங்களில் முட்டை இடத் தொடங்குகின்றன.
- 6: அவற்றிற்கு அடைகாக்கும் தன்மை பெரும்பாலும் இல்லாது இருக்கிறது.
- 7: அவற்றின் தலை சிறியதாக இருக்கும்:

கோழிகளின் பொருளாதார வகுப்புப்பிரிவுகள் 7

8. அவற்றின் கண்கள் பளபளப்பாக இருக்கின்றன.
9. அவற்றின் அவகு நீண்டிராமல் குறுகி இருக்கும்.
10. அவற்றின் நாசித்துவாரம் அகன்று சுத்தமுள்ளதாக இருக்கின்றன.
11. முட்டைகளின் கோது வெண்மை நிறமாக இருக்கின்றன.
12. முட்டை இனச்சேவல்களின் மார்பு விரிந்து, உருண்டு முன்னே புடைத்திருக்கும்.
13. அவை மிகவும் சுறுசுறுப்புடன் நடமாடித் திரியும்.

2. புரெயிலர் இனக் கோழிகள்

இறைச்சி பெறும் நோக்கமாக வளர்க்கப்படும் கோழி சில தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன:

1. இக்கோழிகள் இடைத்தரப்பருமனை இருக்கும்; அல்லது அதிகம் கொழுத்திருக்கும்.
2. இவை விரைவில் சதை கொள்ளக் கூடியன.
3. புரெயிலர் இனங்கள் 4 மாதத்தில் 12 இரூத்தல் உடல் நிறையை அடையும். இயல்புடையன.
4. அவ்வளவு தூரம் சுறுசுறுப்பாகத் திரிவதில்லை.
5. இவை அதிக உயரம் பறக்காது.
6. இவற்றுக்கு அடைகாக்கும் தன்மையுண்டு.
7. இவை முட்டை இடும் அளவு குறைவாக இருக்கும்.

3. இருநோக்க இனக்கோழிகள்

முட்டை, இறைச்சி ஆகிய இரண்டையும் பெறு முகமாக வளர்க்கப்படும் கோழிகள் இருநோக்க இனமாகும். இவற்றில் பின்வரும் தன்மைகளைக் காணலாம்:

1. இவை நன்றாகப் பருத்து இருக்கின்றன.
2. இவற்றின் எலும்புக்கட்டு கனத்திருக்கும்.
3. இவை பருவம் அடைவதற்கு 8 மாதம் செல்லும்.
4. இவற்றின் முட்டைக்கோது தூயவெண்ணிறமாக எப்பொழுதும் இருப்பதில்லை.
5. இவற்றிற்கு அடைகாக்கும் தன்மை உண்டு.

3. கோழி வளர்ப்பு முறைகள்

கோழிகளைக் குடும்பத் தேவைக்காகக், குறைந்த எண்ணிக்கையில் அல்லது, வியாபார நோக்கமாகக் கூடிய எண்ணிக்கை கொண்ட பண்ணைகளில் வளர்க்கலாம். வளர்ப்பு முறைகளும், பராமரிப்புக்கொள்கைகளும் இந்த அடிப்படைகளைப் பொறுத்தே உருவாக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை:—

1. சுயேட்சை முறை:

நாட்டுப் புறங்களில், குடியானவர்கள் 25 — 50 பறவைகளை வளர்க்கும் பொழுது, இம் முறையைக் கைக் கொள்ளுவர். கோழிகள் பகல் முழுவதும் திறந்தவெளிகளில் சுயாதீனமாகத் திரிந்து, உணவைத் தாமே தேடிக்கொள்ளுகின்றன. அதிக நிலப்பரப்பு உள்ள இடங்களில் மட்டுமே இம்முறை பயன் அளிக்கின்றன;

2. இடைச் செறிவு முறை :

இம் முறையில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 150 — 300 பறவைகளை வளர்க்கலாம். நில வசதி அதிகம் இல்லாத இடங்களில் உள்ள புற்தரைகள், கம்பி வலை அடைத்து இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன.

பாதகமான காலநிலையில், பறவைகளை உள்ளே அடைத்து வளர்க்கத்தக்கதாக, அவற்றுள் நிலையான கூடுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இம்முறையில் நோயைக்கட்டுப்படுத்துதல் சற்றுக் கஷ்டமாக இருக்கும். ஏனெனில் கோழிகள் நடமாடும் தரைகள் திறந்தனவாகையால், காகம் போன்ற பறவைகள் நோய்க்காரணிகளை அங்கு கொண்டு சேர்க்கலாம். இவை பெரும் தீங்கு விளைவிக்கின்றன.

ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 80 — 100 பறவைகள் வரை, இம்முறைப்படி வளர்க்கலாம்.

3. பட்டி முறை :

இம்முறை மாற்று வேளாண்மைப் பயிர்செய்கை யுடன், தொடர்பு கொண்டுள்ளது. கோழிகள் சிறிய பட்டிகளாக வலையடைப்புக்களில் வளர்க்கப்படுகின்றன. அவை இடம் பெயர்க்கக் கூடியதாகவும் ஒவ்வொரு அடைப்பிலும் 20 — 50 பறவைகளைக் கொண்டதாகவும் இருக்கும். குறுகிய நிலப்பரப்பில், செழிப்பாக பயிர் செய்ய முயற்சிப்பவர்கள், இம் முறையினால் பயன் பெறலாம். அடிக்கடி பட்டிகளை இடமாற்றம் செய்து, பயிர்களை விளைவிக்கலாம். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 300 பறவைகள் வரை இம்முறைப்படி வளர்த்துக்கொள்ளலாம்.

4. செறிவு முறை:

நெருக்கடி கூடிய இடங்களில் கோழிகள் எல்லா வேளைகளிலும், கூடுகளுள் வைத்து வளர்க்கப்படுகின்றன. நிலையான முறையில் கூடுகள் அமைக்கப்படுகின்றன. கோழிகள் கூளத்தில் நடமாடும். அவற்றுக்கு வேண்டிய உயிர்ச்சத்து B கூளத்தில் ஏற்படும் உயிரியல் செயற்பாட்டினால், கிடைக்கின்றது. கூடுகள் பெரியனவாயும், அதிக பிரிவுகளைக் கொண்டனவாகவும் இருக்கும். செயற்கையான குழ்நிலையில், கோழிகள் வளருவதால் உணவூட்டல், இடவசதி, நோய்களிலிருந்தும் பூச்சி புழுக்களில் இருந்தும் காப்பாற்றுதல் ஆகியவற்றில் நுட்பமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். இம்முறையில் குறுகிய இடப்பரப்பில், ஆயிரக் கணக்கில் கோழிகளை வளர்த்துப் பயன்பெறலாம்.

5. கன கூள அல்லது ஆழ்படை முறை:

இது தனிப்பட்ட செறிவு முறையாகும். கோழிகள் 6 — 10 அங்குல ஆழமான கூளத்தின்மேல் வளர்க்கப்படுகின்றன. பறவைகளின் எச்சம் கூளத்தில் உள்ள நுண்ணுயிர்களினால் உட்கிரகிக்கப்பட்டு, பயனுள்ள ஊட்டச்சத்தாக மாறுகின்றது. சில இடங்களில் கன கூளக் கூடுகளுடன், இணைப்பாக நீள்சதுர உலாவும் தரைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. பின்னர வேளைகளில் கோழிகள் இத்தரைகளில் ஓடித்திரியும். கூளத்தை உலர் நிலையில் போடவேண்டும். இம்முறையில் பூச்சி, புழுக்கள் விருத்தியடைவதில்லை. இம்முறைப்படி ஒரு கூட்டில் 400 — 500 கோழிகளை வளர்க்கலாம். இம்முறை சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு சரி விகித நிறை உணவும், காற்றூட்டமும், இன்றியமையாதனவாகும்.

6. அடுக்கு முறை:

இது ஒரு கட்டுப்பாடான செறிவு முறையாகும். முட்டை இடும் பருவத்துக் கோழிகளுக்கும், இன விருத்தி அல்லது பராமரிப்பு ஆய்வுகள் நடாத்துவதற்கும், இம்முறை கைக்கொள்ளப்படுகின்றது. கோழிகள் 18 அங்குலச் சதுரக் கம்பிப் பின்னல்களால் அமையப் பெற்ற அடுக்கான அடைப்புக்களில் தனியாக வளர்க்கப்படுகின்றன. அடைப்புக்களின் தளம் முன்னோக்கிச் சற்றுச் சாய்வாக அமையப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதனால் முட்டைகள் சேதப்படாமல் உருண்டு பேடைகளுக்கு அப்புறம் சென்று விடுகின்றன. அடுக்கு முறையில் கோழிகளை வளர்க்கும் பொழுது 80 சதுர அடி இடவசதியில் 450 பறவைகள் வரை வளர்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

அடுக்கின் சகல பகுதிகளும் துருப்பிடிக்காத உலோகப் பொருளினால் அமையப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்துடன் கடலோரங்களில் உள்ள பிரதேசங்களில் இம்முறையைக் கைக்கொள்வது இலாபகரமானதன்று. இம்முறை கட்டுப்பாடுகள் உள்ள செறிவு முறையாதலால் தொழிலாளர் அநுபவம் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டுவது அவசியம். அடுக்கு முறை செலவு கூடியது. எனினும் நோய், நொடி, தடுப்பு, பராமரிப்பு, முட்டை இடும் அளவு, பாதகமான காலநிலையில் இருந்து பாதுகாப்பு என்பன கோழிகளுக்குச் சிறப்பாகக் கிடைக்கிறது. அத்துடன் ஆராய்ச்சிகளை நடத்த இதுவே சிறப்பான வளர்ப்பு முறையாகும்.

4. கோழி இனங்கள்

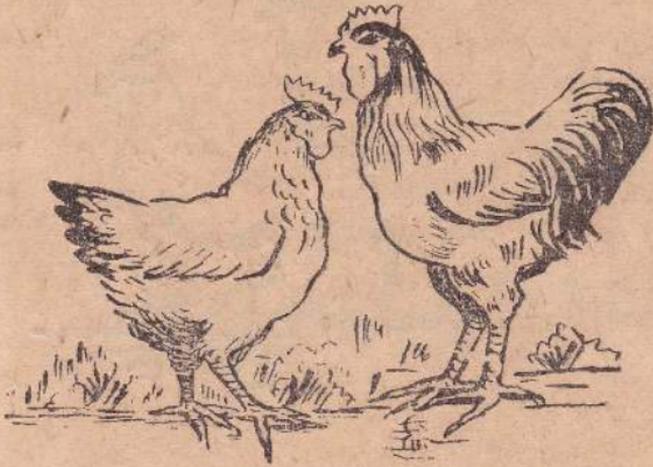
இன்றைய உலகில் பலவகையான தன்மைகளையும், இயல்புகளையும், உடைய கோழி இனங்கள் காணப்படுகின்றன. பொதுவாக அவை, தோன்றிய தேசத்தையும் பொருளாதாரச் சிறப்புக்களையும் குறிப்பிட்டு, பாகுபாடு செய்யப்படுகின்றன. கோழிகளின் தாயகம் இந்தியா என்பதனால், அங்கிருந்துதான் உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் கோழிகள் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

இலங்கையில் வளர்க்கப்படும், கோழி இனங்களைப் பொதுவாக அமெரிக்க இனம், ஆசிய இனம், இத்தாலிய இனம், பிரித்தானிய இனம் என்று பிரிக்கலாம்.

இவை நிறம் பொருளாதாரப் பயன் முதலியவற்றில், வேற்றுமைப்படுகின்றன.

1. அமெரிக்க இனம் : உரோடு ஐலத்துச் சிவலை
வையன் டோட்
பிரிமத் ரெக்
நியு காம்சயர்;
2. ஆசிய இனம் : பிறம்மா
கொச்சின்
யாவா.
3. இத்தாலி இனம் : லெக்கோன்
அங்கோன;
4. பிரித்தானிய இனம் : ஒப்பிங்ரன்
அவுஸ்ரலோப்
சசெக்ஸ்;

இலங்கையில் இவற்றுள் பெரும்பாலானவை, நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் வளர்க்கப்படுகின்றன: ஆயினும் உரோடு ஐலந்து சிவலை, வெள்ளை லெக்கோன், அவுஸ்ரலோப், ஆகியன சாதாரணமாக எங்கும் காணப்படுகின்றன:

1. உரோடு ஐலந்துச் சிவலை : (Rhode Island Red)

இது அமெரிக்காவில் உள்ள உரோடு ஐலந்துத் தீவில் 1880 - ஆண்டில் உற்பத்தியானது. இலங்கையின், எல்லாப் பகுதிகளிலும் வளர்க்கக்கூடிய, இருநோக்க இனமாகும். இதன்வால், முதல் இறகுகள், பிடரிமயிர் ஆகியவற்றைத் தவிர ஏனையவை தவிட்டுச் சிவப்பாக இருக்கும். இவற்றின் கொண்டை, தாடை, ஆகியன, நடுத்தரமாகவும், சிவந்த நிறமாகவும் இருக்கும். இவை இடும் முட்டைகளில் கலவைக்கூறு இருக்கும். கோழிகளின் அலகும், கால்களும், மஞ்சள் நிற

மாக இருக்கும். வருடத்தில் 150 முட்டைகள் தரும். இந்த இனக் கோழிகளின் பொதுவான நிறை சேவல் $8\frac{1}{2}$ இரத்தல், பேடை — $7\frac{1}{2}$ இரத்தல்.

2. வெள்ளை லெக்கோன்: (White Leghorn)

இது இத்தாலி தேசத்தில் லெக்கோன் என்றும் ஊரில் உற்பத்தியாகியது. இன்று உலகில் புகழ் பெற்ற கோழி இனம் வெள்ளை லெக்கோன். இது சிறந்த முட்டை, இனமாகும். இதில் சில வர்க்கங்கள் ஒரு வருடத்துக்கு 250 முட்டைகள் இடுகின்றன. வெள்ளை லெக்கோன் கோழிகளை பல இனங்களில் காணலாம். ஆனால் வெள்ளை நிறமே கூடுதலாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவை மிகவும் சுறு சுறுப்பானவையாகும். இதன் கால் கள்மஞ்சள் நிறமாக இருக்கும். இந்த இனத்தின் முட்டைகள் வெள்ளை நிறமாக இருக்கின்றன. இக்கோழிகளின்

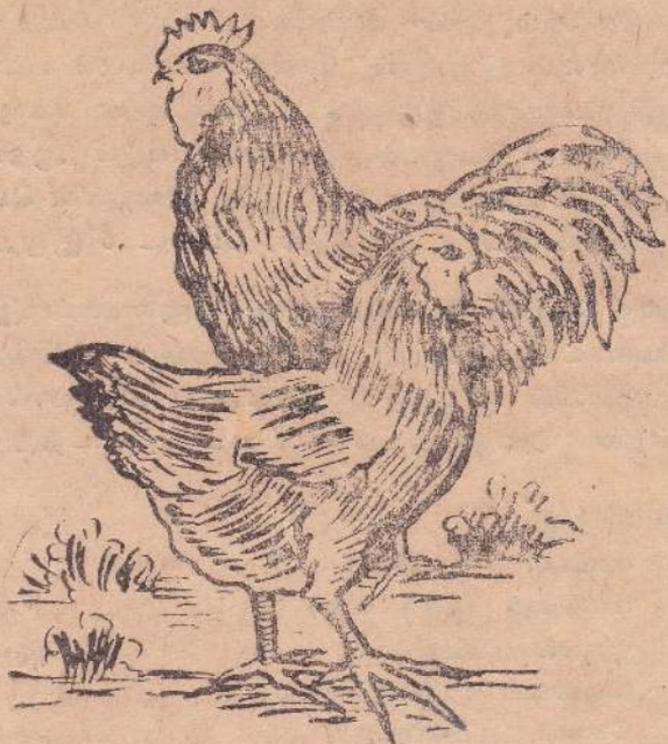
கொண்டை, ஒரு புறம் சரிந்து அப்பக்கத்துக் கண்ணை மறைத்திருக்கும். கண் விழிகள் பிரகாசமாகவும், கருமையாகவும், இருக்கும். சேவல்களின் வால் வகைந்து அரிவாள் போன்று இருக்கும். லெக்கோன் கோழிகள் பாரமற்றவை. இலகுவில் நோய்வாய்ப்படும். ஆதலால் சிறந்த, வீடமைப்பு வேண்டும். இந்த இனத்தின் பொது வான நிறை சேவல் 6 இரூத்தல், பேடை 5 இரூத்தல்.

இன்று வெள்ளை லெக்கோன் கோழிகளுள் கலப்பு இனப் பிறவிகளாகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட வர்க்கங்கள் (Hybrids) வெளிநாடுகளில் இருந்து இலங்கையில் விநியோகிக்கப் படுகின்றன. அவற்றுள் பிரபல்யம் அடைந்தவை

பின்வருமாறு :

- கைலன் (Hy Line)
- பாப்கொக் (Bab Cock)
- ஐடியல் (Ideal)
- கோஸ்ட்லி (Ghost ley)
- சேவர் (Server)
- சுயிக்ஸ் (Sykes)
- தோன்பேக் (Thorn berg)

என்பனவாகும்.

3. அவுஸ்ரலோப்ஸ் (Australops)

இது அவுஸ்திரேலியாவில் பிறந்த இனமாகும். இன்று பிரித்தானியாவில் கூடுதலாக வளர்க்கப்படுவதால், இது பிரித்தானிய இனம் என்றும் கருதப்படுகிறது. முட்டைக்கும், இறைச்சிக்கும், இது வளர்க்கப்படுகின்றது. இது விரைவில் வளர்ச்சியடையும். இயல்புடையது. ஆதலால் பருத்த உடல் உடையன. இதன் தசை வெண்மை நிறமாக இருக்கும். இவை கருநீல இறகுகளையுடையன. இவற்றின் அலகும், கால்களும்,

கருமையாக இருக்கும். இந்த இனக் கோழிகளின் பொதுவான நிறை சேவல் 8 இரூத்தல், பேடை 7 இரூத்தலாகும்.

4. ச செக் ஸ் : (Sussex)

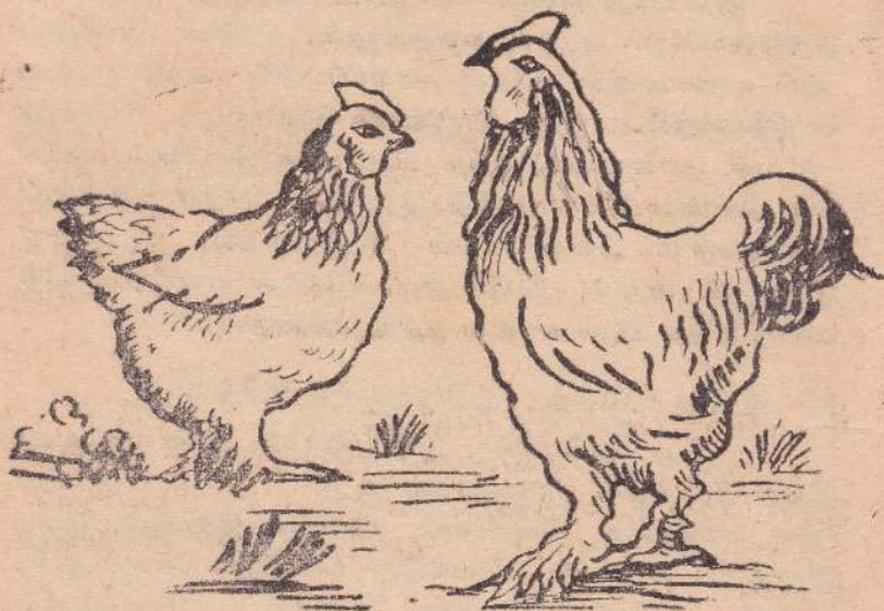
இது பிரித்தானியாவில் பிறந்தது. இது வெண்மை நிறமுடையது. ஆனால் கழுத்திலும், சிறகின் நுலியிலும் கருமையான வரிகள் காணப்படும். வால் கருமை கலந்திருக்கும். இது இருநோக்கினமாகும். கொண்டையும், தாடையும், நல்ல சிவப்பாக இருக்கும். கால் கள் வெண்மை பொருந்தி இருக்கும். இந்த இனத்தின் பொதுவான நிறை சேவல் 9 இரூத்தல், பேடை 7 இரூத்தல் ஆகும், இதில் லைற் சசெக்ஸ் என்னும் வர்க்கம் இந்திய பிறம்மாவை ஒத்திருக்கின்றன.

5. பிளிமத் ரொக் : (Plymouth Rock)

இது அமெரிக்க, இரு நோக்க இனமாகும். இந்த இனத்தில் பலவகைகள் உண்டு. ஆனால் இறைச்சிக்கு உகந்தவை வெண்மை நிறமாக இருக்கும். இந்த இனத்தில் சாம்பல் — வெள்ளை வரி நிறக் கோழிகளும், உண்டு, வரிகளைக் கொண்ட இனத்தில், சேவல்களில் சாம்பல் நிற வரிகளும் வெள்ளை நிற வரிகளும் ஒரே அளவான அகலமுடையன. ஆனால் பேடைகளில் வெள்ளை நிற வரிகள், சாம்பல் வரிகளைப் பார்க்கிலும் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அகலத்தில் கூடுதலாக அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

பிளிமத்ரொக் இனத்தில் வெண்மை நிறமானவை. புரெயிலர் இனமாக உலகப் புகழ் பெற்றிருக்கின்றன. இவற்றின் பேடைகளை வெண்ணிற கோர்ணீஸ் சேவல் களுடன் கலப்பினப்படுத்துவதால் திடமானதும் சிறப்பு

மிக்கதுமான புரூயிலர்களைப் பெற முடிகின்றது. இவற்றின் முட்டைக்கோது, தவிட்டு நிறமாகும். இவற்றின் பொதுவான நிறை சேவல் 9½ இருத்தல். பேடை 7½ இருத்தல்.

6. பிறந்திரா: (Brahma)

இது இந்தியாவில் உள்ள பிரமபுத்திரா நதிக்கரையில் உற்பத்தியானது. இவற்றில் இருந்து தான் அமெரிக்க இனக் கோழிகளும், பிரித்தானிய இனக்கோழிகளும் பிறந்தன. ஆதியில் இவை சிறந்த முட்டை இனமாக விளங்கின. காலம் செல்ல இத்தன்மை வெகுவாகக் குறைந்து விட்டது. இவை மிகவும் கூடிய இறகுகளைப் பெற்று இருப்பதனால், பருத்த உடற் தோற்றத்தை

அளிக்கின்றன. இந்த இனத்தில் வெள்ளைக் கோழிகளும் கறுப்புக் கோழிகளும் உண்டு. தற்பொழுது இந்த இனம் முட்டையிடும் தன்மையை இழந்து, இறைச்சி இன மெனக் கருதப்படுகின்றது.

இந்த இனத்தின் பொதுவான நிறை சேவல் 12 ருத்தல். பேடை 9 இருத்தலாகும்.

7. வையன்டோட்: (Wyandotte)

இது செல்வாக்கு மிகுந்த அமெரிக்க இனமாகும். பிரித்தானியாவில் பெருவழக்காக வளர்க்கப்படுகின்றன. இவற்றின் கொண்டை தாடை ரோஜா நிறம் பொருந்தி இருக்கின்றன. இது சுமாரான முட்டை இனமாகும். இதன் தசை மஞ்சள் நிறமாக இருக்கின்றது.

8. ஒப்பிங்டன்: (Orpington)

இது பிரித்தானியாவில் விருத்தியடைந்தது. இதில் நான்கு வர்க்கங்கள் உண்டு. இது சுமாரான முட்டை இனமாகின்றது. இதன் தசைகள் வெண்மை நிறமுடையன.

9. நியூகம்சயர்: (new Hampshire)

இது அமெரிக்காவில் விருத்தி பண்ணப்பட்ட கலப்பினமாகும். உரோடு ஐலந்துக் கோழியில் இருந்து கலப்புப் பிறப்பாக உருவாகியதெனக் கருத இடமுண்டு. இது செம்மஞ்சள் நிறமுடையது. இவங்கை அரசினர் பண்ணையில் வளர்க்கப்படுகின்றது.

5. புரெய்லர் உற்பத்தி

தற்காலத்தில் பல கோழிப்பண்ணை ஸ்தாபனங்கள் இறைச்சிக்கென, தனிப்பட்ட பல சிறப்பு இயல்புகளைக் கொண்ட குஞ்சுகளை விநியோகிக்கின்றனர். இவை 10 — 12 வாரப் பராயமுடையனவாகவும் 3 — 4 இரூத்தல் நிறையுடையனவாகவும் இருக்கும். இவ்வித சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட கோழிக்குஞ்சுகள் புரெய்லர் (Broilers) எனப்படுகின்றன. முட்டை இனங்களில் அதிகப்படியான முட்டைகளைத் தரக்கூடிய வர்க்கங்கள் இருப்பதைப்போல இறைச்சி இனத்திலும் சில விசேட புரெய்லர் வர்க்கங்கள் உண்டு.

உரோடு ஐலந்துச் சிவலைகள் இறைச்சிக்கு ஏற்ற சிறந்த இனமெனக் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இவை பெருந்தீவி கொள்ளும் இயல்புடையன. சராசரியாக 1 இரூத்தல் நிறை கூடுவதற்கு 8 இரூத்தல் அரையலை உட்கொள்ளுகின்றன. ஒரு இரூத்தல் நிறை கூடுவதற்கு 3 இரூத்தல் அரையலை உட்கிரகிப்பவையே புரெய்லர் எனப்படுகின்றன. புரெய்லர் வகைக் கோழிகள் சாதாரணமாகக் காணப்படும் இறைச்சி இனங்களை இனக் கலப்புச் செய்வதன் விளைவாகக் கிடைக்கின்றன.

உதாரணமாக உரோடு ஐலந்துச் சேவலுடன் சசெக்ஸ் அல்லது பிளிமத்ரெக் பேடையை இனக் கலப்புச் செய்வதனால் சேவற் குஞ்சுகளும், பேடைக் குஞ்சுகளும் கிடைக்கின்றன. இவ்வழியாகப் பெற்ற பேடையுடன், அடுத்தொரு இறைச்சி இனச்சேவலை இனக் கலப்பாக்கும் பொழுது கிடைக்கும் குஞ்சுகள் மூன்று இனங்களின் சிறப்பியல்புகளைப் பெற்றிருக்கும். அவ்விதமாகவே புரெய்லர் குஞ்சுகள் பெறப்படுகின்றன.

புரெய்லர் குஞ்சுகளுக்குத் தொடக்கத்தில் புரத அடக்கம் அரையலில் உயர்வாக இருக்க வேண்டும். ஆகவே உணவை தசையாக விரைவில் மாற்றுவதற்கென விருத்தி செய்த இனங்களையே வளர்க்க வேண்டும்.

தற்பொழுது இலங்கையில் “ஹைபுரே” (Hybro) சேவர் (Shaver) ஸ்ரார்புரே (Star Bro) / சங்கி (Chunky) ஐடியல் (Ideal) கோஸ்ட்லி (Ghostley) ஆன புரெய்லர் கோழிக்குஞ்சுகள் விற்பனைக்குண்டு. குறைந்தகால எல்லைக்குள் கூடுதலாக தசைப்பற்றுக் கொள்ளும் இயல்பு இவற்றிற்கு இன்றியமையாதது.

பொதுவாகக் கூறின் 100 சிறந்த புரெய்லர் இனக் கோழிக் குஞ்சுகள் 3 மாதப் பராயமடைவதற்குள் 100 இருத்தல் உலர்ந்த அரையலை உட்கிரகித்துக் கொள்ளும்.

அட்டவணை 1.

புரெய்லர் அரையலை (1—6 வாரங்களுக்கு)

உணவுப் பொருள்	இருத்தல்	புரதம் %
சோளம் மா	40	3.4
தேங்காய் பிண்ணாக்கு	20	4.0
மீன் சேருணவு	18	10.8
அரிசித் தவிடு	15	1.8
மாட்டுக் கொழுப்பு	5	—
கனிப்பொருட்கலவை	1	—
அரைத்த சுண்ணாம்புக்கல்	1	--

இந்த அரையலில் $\frac{1}{2}$ அவுன்ஸ் ரோவிமிக்ஸ் (Rovimix) என்னும் உயிர்ச்சத்துக் கலவையைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆறு வாரங்கள் சென்றபின் அரையலில் மீன் சேருணவைக் குறைத்து, அரிசித் தவிட்டைக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

நியுகம்சயர், உரோடு ஐலந்துச் சிவலையில் இருந்து பெறப்பட்ட இனமாகும். இது புரெய்லர் உற்பத்திக்கு முக்கியமானது. ஏனெனில் நியுகம்சயர் இனத்தில் இருந்தே "ஸ்பிசறிங்ரூம்" (Spizzeringtum) என்னும் புரெய்லர் வர்க்கம் பிறந்தது.

கன கூளமுறையில் இவற்றை வளர்க்கும் பொழுது அவை விரைவில் தசைப்பற்றுப் பிடிக்கின்றன.

அண்மைக் காலத்தில் இலங்கைப் பயிர்ச் செய்கை திணைக் களத்தினர் உரோடு ஐலந்துச் சிவலை இனத்தையும் லேற் சசெக்ஸ் இனத்தையும் ஒன்று சேர்த்து புதியதொரு கலப்புப் பிறப்பினத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். இந்த இனம் "கறந்தன் கொல்லை செக்ஸ் லிங் ஒன்று" (Karandangolla Sex Link One) என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இனம் முட்டையிடும் முதல் வருடத்தில் 180 — 200 முட்டைகளை இடுகின்றன. இப்பருவத்தில் இவை சிறப்பான புரெய்லர் கோழிகளாகவும் விளங்குகின்றன.

கிறது. கூரை சற்றுக் கூடுதலான தாழ்வாரத்தை கொண்டிருத்தல் நல்லது.

5. தங்கு சட்டங்கள் : (Perches)

அறைகளுள் கோழிகள் தங்குவதற்கான சட்டங்கள் அமைக்க வேண்டும். இவற்றைத் தளத்திலிருந்து 18 அங்குல உயரத்திலும், 2 அங்குல சதுரத்தடிகளாலும் விரும்பிய நீளத்துக்கு அமைத்துக்கொள்ளலாம். இச்சட்டங்கள் அறைகளுள் இடம் மாற்றக் கூடியதாக அமைய வேண்டும். கோழிகளின் எச்சம் சேர்வதற்கென பலகைகள் தங்கு சட்டங்களின் கீழ் வைக்கப்படும்.

6. முட்டைப் பெட்டிகள் : (Laying boxes)

இவை தளத்தில் இருந்து சற்று உயரத்தில் வைக்கப் படவேண்டும். இவற்றை 15" X 12" X 15" அளவின் தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்து பறவைகளுக்கு ஒரு பெட்டியாக அறைகளுள், வைக்கலாம். இப்பெட்டிகளுள் சில பொறி அமையப் பெற்றிருக்கும். பொறி பொருந்திய முட்டைப் பெட்டிகளின் உதனியினால் இலகுவில் முட்டைகளையும் சேர்த்து கோழிகளையும் குறிப்பாகக் கவனிக்கலாம். சில இடங்களில் 6' X 2' X 2' அளவான பொதுப் பெட்டிகள் அறைகளுள் பொருத்தப்படுகின்றன.

7. தொற்று நீக்குதல் : (Disinfection)

கோழிக் கூடுகளையும், அறைகளையும் ஒழுங்காகப் பார்வையிட்டுத் தொற்று நீக்குதல் வேண்டும். கோழி அறைகளுள் அல்லது, உலாவித்திரியும் அடைப்புக்களில்

ஒரு ஒதுக்கத்தில் சாம்பல், புழுதி, குளிப்புத்தொட்டிகள் இருப்பதால் கோழிகள், தம்மைத்தாமே வெளிப்புறப் பூச்சி புழுக்களில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்ளுகின்றன. சாம்பலுடன், (புழுதியுடன்) D. D. T. போன்ற கிருமி நாசினிகளை கலந்து விடுவது நல்லது.

. காற்றோட்டமும் சூரியவெளிச்சமும் :

(Ventilation and light)

கோழிக் கூடுகளையும், அறைகளையும், நல்லமுறையில் காற்றோட்டமும், சூரியவெளிச்சமும் கிடைக்கக் கூடியதாக அமைக்க வேண்டும். இதற்காக கோழிக் கூடுகளையும், கோழி அறைகளையும், கதவுப் பக்கம், மேற்கு, தென்கிழக்கு அல்லது தென்மேற்குத் திசை நோக்கத்தக்கதாக அமைக்க வேண்டும்.

எனவே, கோழிகளை வளர்த்து அதன் மூலமாகப் பெரும்பயன் அடைய விரும்பும் அனைவரும் சிறந்தமுறையில் கூடுகளை அல்லது அறைகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். சிறந்த வீடமைப்பில் வளர்க்கப்படும் கோழிகள் திருப்தியாக இருந்து நிறைவாகப் பயன்தருகின்றன.

7. கோழிகளின் உணவு

வளர்ப்பு முறைகளுக்கு ஏற்றவாறு, கோழிகள் உணவைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றன. பொதுவாகப் பெரும்பாலான கோழி உணவு தாவர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவையாக இருக்கின்றன.

கோழிகள் பல நோக்கங்களுக்காக, உணவை உட்கொள்ளுகின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை:—

- 1: உடல் இழையங்களை ஆக்குவதற்காக உட்கொள்ளுகின்றன.
- 2: பழுதடைந்த இழையங்களை புதுப்பிப்பதற்காக.
- 3: முட்டைபோன்ற புதுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்காக, உட்கொள்ளுகின்றன.
- 4: உடல் உஷ்ணத்தைத் தரப்படுத்துவதற்காக.
- 5: நோய், ஓட்டுண்ணி, சிறுயிர் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் தீமையை மேற்கொள்ளுவதற்காக, உட்கொள்ளுகின்றன.

வளர்ப்பு முறைக்கும், உணவூட்டலுக்குமுள்ள தொடர்பு :

சுயேட்சையாகத் திரியும் கோழிகள் தம் உணவுத் தேவையைப் பெருமளவில் பெற்றுக் கொண்டாலும், கனிப் பொருட்களும், புரதங்களும், போதிய அளவு கிடைப்பதில்லை. ஆதலால் இவற்றை நாம் அளிப்பது நல்லது. பட்டி முறையில் காலையில் தானியங்களையும், மாலையில் அரையலையும், கொடுக்கலாம். சிலர் கருத்துப்படி காலையில் அரையலையும், மாலையில் தானியங்களையும்

கூடியும், கொடுக்கும் பொழுது, கோழிகள் நிறைவுடன் சட்டத்தை அடையும். செறிவு முறைப்படி, கன கூளத்திலும், அடுக்குகளிலும், வளர்க்கப்படும் கோழிகளுக்குப் பொதுவாக உணவுப்பொருட்களை உணவியல் அடிப்படையில் சேர்த்து ஈரமில்லாத அரையலாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அத்துடன் பச்சை உணவும் சேர்க்கப்படும்.

கோழிகளின் உணவில் அடங்கி இருக்கவேண்டிய கூறுகள் :

கோழிகளின் உணவில் காபோவைதரேற்று, புரதம், கொழுப்பு, கனிப்பொருட் கலவை, உயிர்ச்சத்துக்கள் அடங்கியிருப்பது அவசியமாகும். அத்துடன் போதிய அளவு சுத்தமான நீரும், கொடுக்கப்படவேண்டும்.

1. காபோவைதரேற்றுக்கள்: இதுகோழிகளின் உணவில் 70 சத வீதத்துக்குமேல் அடங்கியிருக்கிறது. அத்துடன் இலை சற்று நார் கூடியனவாகவும், இருப்பது சமீபாட்டைச் சீர்ப் படுத்தும். தானியங்களில் இருந்து இக் கூறு கிடைக்கின்றது.

2. புரதம்: கோழி உணவில் அடங்கும், முக்கிய திடப்பொருள் புரதம். உடல் வளர்ச்சிக்கும், முட்டை இடும் இயல்பை அதிகரிப்பதற்கும், இது அவசியம். மீன், மீன் சேருணவு, எள்ளுப்பிண்ணாக்கு, நிலக்கடலைப்பிண்ணாக்கு, பயறு வகைகள் ஆகியவற்றில் கூடுதலாகப் புரதம் காணப்படுகின்றது.

3. கொழுப்பு: கோழிகளின் சதைப்பற்றை, அதிகரிக்க இறைச்சி இனக்கோழிகள், கொழுப்புச் சேர்க்கை யெறிகை பண்ண வேண்டியது மிகவும்

அவசியமாகின்றது. தேங்காய்ப்பிண்ணாக்கு, முளைக்காத கடலை, ஆகியவற்றில் இருந்து இதனைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

4. கனிப் பொருட்கள் : கோழிகளின் உடலமைப்பில் 4 — 5% கனிப் பொருட்களாலானது. கோழி முட்டையில் ஏறக்குறைய 10% கனிப்பொருளாகவும், கூடுதலான கனிப்பொருள் கல்சியமாகவும், இருக்கிறது. கோழிகளுக்கு கல்சியம், பொசுபரசு, கறியுப்பு ஆகியன கூடுதலாகவும், மங்கனீசு, இரும்புச்சத்து, அயுடன், கந்தகம் ஆகியன குறைவாகவும் உணவில் அடங்கவேண்டும். பச்சைஉணவு, எலும்புத்தூள், ஆடைநீக்கியபால், இளம் தளிர் ஆகியவற்றில் அதிகம் கனிப்பொருட்கள் இருக்கின்றன.

5. உயிர்ச்சத்துக்கள் : கோழிகளின் உடல் நலம் இவற்றில் பெருமளவில் தங்கியிருக்கின்றது. நோய்களை எதிர்த்து அவற்றை மேற்கொள்ள உயிர்ச்சத்துக்கள் அவசியமாகும். தளிர்கள், மீனெண்ணெய், மஞ்சட்சோளம், பழங்கள், இலைகள் ஆகியவை உயிர்ச்சத்து மிகுந்தவை. இவ்விதமாக சிறந்த உடல் நலமுடைய இறைச்சி இனக் கோழியில் 58:4 பங்கு நீர், 24:8 பங்கு புரதம், 12:8 பங்கு கொழுப்பு, 4 பங்கு சாம்பல் இருக்கிறது என அறியப்பட்டுள்ளது.

கோழிகளுக்கு உணவுட்டும் தத்துவங்கள் :

கோழிகளின் உணவில் அடங்கி இருக்க வேண்டிய ஊட்டச்சத்துக் கூறுகளையுடைய உணவுப் பொருட்களை தெரிந்து நன்கு பொடியாக்கிக்கொள்ளுவது வழக்கமாகும். இந்த உணவு அரையல் எனப்படும். கோழி

களின் பராயத்தையும், வளர்க்கும் நோக்கத்தையும், பொறுத்து உணவு கொடுக்கும் முறை வேறுபடுகிறது. அவற்றுள் முக்கியமானவை:

- 1: ஈர அரையல் முறை.
- 2: ஈர அரையலும், தானியமும் கொடுக்கும் முறை.
- 3: உலர்ந்த அரையல் முறை.
- 4: உலர்ந்த அரையலும் தானியமும் கொடுக்கும் முறை.
- 5: குளிகை முறை.

1: ஈர அரையல் கொடுப்பது செலவை அதிகரிக்கும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு தடவையும் புதிதாக தயாரிக்க வேண்டும். அத்துடன் குஞ்சுப் பராயத்தில் அடிக் கடி உணவு கொடுக்கவும் நேரிடும்.

2: ஈர அரையலும், தானியமும் கொடுக்கும் பொழுது காலையில் கோழிகளுக்கு எளிதில் சமீபாடடையும், அரையலைக் கொடுத்து, மாலையில் உறங்குவதற்கு முன் தானியம் கொடுக்கப்படும். ஆனால் முன்று மாதப்பராயம் அடையும் வரை, கோழிகளுக்குத் தானியம் கொடுப்பது சிறந்தது அல்ல.

3: உலர்ந்த அரையல் முறையே பிரபல்யம் அடைந்து வருகிறது. இது சிக்கனமும், சுத்தமுமானது. இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை உணவுத் தட்டுக் களை நிரப்பினால் போதுமானது.

4: இம் முறைப்படி அறைகளுள் வளர்க்கப்படும் கோழிகள் முன், உலர்ந்த அரையலை வைத்து, மாலையிற் தானியங்களை கூளத்தின்மேல் வீசி விடப்படுகிறது.

5. குளிகை முறை கூடுதலாக குளிர்ப்பிரதேசங்களிலேயே பயன் தரும். பாகத்தினை குளிகை வடிவில் கோழிகள் முன் வைக்கப்படும். இது இயந்திரசாதனங்களில், தயாரிக்கப்படுவதால் சுத்தமானதாகும்.

1. குஞ்சுகளுக்கு உணவுட்டல்:

முட்டையில் இருந்து வெளிவரும் குஞ்சுகள் நிறைவான உணவைக் கிரகித்து வெளிவருவதால் தொடக்க காலத்தில் உணவில் அதிக சிரத்தையின்றி அவை வளரும். அதிலும் முதல் 48 மணித்தியாலங்களுக்கு குஞ்சுகளுக்கு உணவு கொடுத்தலாகாது. இதன் பின் நகச்சூடான பாலும், உடைத்த குறு தானியமும் கொடுக்கலாம். 10 நாள் வளர்ச்சியின் பின்னர் அரையல், சித்பித்தூள் ஆகியவற்றைக் கொடுக்கலாம். பொதுவாகக் குஞ்சுகளுக்குரிய அரையல் கடைகளில் விற்கப்படுகின்றன. இதில் 20% புரதமும், உயர் சத்தியுள்ள உணவுப் பொருட்களும், அடங்கியிருக்கும். இதனால் இறகுகளின் வளர்ச்சி துண்டப்படுகிறது. குஞ்சுப் பருவம் 8 — 9 வாரங்கள் வரை நீடிக்கும். இப்பருவத்தில் கல்சியம், பொசுபரஸ் ஆகிய கனிப் பொருட்கள் அத்தியாவசியமானவை. இதன் பின் அவை வளர் பருவத்தை அடைகின்றன.

2. வளர்பருவக் கோழிகளுக்கு உணவுட்டல்:

கோழிகள் 9 — 22 வார பருவத்தை அடையும் வரை, வளர் பருவம் எனப்படும். இக்காலத்தில் கோழிகளுக்கு, மிகவும் சிரத்தையுடன் உணவு கொடுத்துப் பராமரிக்க வேண்டும். அரையலில் புரதச்சத்து சற்றுக்குறைவாக இருக்க வேண்டும். 14 சதவீதம் புரதம்

போதுமானது. இல்லரவிடில் கோழிகள் 22 வாரங்களுக்கு முன் முட்டை இடத்தொடங்கும். இது இலாபகரமானதல்ல. இப்பருவத்தில் தானியங்களை முழுத் தானியமாகக் கொடுக்கலாம். அத்துடன் உயிர்ச்சத்துக்கள் பச்சை உணவின் மூலம் கூடுதலாகக் கிடைக்கவேண்டும்.

3. முட்டையிடும் கோழிகளுக்கு உணவூட்டல்:

சிறந்த முட்டை இனங்கள் 22 வாரத்தில் முட்டை இடத் தொடங்கும். அதிக வருவாய் பெற விரும்புகிறவர்கள், இப்பருவத்தில் கவனமாக உணவு கொடுத்தல் வேண்டும். 16 வீதப் புரதம் அரையலில் அடங்கியிருக்க வேண்டும். அவற்றிற்கு உயிர்ச்சத்து A, D, கூடுதலாகவும் B குறைவாகவும், கல்சியம் சுமாராகவும் கிடைக்க வேண்டும். பச்சைத் தீவனம் தாராளமாகப் பச்சைநிலையில் கொடுக்க வேண்டும். முட்டையிடும் இயல்பை நிலைபரமாக்க, ஒவ்வொரு பேடைக்கும் தினமும் 4 அவுன்ஸ் அரையலையும், 1 அவுன்ஸ் தானியத்தையும் கொடுக்க வேண்டும்.

பேடைகளின் முள் அரையலை அவற்றுக்கு எப்பொழுதும் கிடைக்கத்தக்கதாக உலர் நிலையில் வைப்பது நல்லது. கோழிகளை மிதமிஞ்சி உணவைக் கொள்ளச் செய்ய முடியாது. பேடைகள் திருப்தியாக இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

8. கோழி உணவுப் பொருட்கள்

பண்ணைகளில் கோழிகளை வளர்ப்பவர் பலர் உணவுப் பொருட்களில் அடங்கியுள்ள ஊட்டச்சத்தைப் பற்றிய அறிவைப்பெற்று அரையலைத் தாமாகவே தயாரித்துக் கொள்ளுகின்றனர். நம் நாட்டில் ஏராளமாகவும், மலிவாகவும் பல கோழி உணவுப் பொருட்கள் உண்டு.

- 1: சோளம்: இது அரையலில் கூடுதலான இடம் பெறுகின்றது. இதில் மஞ்சள் நிற மணிகளை உடையவை உயிர்ச்சத்து A நிறைந்திருக்கின்றன.
- 2: தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கு: இது 24 சதவீதம் புரதம் கொண்டது. கோழிக்கு வேண்டிய கொழுப்பைப் பிண்ணாக்கு அளிக்கிறது.
- 3: மீன்சேருணவு: இது எல்லா அரையல்களிலும் இடம் பெற வேண்டும். 62% புரதமும், பொசுபரசு, கனிப்பொருள், உயிர்ச்சத்து B என்பவையும் மீன்சேருணவில் அடங்கி இருக்கின்றன.
- 4: பயறுவகைகள்: இவை புரதம் மிகுந்தவை. ஆனால் கனிப் பொருட்கள் உயிர்ச்சத்து A ஆகியன இவற்றில் குறைவாக இருக்கிறது.
- 5: அரிசித் தண்டு: கோழிகளின் அரையலில் தவிடு இன்றியமையாதது. இதில் 12% புரதமும், உயிர்ச்சத்து B யும் உண்டு. ஆனால் பொசுபரசு சிறிதளவைத் தவிர, கனிப்பொருட்கள் மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. இலங்கையில் மலிவாகக்கிடைக்கக்கூடிய கோழி உணவுப் பொருள் தவிடாகும்.

6. குரக்கன் : இது காட்டுக் கோழியின் சாதாரண உணவாகும். இதில் 8 வீதம் புரதம் உண்டு. குரக்கன் உயிர்ச்சத்து B யில் நிறைந்துள்ளது. கோழிக் குஞ்சுகளுக்கு, முழுத் தானியமாகவும் கோழிகளின் அரையலில், பொடியாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது.
7. ஆடை நீக்கிய உலர்ந்த பால் மா : வளர்ச்சிப் பருவத்தில் இது சிறந்த உணவாகும். இதில் 12 சத வீதம் புரதமும், உயிர்ச்சத்து B யும் கனிப் பொருட்களும், சமீபாடு அடையும் வகையில் காணப்படுகிறது.
8. கனிப்பொருட் கலவை : எலும்புத் தூளில் இருந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, இதில் வேறு கனிப்பொருட்களும் சேர்க்கப்படுகின்றன. நாம் சாதாரணமாகப் பயன்படுத்தும் கனிப்பொருட் கலவையில் இரும்புச் சத்து, செம்பு, சோடியம், பொட்டாசியம், அயடீன், கந்தகம் முதலியன அடங்கி இருக்கின்றன.
9. சிப்பித்தூள் : இதில் கல்சியம் கூடுதலாக உண்டு.
10. எள்ளுப் பிண்ணாக்கு : இதில் 40 சதவீதம் புரதம் காணப்படுகிறது. இதனால் அரையலின் சுவை சற்றுக் குறைவுபடுகிறது. ஆதலால் 10 சத வீதத்துக்குமேல் எள்ளுப் பிண்ணாக்கைச் சேர்க்கக் கூடாது.

மேற்படி உணவுப் பொருட்களைப் பாவித்துக், கோழிகளின் பராயத்தைப் பொறுத்து அரையலைத் தயாரித்துக் கொள்ளலாம். அட்டவணை 2 இல் காட்டியுள்ளபடி தயாரித்துக் கொள்ளலாம்.

அட்டவணை 2.

இலங்கையில் கோழிகளுக்கு
கொடுக்கக் கூடிய அரையல்
(இறுத்தல்)

உணவுப் பொருள்	குஞ்சுகளுக்கு ஏற்றது		முட்டையி டும் கோழி களுக்குரிய அரையல்
	தொடக்க அரையல்	வளர்ச்சி அரையல்	
சோளன், குரக்கன் அல்லது இறுங்கு	33	40	35
தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கு	26	23	25
எள்ளுப் பிண்ணாக்கு	4	3	3
நீராவி செலுத்திய எலும்புத் தூள்	2	2	3
மீன் சேருணவு	14	10	12
அரிசித் தவிடு	20	20	20
பால் மா	3	—	—
அரைத்தசுண்ணாம்புகீகல்	$2\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}$	2
கறியுப்பு	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$
மொத்த புரதம் (%)	20	18	17

குறிப்பு : இவற்றுடன் $\frac{1}{8}$ ரூத்தல் அவுரோபாக் (Aurofac) என்னும் நுண்ணுயிர்கொல்லி, $\frac{1}{2}$ சதவீதம் மீனெண்ணெய் ஆகியனவும் கோழிகளுக்குச் சேர்த்துக்கொடுக்கவேண்டும்.

பொதுவாகக் கூறினால் கோழி வளர்ப்பில் முட்டை பெறுவதற்காக செலவிடப்படும் செலவில் $\frac{2}{3}$ பகுதி உணவுட்டுவதிலேயே போகின்றது. அவற்றின் வளர்ச்சி, முட்டையிடும் சக்தி, நோய் எதிர்ப்பு ஆகியன யாவும் உணவின் தரத்திலேயே தங்கியுள்ளது என்பதை எப்பொழுதும் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும்.

அட்டவணை 3.

100 குஞ்சுகளின் வார உணவுத் தேவை:

பராயம்	உணவு	பராயம்	உணவு
1 வாரம்	20 இரூ.	6 வாரம்	100 இரூத்.
2 ..	30 ..	7 ..	120 ..
3 ..	50 ..	8 ..	140 ..
4 ..	70 ..	9 ..	160 ..
5 ..	80 ..	10 ..	170 ..

அட்டவணை 4:

100 முட்டையிடும் கோழிகளின் நாளாந்த உணவுத் தேவை.

முட்டையிடும் வீதம் %	பாரம் குறைந்தவை.	பாரம் மிகுந்தவை.
30	22 இரூ.	25 இரூ.
40	23 ..	26 ..
50	24 ..	27 ..
80	27 ..	30 ..

பச்சைத்தீவனம் (Green feed)

கோழிகளின் உணவில் பசுமையான இலை வகைப் பொருட்கள் சேர்ந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். சுயேட்சையாக வளர்க்கப்படும் கோழிகள் மேயும் பொழுது தாமாகவே பச்சையுணவைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றன. குளிர் பிரதேசங்களில் கோவா, பீட்ரூட் முதலியவற்றின் இலைகளும், உலர் பிரதேசங்களில் கீரை, முருங்கை இலை, சீர்மைக்கிளுவை இலை, வேப்பம் இலை, பப்பாளி இலை ஆகியனவும் புல் வகைகளும் கோழிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்றன. செறிவான முறையில் வளர்க்கப்படும் கோழிகளுக்குப் பச்சைத் தீவனம் மிகவும் அவசியமாகும். பச்சைத் தீவனத்தில் உயிர்ச்சத்து பொருட்களும், கனிப்பொருட்களும் நிறைந்துள்ளன.

1 மாத வளர்ச்சிக்குப், பின் கோழிகளுக்குத் தினமும் பச்சை உணவு (100 பறவைகளுக்கு 5 ரூத்தல் படி) கொடுக்க வேண்டும். பச்சை உணவை அரையலுடன் சேர்த்துக் கொடுக்கலாம்; அல்லது கோழி அறைகளுள் தொங்க விடலாம்.

9. முட்டையிடும் கோழிகளைப் பராமரித்தல்

கோழி வளர்ப்பவர்கள் முட்டையிடும் கோழிகளை மிகுந்த கரிசனையுடன் பராமரிக்க வேண்டும். வெள்ளை லெக்கோன் போன்ற பாரம் குறைந்த முட்டை இனங்களுக்கு 2½ சதுர அடி இடவசதியும், உரோடு ஐலந்துச் சிவலை போன்ற பாரம் கூடிய இனங்களுக்கு 3½ சதுர அடி இடவசதியும் கொடுக்க வேண்டும்.

உணவை அரையலாகக் கொடுக்கும் பொழுது 100 பேடைகளுக்கு 39 அடி நீளமான உணவுத் தட்டுக்கள் இருக்க வேண்டும். கோழிகள் முன் காய்ந்த அரையலையும் சுத்தமான நீரையும், நாள் முழுவதும் வைக்கவேண்டும். தங்கு சட்டங்களில் 6 அங்குல இடைத்தூரம் ஒவ்வொரு பேடைகளுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். முட்டை இடுவதற்கு தனிப்பெட்டிகளாயின், 4 பேடைகளுக்கு ஒரு பெட்டியும், சமூகப் பெட்டிகளானால் 100 பேடைகளுக்கு அவை 6 அடி நீளமும், 2 அடி அகலமுமான வையாக இருக்க வேண்டும். கன கூள முறையில் கோழிகளை வளர்ப்பதானால் 8 — 10 அங்குல ஆழமான கூளப் படையடுக்கு இருக்க வேண்டும்.

முட்டையிடும் தன்மை குறைவடையாது நிலைக்கச் செய்வதற்கு, சுத்தமாக முட்டைகளைப் பெறவேண்டும். இது சாத்தியமாக, கோழிகளுக்கு பூரணமான உணவு கொடுக்கவேண்டும். அரையல் விற்பனையில் பிரபல்யம் அடைந்த வியாபார ஸ்தாபனங்களிலிருந்து அரையலைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அரையலைத் தாமே தயாரிப்பதானால் மிகச்சிரத்தை காட்டவேண்டும். அத்துடன் நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகள் கனிப்பொருட் கலவைகள்,

முட்டையிடும் கோழிகளைப் பராமரித்தல் 39

உயிர்ச்சத்துக்கள், நோய் எதிர்ப்புச் சக்தியை அளிக்கக் கூடிய சேர்வைகள் எனப் பல தயாரிப்புகள் விற்பனைக்குள்ளன. Aurofac, Rovimix, Forta-Feed, Terramycin Egg Formula, ஆகியன உதாரணங்களாகும். உற்பத்தியாளர் அளவுப்படி அரையலில் இவற்றைச் சேர்ப்பது நற்பயன் அளிக்கின்றது. முட்டை இடும் சில கோழிகளின் சராசரி நிறைக்கும், அவை வருடம் ஒன்றில் இடும் முட்டை இடும் எண்ணிக்கைக்கும், உட்கிரகிக்கும் அரையலின் அளவுக்கும் உள்ள தொடர்பை அட்டவணை 5 எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

அட்டவணை 5.

முட்டையிடும் கோழிகளின் வருடத்து

உணவுத் தேவை (இருத்தல்)

சராசரிநிறை	0 முட்டை	100 முட்டை	300 முட்டை
3 ருத்தல்	47	61	98
3.5 ..	52	67	95
4 ..	57	71	99
4.5 ..	61	75	104
5 ..	65	80	108
5.25 ..	70	84	112
6 ..	74	88	116

நிறையில் 2 அவுன்சுக்கு குறையாத முட்டை பெறுவது அவசியமாகும். வெப்பம் கூடிய காலங்களில் ஈரலிப்பான அரையலை அதிகமாக பேடைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பொதுவாகக் கார்த்திகை, மார் கழி, தை மாதங்களிலேயே பேடைகள் கூடுதலாக முட்டை இடுகின்றன. மாசி, பங்குனி, ஆவணி, புரட்டாதி, மாதங்களில் முட்டை இடுவது குறைவுபடுகிறது. பருவகால மழை உச்சத்தை அடையும் பொழுது இக்குறைவுபாடு நிலவுவதைக் காணலாம். இக்காலத்தில் அரையலை நனைத்து 1 இரூத்தலுக்கு 1 மேசைக் கரண்டி கொட்டு மீன் எண்ணையும் சேர்த்து தினமும் ஒரு முறையாவது முட்டையிடும் பேடைகளுக்குக் கொடுப்பது சிறந்ததாகும்.

முட்டை இடும் தன்மைக்கும், வெளிச்சத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. முட்டை இடும் பேடைகளுக்குத்தினமும் 14 மணித்தியால பகற்பொழுது கிடைத்தல் அவசியமாகும். மின்சார குமிழ்களின் உதவியுடன் இது சாத்தியமாகின்றது. வெளிச்சம் முட்டையிடும் இயல்பை அதிகரிக்கிறது என்று தற்கால ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இதன்படி ஒளிக்கதிர்களால் பேடைகளின் கண்கள் உணர்ச்சி அடைகின்றன. இதன் விளைவாக சூல்ப்பையில் ஒருவித ஒமோன் சுரக்கப்பட்டு, முட்டை இடும் இயல்பு அதிகரிக்கின்றது.

10. அடைகாப்பு

கோழிகள் தமது இனத்தை முட்டைகளின் மூலம் விருத்தி செய்கின்றன. இரண்டு முறைகளில் முட்டைகளை அடை கட்டலாம்.

1. இயற்கை முறை:

2. செயற்கை முறை:

1. இயற்கை முறையாக அடைகட்டுதல்:

கோழிகளின் உதவிகொண்டு முட்டைகளை அடை காத்துக் குஞ்சுகள் பொரிப்பது இயற்கை முறையான அடைகாப்பு என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

அடைத்தன்மை பொருந்திய பேடைகளைப் பெறுவது எப்பொழுதும் சாத்தியமாவதில்லை. அத்துடன் அவற்றைக் கவனமாகப் பராமரிக்க வேண்டும்.

அடைகட்டுவதற்கு ஏற்ற முட்டைகள்:

எல்லா முட்டைகளும் அடை வைப்பதற்கு ஏற்றவை யாகாது. முட்டைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும் பொழுது பின்வரும் கவனிப்புக்கள் வேண்டும்.

1. வருடத்தில் நல்ல சராசரியாக முட்டை இட்ட பேடைகளின் இரண்டாம் வருடத்து முட்டையாக தெரிந்தெடுக்க வேண்டும்.

2. முட்டைகள் நடுத்தர அளவுடையனவாக இருக்க வேண்டும். அவை 2 அவுன்ஸ் நிறையுடையனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

- 3: வெள்ளைக் கழிச்சல் (Pallorum) நோய் இல்லாத பேடைகளின் முட்டைகளாகத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும்.
- 4: அடைவைக்கும் முட்டைகள் தொலை தூரத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் அவற்றை 24 மணி நேரத்துக்கு பின்னரே அடைவைக்க வேண்டும்.
- 5: முட்டைகளை 5 நாட்களுள் அடையில் வைப்பது முக்கியமாகும். இதன் பின்னர் அவை பொரிக்கும் திறனை இழக்கின்றன.

அடையில் இருப்பதற்கு ஏற்ற கோழிகள்

அடை வைப்பதற்கு முட்டைகளை தெரிந்து எடுத்த பின்னர் ஒரு கோழிக்கு 9 முட்டைகள் வைப்பது ஒழுங்காகும். எல்லாப் பேடைகளும் அடையில் வைப்பதற்கு ஏற்றவையல்ல; அடைகாப்புக்குச் சிறந்த கோழிகளிடம் சில தன்மைகள் காணப்பட வேண்டும்; அவற்றுள் முக்கியமானவை பின்வருமாறு:—

- 1: இரு வருடத்துக்கு மேற்பட்ட பராயம் உள்ளவாக இருக்க வேண்டும். முட்டையிடும் தன்மை அற்றுப் போன பேடைகள் சிறந்தவை.
- 2: நீண்ட கால்கள் உடையன ஏற்றவை அல்ல.
- 3: அவற்றின் உடல் வெப்பநிலை சற்று கூடினதாக இருக்க வேண்டும்; (107° F)
- 4: படுத்திருக்கும் பொழுது சிறகுகளை அகலவைத்து இருப்பவை சிறந்தவையாகும்;

- 5: மிகவும் பருத்த பேடைகளும், எளிதில் உணர்ச்சி பெறுபவையும் பொருத்தமற்றவையாகும்;
- 6: முட்டைகளை தன் சிறகினுள் அடக்கி வைத்திருக்கும். பேடைகளே ஏற்றவை;
- 7: அவை சாதுவான சபாவம் பெற்றிருக்க வேண்டும்;
- 8: நோய்களும், புறவொட்டுண்ணிகளும் இல்லாத பேடைகளே சிறந்தவையாகும்.

அடை வைப்பதற்கு ஏற்ற முட்டைகளையும், அடையில் வைப்பதற்கு சிறந்த கோழியையும் தெரிந்தெடுத்தபின், அளவான ஒரு பெட்டியை எடுக்கவேண்டும். அவை 18 அங்குல நீளம், 12 அங்குல அகலம், 15 அங்குல உயரமுமாக இருக்க வேண்டும். இலாபகரமாக கள்ளிப் பலகைகளை கொண்டு அடைப் பெட்டிகளைத் தயாரித்துக் கொள்ளலாம். நல்ல காற்றோட்டம் இருக்கத்தக்கதாக பெட்டியின் பக்கங்களில் சிறிய துவாரங்கள் காணப்பட வேண்டும். இரவு வேளைகளில் பூட்டத்தக்கதாக அடைப்பெட்டியின் முன்புறம், கதவு ஒன்றைப் பொருத்தலாம். பெட்டியின் தளத்தில் வைக்கோல், இலைச்சருகு, காய்ந்தமென்புல், தும்பு, மரத்தூள், ஆகியவற்றில் ஒன்றைப் பரப்பி நடுவில் சற்று பள்ளமாக்கி விடவேண்டும்.

அடை கட்டல்

சிறந்த முட்டைகளையும், பொருத்தமான பேடையையும் தெரிந்தெடுத்து, அடைவைப்பதற்கென வசதிகளையுடைய பெட்டி ஒன்றையும் ஆயத்தப் படுத்திய பின்னர் அடை கட்டலாம்.

அடைப் பெட்டியை சூரிய வெளிச்சம் படக் கூடிய இடங்களிலும், சனசஞ்சாரம், இரைச்சல் ஆகியன உள்ள இடங்களிலும் வைக்கக்கூடாது. அப்பெட்டியை வைக்கும் தளத்தில் ஈரமண் பரப்பி விடுவது, விசேஷமாக உலர் மண்டலங்களில் நன்மை பயக்கும். ஏனெனில் வெப்ப மிகுதியால் முட்டை காய்ந்து கரு வளர்ச்சி தடைப்படும். ஆதலால் குளிர்மையான புல் அடைப் பெட்டிகளின் கீழிருப்பது நல்லது. சிறிது சாம்பல் பெட்டியைச் சுற்றிப்போடுவது நல்லது. இதனால் பூச்சி, புழுக்கள் பெட்டியை அணுகாதிருக்கும்.

அடையில் வைக்கப்படும் பேடையைப் பேன், தெள்ளு, உண்ணிகள் போன்ற ஒட்டுண்ணிகளில் இருந்து விடுவிக்க வேண்டும். இதற்காக பைரீத்திறம் (Pyrethrum) அல்லது சோடியம் புளொரைட்டு (Sodium Fluoride) என்னும் இரசாயன சேர்வைத்தூளை இறகுகளுக்கிடையே போட்டு தேய்த்துவிட வேண்டும்.

அடைவைப்பதற்கு மாலைநேரமே சிறந்தது: ஒரு கோழிக்குப் பெரியமுட்டைகளானால் ஒன்பதும், சற்றுச் சிறியவையானால் 12 வரையும் வைக்கலாம். மழைகாலத்தில் அடை வைக்கக்கூடாது.

அடைக்கோழியை இரண்டு நாட்களுக்குச் சில முட்டைகளின்மேல் இருக்கவைத்துப் பரீட்சிக்கவேண்டும், அதன்பின் அடைவைக்கும் பெட்டிக்குள் பக்குவமாக இருக்கவிடவேண்டும்;

அடையில் இருக்கும் கோழிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தினசரி கவனிப்பு:

அடையிலிருக்கும் கோழிகளுக்குத் தினமும் கொடுக்க வேண்டிய சில கவனிப்புகள் உண்டு; அதனை நண்பகலில்

உணவு கொடுக்கும் பொருட்டு வெளியில் எடுத்துச் சோளம், கடலை, பருப்பு, பாசிப்பருப்பு ஆகிய தானியங்களுள் ஒன்றை அதற்குக் கொடுக்கலாம். சுத்தமான நீரும் தேவை. தொடக்கத்தில் ஐந்து நிமிடமும், நாள் செல்ல 15 நிமிடநேரம் வரை வெளியில் நிற்கவிடலாம். இந்த வேளையில் பெட்டியைச் சோதனைசெய்து உடைந்த முட்டைகளை அப்புறப்படுத்தவேண்டும்.

வளமுள்ள முட்டைகளைப் பரிசோதனை செய்தல்

முட்டைகளை அடையில் வைத்து 9 நாட்கள் சென்ற பின் அவற்றைச் சோதனைபண்ணி வளமற்றவைகளை அகற்றவேண்டும். ஒரு தடிப்பான காகித மட்டையில் சிறிய துவாரம் ஏற்படுத்தி, ஒருபுறம் ஒளிமிகுந்த மின்சாரக் குமிழை வைத்து, மறுபுறத்தில் முதல் 2 கைசிரல்களினால் முட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக ஒளியின் எதிரில் பிடிக்கவேண்டும். அப்பொழுது முட்டையின் உட்புற விவரம் தெரியும்; வளமுள்ள முட்டைகளின் அகன்ற பகுதியில், கருமையான பரப்பும் அதிலிருந்து பல செந்நிற வரிகள் வெளிச்செல்வதையும் காணலாம். வளமற்றவை தெளிவாகத் தோற்றும்.

முட்டை பொரித்தல்

அடைவைத்து 19^{ம்} நாட்களின் பின் குஞ்சுகள் பொரிக்கத்தொடங்கும். இந்தக்காலத்தில் கோழியை வெளியேற்றக்கூடாது. குஞ்சுகள் பொரித்தபின், கோழிக்கு இலகுவில் சீரணிக்கக்கூடிய மென்மையான உணவும், இளம் சூடான நீரும் கொடுப்பது நல்லது. முதற்குஞ்சு பொரிந்து 24 மணிநேரத்துக்குள் வளமடைய முட்டைகளில் இருந்து குஞ்சுகள் வெளியேறிவிடும். கடை

சிக் குஞ்சு பொரித்து 24 மணித்தியாலங்கள்வரை குஞ்சுகளை வெளியேற்றக்கூடாது. அதன்பின் அவற்றை குஞ்சு அறைகளுக்கு மாற்றலாம்.

2. செயற்கை முறையாக அடைகட்டல்

தற்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான முட்டைகள் கோழிகளின் உதவியின்றி பொறிகளில் பொரிக்கப்படுகின்றன. ஏறக்குறைய 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன் சீனரும், எகிப்தியரும் கோழிகள் இல்லாமல் குஞ்சுகளைப் பொரித்திருக்கிறார்கள் என அறியக்கிடக்கின்றது. இதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் பெட்டிகளுக்கு அடைப்பொறிகள் (Incubators) என்று பெயர். இவை எரிபொருள் மூலம் அல்லது மின்சாரத்தின் மூலம் இயங்குகின்றன. சிறிய அடைப்பொறிகளில் 30 — 200 முட்டைகளை வைக்கலாம். மிகப்பெரிய பொறிகளுள் ஆயிரக்கணக்கில் முட்டைகளை வைக்கலாம். இவற்றில் வெந்நீர் தாங்கியூடாகவோ அல்லது வெப்பக் காற்றினூடாகவோ முட்டைகளுக்கு வெப்பம் கொடுக்கப்படுகிறது.

வெந்நீர் தாங்கி அடைப்பொறி

இவை கூடுதலான காலத்துக்கு வெப்பத்தை வைத்திருக்கும். இவை நடுவில் முட்டைகள் வைக்கும் அறை ஒன்றையும் அதன்மீது செம்பினூற் செய்த நீர் தாங்கி ஒன்றையும் கொண்டன. இவற்றுள் இரண்டு வெப்பமானிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். ஒன்று முட்டையின்மேல் நிலவும் வெப்பத்தையும், அடுத்தது நீர்தாங்கியின் வெப்பத்தையும் காட்டும். இப்பொறிக்கு வெளியே விளக்கு பொருத்தப்பட்டு, இதிலிருந்து வெப்பம் அளிக்கப்படும். இவை குடியானவர்களுக்கும் சிறிய முதலீடு உள்ளவர்களுக்கும் ஏற்றது.

அடைப் பொறியை இயக்குதல்

அடை முட்டைகளை பொறியினுள் வைப்பதற்கு 2 — 3 தினங்களுக்கு முன் வெப்பநிலையைச் சீர்படுத்து முகமாக வெறும்னே பொறியை இயக்கவேண்டும். வெப்பமானிகளையும் பரிசோதனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அறையில் நிலவும் வெப்பத்தைப் பொறுத்து அடைப் பொறியினுள் வெப்பம் நிலவ வேண்டும். பொதுவாக 104° F வெப்பநிலை நிலவவேண்டும். அடைப்பொறிக்காகப் பாவிக்கும் மண்ணை சுத்தமானதாக இருக்க வேண்டும். முட்டைகளைப் படையாக அடுக்க வேண்டும்.

பொறியில் முட்டைகளை வைத்தபின் கவனிக்க வேண்டியவை

முட்டைகளை அடைகட்டுவதற்கு முன் அவற்றின் மேற்புறத்தில் ஒரு அடையாளம் போடவேண்டும். அக்குறிக்கு நேரான கீழ்ப்புறத்தில் வேறொரு அடையாளம் போடவேண்டும். முட்டைகளை காலையும், மாலையும் புரட்டவேண்டும். முட்டையின் மேலுள்ள அடையாளங்கள் மேல் கீழாக வரும் வரை புரட்ட வேண்டும். அதே வேளையில் நடுவிலிருந்தும் முட்டைகளை ஓரங்களுக்கும் அங்கிருந்தவற்றை நடுவிற்கும் மாற்றி வைப்பது சமமாக வெப்பம் பரவ உதவும். தண்ணீர் தாங்கியில் 80° F அளவு சூடான நீரை வைத்து அதன்மேல் தாழியை வைத்து அதன்மேல் சாக்குத்தண்டு ஒன்றை வைத்து, சாக்கின் நுனிகள் நீரில் சற்றுப்படாதவாறு வைக்கவேண்டும். வாரத்துக்கு ஒருமுறை தண்ணீர் தட்டைக் கழுவவேண்டும். அப்பொழுது திரியையும் சரிப்படுத்த வேண்டும்.

18-ஆம் நாள் தொடக்கம் குஞ்சுகள் பொரிக்கத் தொடங்கும். முதற் குஞ்சு பொரித்து 24 மணி நேரத்துக்கு முட்டைத் தட்டைத் திறப்பது நல்லதல்ல. பின்னர் அவற்றை வேறு இடத்தில் உலரவிடலாம்.

11. ஒருநாள் பராயமுடைய குஞ்சுகளைப் பராமரித்தல்

கோழி வளர்ப்பில் ஒருநாள் வயதுடைய குஞ்சுகளை வாங்கிப் பண்ணையை ஆரம்பிக்கும் முறை பெருவழக்காக இருந்து வருகிறது. இம்முறை சிக்கனமானது. அரசினர் பண்ணைகளிலும், தனியார் ஸ்தாபனங்களிலும் குஞ்சுகளை பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ஒருநாள் வயதுடைய குஞ்சுகள் இரண்டு வகையாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. மக்கள் பொதுவாக சேவல் பேடை என இனம் பிரிக்காதபடி ஒவ்வொரு குஞ்சு 50 சதப்படி பெற்றுக் கொள்கின்றனர். இப்படிக் கிடைப்பவற்றுள் 50 சதவீதமானவை சேவல்களாகவும் 50 சதவீதமானவை பேடைகளாகவும் வளரலாம். சில இடங்களில் 1 நாட் பராயத்தில் சேவல், பேடை என இனம் பிரித்து சேவற் குஞ்சுகள் 10 சதத்துக்கும், பேடை 1 ரூபாவுக்கும் விநியோகிக்கப்படுகின்றது.

பண்ணையின் மேம்பாடு, குஞ்சுகளின் பண்புத் தரத்திலும், வளர்ப்பில் அவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் பராமரிப்பிலுமே தங்கியிருக்கிறது. குஞ்சுகளின் சூழ்நிலை இணக்கம், துரிதமான வளர்ச்சி, முட்டையிடும் ஆற்றல் என்னும் சிறப்பியல்புகள், பரம்பரை வழியாகப் பெறப்படுபவையாகும். எனவே கோழிகளுள் இந்த இயல்புகளைப் பிறப்பிக்க வேண்டும்.

குஞ்சு வளர்ப்பு முறைகள்:—

கோழிக் குஞ்சுகளை இரண்டு முறைகளில் வளர்க்கலாம்:—

1. அடைக் கோழியுடன் வளர்த்தல்.
2. குஞ்சு வதிகளில் வளர்த்தல்.

ஒருநாட் பராயக் குஞ்சுகளைப் பராமரித்தல் 49

அடைக்கோழியுடன் வளரித்தல் :

இது இயற்கையைத் தழுவிய முறையாகின்றது. ஒரு தரத்தில் ஆகக் கூடியது 20 குஞ்சுகளையே தனிக் கோழி பராமரிக்கும் இயல்புடையதாகின்றது. அடைப் பொறியில் இருந்து கொள்வனவு செய்த குஞ்சுகளை வீட்டுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு 4-5 நாட்களுக்கு முன் அடைக் கோழியை சில முட்டைகளின் மேல் இருக்கச் செய்தல் வேண்டும். இப்படிச் செய்யும் பொழுது கோழி அடைகாத்துப் பொரித்த குஞ்சுகளென அடைப் பொறிக் குஞ்சுகளை ஏற்றுக் கொள்ளும்.

குஞ்சுகளை வாங்கிவந்ததினம், இரவில் வெளிச்சம் இல்லாத வேளையில், கோழியின் அடியில் இரண்டொரு குஞ்சுகளை வைக்க வேண்டும். பின்னர் சில மணித்தியாலங்களுக்குள் முட்டைகளை எடுத்து விட்டு மிகுதியையும் சேர்த்து விடலாம்.

குஞ்சுவதிகளில் வளரித்தல் :

இது செயற்கை முறையாகும். பொறிகளைப் பயன்படுத்திப் பெருந் தொகையாக இம்முறையில் குஞ்சுகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. குஞ்சுகளைக் கொள்வனவு செய்வதற்கு முன் குஞ்சுவதிகளைத் தொற்று நீக்கி, கடும் சூடான நீரினால் கழுவிச் சுத்தம் செய்தல் வேண்டும்; பின்னர் அதனை வெயிலில் உலர்த்துதல் நன்று.

வெப்பம் அளித்தல் :

குஞ்சுகளுக்கு வெப்ப மூட்டும் விளக்கையும் நன்கு சுத்தப்படுத்தி, இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களுக்கு விளக்கையேற்றிப்பரிசோதித்தல் அவசியமாகும். மின்சார வசதியுள்ள இடங்களில் மின்குமிழ் உதவியுடன் குஞ்சுக

ளுக்கு வெப்பம் அளிக்கப்படுகிறது. பெருவழக்காக இலங்கையில் லாந்தர் விளக்கே பயன் படுத்தப்படுகின்றன. விளக்கைச் சுற்றிக் கம்பி வலையினால் செய்யப்பட்ட பாதுகாப்பு ஒன்றைப் போட வேண்டும்.

முதல் இரண்டு வாரங்களுக்கு இரவும் பகலும் குஞ்சுகளுக்கு வெப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். மின் குமிழ்களைப் பயன்படுத்தும் பொழுது குளிர் அதிகமான இடங்களில் 75 வாட்ஸ் குமிழ்களையும், ஏனைய இடங்களில் 40 வாட்ஸ் குமிழ்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும். இரண்டு வாரங்கள் சென்றபின் பகலில் வெப்பம் அளிப்பதைத் தவிர்க்கலாம். ஆனால் குஞ்சுகள் ஒரு மாதப் பராயம் அடையும் வரை இரவில் விளக்கை வைக்க வேண்டும். விளக்கைச் சுற்றி நெருங்கியபடி குஞ்சுகள் காணப்பட்டால் வதியில் வெப்பம் குறைவாகவுள்ளது என அறிந்து கொள்ளலாம். விளக்கில் இருந்து தொலைப்புறமாகக் வதியின் ஓரமாகக் குஞ்சுகள் காணப்படுவது வெப்பம் கூடுதலாக இருப்பதற்கு அறிகுறியாகும். குஞ்சுகளுக்குக் குளிரும், உயர் வெப்பமும் தீங்கு இழைக்கும். பாதகமான சூழ்நிலை நிலவும்பொழுது குஞ்சுகள் சீச்சிட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

இடவசதி :

தகுந்த இடவசதி குஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. தொடக்கத்தில் ஒவ்வொரு குஞ்சுக்கும் $\frac{1}{2}$ சதுர அடி இடவசதியளித்து 8 வாரங்களில் 1 சதுர அடியாகக் கூட்டிக் கொள்ள வேண்டும். குஞ்சுவதிகளின் விளிம்புகள் எதுவும் கூர்மையாக இருக்கக் கூடாது; எந்தக் காரணம் பற்றியும் பெருந்

ஒருநாட் பராயக் கோழிகளைப் பராமரித்தல் 51

தொகையாக குஞ்சுகளைச் சேர்க்கக் கூடாது; அப்படிச் செய்தால் வளர்ச்சியும், இறகு விருத்தியும் பாதிக்கப்படும்.

உணவுட்டல் :

குஞ்சுகள் பொரித்து 24 மணித்தியாலங்கள் கடந்த பின், அவற்றிற்கு அரிசி, இறுங்கு, சோளம் அல்லது குரக்கன் என்பவற்றுள் ஒன்றின் குறுணலைக் கொடுக்கலாம். மூன்றாம் நாட் தொடக்கம் குஞ்சு அரையலைத் தட்டுக்களில் வைக்கலாம். குஞ்சுகள் பழகும் வரை சிறிதளவு அரையலைக் கடுதாசியில் போட்டு விடலாம்; பின்னும் அவற்றின் முன் எப்பொழுதும் அரையலும் நீரும் இருக்க வேண்டும். இப்பராயத்தில் குஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அரையலை கோழியுணவு ஸ்தாபனங்களில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். அல்லது கோழி உணவுப் பொருட்களில் இருந்து பண்ணையாளரே தயாரித்துக் கொள்ளலாம். அரையலைத் தயாரிப்பதற்கான விபரங்கள் அட்டவணை 6 இல் தரப்பட்டிருக்கிறது:

குஞ்சுகள் 2 மாதப் பராயத்தை அடையும் வரை வளர்ச்சியும் இறகு விருத்தியும் மிகவும் துரிதமாக நடைபெறுவதால், இக்காலத்தில் கொடுக்கப்படும் அரையலில் புரதம் கூடுதலாக அடங்குதல் இன்றியமையாததாகும். அதன்பின் புரத அடக்கம் சற்று குறைவுபட வேண்டும். வளர்ச்சி அடையும் காலத்தில் தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கின் அளவைக் குறைத்து அரையலில் எள்ளுப் பிண்ணாக்கைச் சேர்ப்பது நற்பயனளிக்கும்;

அட்டவணை 6.

குஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அரையல் :

உணவுப் பொருள்	தொடக்க அரையல் (1-8வாரம்)	வளர்ச்சி அரையல் (8-20வாரம்)
சோளம், குரக்கன் அல்லது இறுங்கு.	33%	40%
தேங்காய்ப் பிண்ணாக்கு	26	23
எள்ளுப் பிண்ணாக்கு	4	3
எலும்புத்தூள் :	2	2
மீன் சேருணவு	14	10
அரிசித் தவிடு.	20	20
பால் மா :	2	—
அரைத்த சுண்ணாம்புக்கல் :	1½	1½
கறியுப்பு :	½	½
மொத்தப் புரதம்	20%	18%

குஞ்சு அரையல் ஒரு தொன்னுக்கு 10 கிராம் ரெருமைசீன், (terramycin) 10 கிராம் ஒறியோமைசீன், (Aureomycin) 10 கிராம் பசுற்றூசீன் (Bacitracin) அளவில் மேற்படி நுண்ணுயிர்க் கொல்லிகளை அரையலில் (Antibiotics) சேர்த்துவிட வேண்டும். அதே வேளையில் கொக்சிடியம், (Coccidium) என்னும் பற்றீரியத்தை எதிர்க்கக் கூடிய சில இரசாயன சேர்வைகள் அடங்கிய மருந்துகளையும், (Coccidiostats) அரையலில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் நன்மை பயக்கும். (Sulfaquinopaline , Nicarbacin, Nitrofurazone, Nitrophenide, Sulphamezathine) என்பன இச்சேர்வைகளுக்கு உதாரணங்களாகும் இவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றை வாங்கி, ஒரு பகுதியை 8000 பகுதி அரையலுடன், அல்லது உற்பத்தியாளர் கூறும் அளவில் சேர்த்துக் குஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கும் போது அவை நோய்களை எதிர்க்கு மாற்றல் பெறுகின்றன. இவற்றைச் சேர்ப்பதற்குரிய செலவு சற்றுக் கூடுதலாக இருந்தாலும் நோய்கள் தோன்றியபின் ஏற்படக்கூடிய நட்டத்தைப் பார்க்கும் பொழுது, இச் செலவு அரிதிலும் அரிதாகும் என்பதை விவசாயிகள் உணருவார்கள்.

12. கோழிகளைத் தாக்கும் நோய்களும் அவற்றை அடக்குதலும்

இலங்கையில் வளர்க்கப்படும் கோழிகளை சில நோய்கள் தாக்குகின்றன. வளர்ப்புமுறை, சுகாதாரம், உணவு ஆட்டற் குறைபாடுகள் போன்ற பொதுவான காரணங்களின் நிமித்தமாகக் கோழிகள் உடல் நலம் குன்றிக் காணப்படலாம். அத்துடன் செறிவாக வளர்க்கப்படும் கோழிகளிடையே நோய்கள் விரைவில் பரவக் கூடியதாக இருக்கும். நோயுற்ற பறவைகளைப் பராமரிப்பதிலும் பார்க்க, நோய்வராது காப்பதே மேலானது. அத்துடன் பண்ணையில் நோய் தோன்றியபின் அவை பரவாது தக்க நடவடிக்கைகளை காலதாமதமில்லாது எடுக்க வேண்டியதும் அவசியமாகும். சிறந்த பிறப்பு வழி இனப்பறவைகள் நிறைவான உணவைப் பெற்று, உடல் நலச் சிறப்பியல்புகள், ஒருங்கிணைந்த வீடமைப்பில் வளர்க்கப்படும்பொழுது, அவை நோய்களை ஓரளவிற்காவது எதிர்த்து வளரும் ஆற்றல் பெறுகின்றன.

பராமரிப்பில் எடுக்கவேண்டிய முன்னேற்பாடுகள்:—

கோழி வளர்ப்பில் பலனும், இலாபமும் பெற விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் சில முன்னேற்பாடுகளைக் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

1: சூரியவெளிச்சம் :

இன்று கிடைக்கக் கூடிய சூரியமையாக்கும் ஏதுக்களில் உயர்ந்தது சூரிய வெளிச்சம். கோழி அறைகள், கூடுகள் ஆகியவற்றுள் பெரிய பலகணிகளுக்கு ஊடாக சூரியவெளிச்சம் இடையூறு இன்றி செல்லத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும்.

2. காற்றோட்டம் :

கூடுகளில்சிறந்த காற்றோட்டம் நிலவுவதுகோழிகளின் ஆரோக்கியத்திற்கு இன்றியமையாதது.

3- தூய்மை :

கோழிகளைப் பொறுத்தளவில் கூடுகள், நடமாடும் தரை, உணவுத்தட்டு, நீர்த்தொட்டி போன்ற சாதனங்கள் யாவும் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும். நோய்க்காரணிகளான பற்றீரியா (Bacteria) ஓரணுவயிர்கள் (Protozoa) சுவர்கள், கூரைகள், தளம், தரை முதலியவற்றின் பிளவுகளில் குடிக்கொண்டு பெருகுகின்றன. கோழி அறைகளை, பதனிடாத 5% கார்பலிக் அமிலம் [2 இருத்தல் / 15 கலன் அளவில்] கலந்த சுண்ணாம்பு கலவையினால், வருடத்தில் மூன்று தடவை யாவது வெள்ளை அடிக்க வேண்டும்.

4. தங்கு சட்டங்கள் :

இவை கழற்றித் தொற்று நீக்கத்தக்கதாக அமைய வேண்டும். இவற்றை கன்மெழுகு (Paraffin) பூசி சுத்தப்படுத்தலாம்.

5. தளம் :

இது ஈரலிப்பு உறிஞ்சும் தன்மை உள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இவை இலகுவில் சுத்தம் செய்யத்தக்கதாகவும் இலக்க வேண்டும்.

6. நடமாடும் வெளித்தரை :

நோய்கள் பரவுவதற்குத் தொற்றான தரைகள் பெருமளவுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. கோழி அறைகளைச் சுற்றியுள்ள இடத்தை மாத்திரம் பரற் கற்களால் (Gravel) அடைப்பது நலமாக இருக்கும். இரண்டாக வகுக்கப்பட்ட நடமாடும் தரைகள் (Runs) சிறந்ததெனக் கூறலாம்.

7. நீர் :

நோய்களை ஊடு கடத்தும் ஏதுவாக நீர் செயலாற்றுகிறது. எப்பொழுதும் சுத்தமான நீரையே கோழிகளுக்கு முன் வைக்க வேண்டும். நீரினுள் சற்று பொட்டாசியம் பரமங்களேற்றைக் கலந்து விடவேண்டும்.

8. புகையூட்டல் : (Fumigation)

கோழி அறைகளைப் புகையூட்டி வருடத்தில் இரு முறையாவது தொற்று நீக்குவது உத்தமமானதாகும். சுவர்களை நனைத்து கந்தகத்தை இரும்புப்பாத்திரத்தில் எரித்துப் புகையூட்டி 24 மணித்தியாலங்களுக்கு அறைகளைப் பூட்டி வைக்க வேண்டும்.

இவ்விதமான முன்னேற்பாடுகளைக் கைக்கொண்டு வந்தால் நோய்களால் பெரும் நட்டமடைவதைத் தடுக்கலாம்.

கோழிகளைத்தாக்கும் சில பொதுவான நோய்கள்:—

இலங்கையில் பொதுவாகக் காணப்படும் கோழி நோய்களை 4 பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்கலாம்.

அவையாவன :

1. வைரசு நோய்கள் (Virus diseases)
2. பற்றீரியாவும், பங்கசு நோய்களும் (Bacteria and Fungal diseases)
3. ஒட்டுண்ணி நோய்கள் (Parasitic diseases)
4. போஷாக்குக் குறைவான நோய்கள் (Deficiency diseases)

13. வைரக நோய்கள்

கோழிகளைத்தாக்கும் வைரக நோய்களுள் பிரதானமானவை மூன்று :

1. இரணிக்கெட்டு நோய்;
2. படுவான் நோய்.
3. கோழி அம்மை நோய்.

1. இரணிக்கெட்டு நோய்: (Ranikhet or Newcastle disease.)

இலங்கையில் கோழி வளர்ப்பை மிகவும் மோசமான அளவிற்குப் பாதிக்கும் நோய் இரணிக்கெட்டு அல்லது நியூக்காசில் நோயாகும். இது தவறுதலாகக் கொள்ளை நோய் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த நோய் எல்லாக் காலத்திலும் எந்தப் பராயத்திலும் கோழிகளைத் தாக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்த நோய்க்குக் காரணமாகவிருக்கும் வைரக, நோயுற்ற பறவைகளின் கூடுதலான உறுப்புக்களிலும் எச்சில், கழிவுப் பொருட்கள், சளி, கண்ணீர் ஆகியவற்றில் காணப்பட்டு, இவற்றிற்கூடாக ஆரோக்கியமுள்ள பறவைகளுக்குத் தொற்றுக்கிறது. பண்ணையில் தோற்றினால், 50 — 80 சதவீதமான பறவைகள் அழிக்கப்படுகின்றன.

நோயின் அறிகுறிகள்

நோயுற்ற பறவை உணவை விரும்பாது சோர்ந்து காணப்படும்; பறவைகள் மூச்சுவிடுவதற்குக் கஷ்டப்பட்டு மிகுதியான தாகத்தையும் காட்டும். கண்கள் நாசித்துவாரம் ஆகியவற்றிலிருந்து நீர்த்தன்மையுடைய

கோழை வழிந்தோடக் காணலாம்: கோழிகளின் கொண்டையும், தாடையும் வெளிநிற இருக்கக் காணலாம்: அத்துடன் தாடை சற்று வீங்கியும் காணப்படும். நாட்கள் செல்லப் பச்சை நிறமான கழிச்சல் தோன்றும். கால் களும், இறகுகளும் முடங்கி இருக்கும்.

சிகிச்சை:-

இதுகாறும் இந்த நோய்க்கு மாற்று மருந்து அறியப்படவில்லை. ஆனால் இதனைப் பெருமளவுக்குத் தடுக்கத்தக்கதாக இருக்கின்றது.

தடுப்பு முறை:-

இரணிக்கெட்டு நோயிலிருந்து கோழிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு பால் குத்தப்படுகின்றது. [Vaccination] இரண்டு வகையான தடுப்புப்பால் பேராதனை விலங்கு ஆய்வுக்கூடத்தில் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஒன்று, மூன்று மாதப் பராயத்துக்கு மேற்பட்ட கோழிகளுக்குப் பாவிக்கப்படுகின்றது. அடுத்தது, 4 வாரங்களுக்கும் மூன்று மாதத்துக்கும் இடையேயுள்ள பராயத்தில் குத்தப்படுகிறது. குஞ்சுகளுக்கு 1 மாதப் பராயத்தில் குத்தப்படும் பால் தாய்லாந்து (F) வர்க்கம் எனப்படுகிறது. இம் மருந்து கோழி அம்மைப் பாலுடன் சேர்த்து விற்கப்படுகிறது. 3 மாதங்களுக்கு குஞ்சுகள் இரணிக்கெட்டு நோயை எதிர்க்கும் இயல்பு பெற்றிருக்கும்.

மூன்று மாதப் பராயத்தில் குத்தப்படும் பால் பலஸ்தீனா வர்க்கம் எனப்படுகிறது. இது துரிதமாகச் செயல்படும் வைரசுவில் இருந்து பெறப்படுகிறது. ஒரு வருடத்துக்கு மேல் நோய் எதிர்ப்பு குஞ்சுகளில் காணப்படும். மூன்று மாதங்களுக்குக் குறைந்த பராயக் குஞ்சுகளுக்கு இந்த வர்க்கப் பால் குத்தக் கூடாது.

இரணிக்கெட்டுப்பால் குத்தும்பொழுது சில பாதுகாப்புக்குரிய கவனிப்புக்களைக் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும்:

- 1: பண்ணையில் இந்நோய் பரவி இருக்கும் பொழுதோ அல்லது கழிச்சல் நோய் காணப்படும்பொழுதோ பால் குத்தக் கூடாது.
- 2: விடலைப் பருவத்தில் அல்லது முட்டையிடும் பருவத்தில் இரணிக்கெட்டுப்பால் குத்தக் கூடாது.
- 3: மழை காலத்தில் பால் குத்துவது தகாது.
- 4: புழுப்பற்றியிருக்கும் கோழிகளுக்கும் இரணிக்கெட்டுப்பால் குத்தக்கூடாது.

இந்தநோய் அதி விரைவில் பரவுவதால் இறந்த கோழிகளை எரித்து விடவேண்டும். அறைகளை அல்லது கூடுகளைத் தொற்று நீக்குதலும் இன்றியமையாதது.

படுவான் நோய்: (Roup or Contagious ootarrh)

இந்த நோய் கோழிகளின் நாசித் துவாரக் கோழையில் காணப்படும் நுண்ணுயிரினால் உண்டாகின்றது. இந்த உயிரினம் சில வேளையில் பற்றீரியாவாகவும் தொழில் புரிவதாகக் கருதப்படுகிறது. இது சடுதியாகப் பண்ணைகளில் தோன்றிப் பறவைகளை பெருந்தொகையாக அழிக்கக் கூடியது. குஞ்சுகளே இந்தநோயினால் கூடுதலாகப்பாதிக்கப்படுகின்றன.

நோயின் அறிகுறிகள்:-

இந்த நோய் பெரும்பாலும் சாதாரண ஜலதோஷத்தை யடுத்தே பண்ணைகளில் தலை காட்டுகிறது.

இறைச்சி இனக் குஞ்சுகளையே படுவான்றோய் பொதுவாகப் பாதிக்கின்றது: படுவான் நோயினால் அல்லற்படும் பறவைகள் அடிக்கடி கண்களை இறக்கைகளில் ஒற்றிக் கொண்டிருக்கக் காணலாம்; இறந்த பறவைகளைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும் பொழுது, நுரையீரலில் உள்ள காற்றறைகள் பாற்கட்டி போன்ற படைகளினால் நிரம்பியிருக்கும்; பறவையின் கண்கள் அதைத்து அவற்றிலிருந்து கண்ணீர் வடிந்து கொண்டே இருக்கும்; நாசித்துவாரத்தில் இருந்து கோழை வடிந்து கொண்டும் இருக்கும். நோயின் தன்மையையும் பரவி இருக்கும் அளவையும் பொறுத்து, பறவைகள் இருமிக்கொண்டும், தும்மிக்கொண்டும் சுவாசிப்பதில் கஷ்டப்பட்டு இருக்கும். நாசித்துவாரத்தில் நிரம்பியுள்ள ஜலதோஷக்கோழையை வெளியகற்றும் நோக்கமாகத் தலையை உதறிக் கொண்டும் அவை இருக்கும். கால்களும் சிறகுகளும் இயங்கமாட்டாது. வாதமுற்றிருக்கும்; கொண்டையும் தாடையும் நீல நிறமடைந்திருக்கக் காணலாம்.

சிகிச்சை:

இந்த நோயினால் உயிர்ச்சேதம் குறைவாகவே இருக்கும். ஆனால் பொருளாதார நோக்கமாகப் பார்வையிடும் பொழுது, பாரதூரமான அளவுக்கு நட்பும் ஏற்படுகின்றது. படுவான்றோய் கடுமையான தொரு தொற்றுநோயாகையால் பண்ணைகளில் உள்ள பறவைகளிடையே விரைவில் பரவுகின்றது. ஆதலினால் நோய்கண்ட பறவைகளை உடனடியாகப் பிரித்து விடவேண்டும்;

தொடர்ந்து 4 நாட்களுக்குக் கந்தக மருந்துகளைப் (Sulpha Drugs) பாவித்தால் இந்நோயின் அறிகுறிகள் குறைவுபடும். 100 இருத்தல் அரையலில் 7 அவுன்ஸ்

சல்பாதயசோல் மருந்தைக் கலந்து கொடுப்பது பலன் தரும். தற்காலத்தில் ரெரூமைசின் (Terramycin) ஒழியோமைசின் (Aureomycin) என்னும் மருந்துகள் பாவிக்கப்படுகின்றன. அதே வேளையில் கூடுகளைத் தொற்று நீக்கவேண்டும்; பறவைகளில்லாதபடி ஒரு மாதத்திற்குப் பண்ணைக்கு ஓய்வு கொடுத்து, வீரியமிக்க குஞ்சுகளுடன் கோழி வளர்ப்பை மீண்டும் தொடங்க வேண்டும்.

தடுப்பு முறை:

நோய் சம்பவிப்பதற்கு முன் குஞ்சுகளுக்கும் கோழிகளுக்கும் பால் கட்டுவதால் இந்த நோய் பரவுவதைத் தடுக்கலாம். கோழிகளின் இறகில் பால் கட்டப்படுகிறது.

படுவான் நோய் பறவைகளிடையே தோற்றுவதற்கு நெருக்கமாகக் கோழிகள் வளர்க்கப்படுதல், சீரற்ற காற்றோட்டம், பச்சைத்தீவனக் குறைபாடு முதலிய நிலைமைகள் ஏதுவாக இருக்கின்றன. இவற்றையும் நீக்குதல் வேண்டும். பறவைகள் புழுப்பற்றி இருந்தாலும், அவை பலம் குறைந்து, இந்த நோயினால் இலகுவில் பாதிக்கப்பட இடம் உண்டு. எனவே புழுக்களில் இருந்து பறவைகளை விடுவித்தல் அவசியமாகும். அத்துடன் அரையலோடு கொட்டு மீனெண்ணெய் சேர்க்க வேண்டும். தாராளமாகப் பச்சைத் தீவனமும் பறவைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். குடி தண்ணீரில் "லாகோல்" கரைசலைக் (Lagols Solution) (1 கலன் நீரில் 1 தேக்கரண்டி வீதம்) கோழிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

3. கோழி அம்மை : (Fowl Pox)

இலங்கையில் இது பொது இயல்பாகக் காணப்படுகிறது. பறவைகளை எல்லாப் பருவத்திலும், அம்மை நோய் பாதிக்க வல்லது. பல மாதங்கள் வரை காய்ந்த நிலையில் உள்ள பொருக்குகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வித வைரசினால் அம்மை நோய் உண்டாகிறது.

நோயின் அறிகுறிகள் :

அம்மை நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட பறவைகளின் மென்மையான பகுதிகளில் பருக்களைப் போன்ற கட்டிகள் தோற்றும். இவை சிவந்து இருக்கும். தொடக்கத்தில் இவை தனித்தனியாக இருந்தாலும் முதிர்ந்த பின் உடைந்து, சீழ் வடியும்பொழுது ஒன்று சேருகின்றன. பின்னர் அவை காய்ந்து விடும். நோயற்ற பறவைகள் சோர்வுற்று, உலாவித்திரியாது கூடுகளின் மூலைகளில் நிற்பதைக் காணலாம். முட்டையிடுவது குறைவு படும்.

சிகிச்சை :

அம்மை நோய் விரைவில் பரவும் தொற்றுநோயாக இருந்தாலும், உயிர்ச்சேதம் மோசமானதல்ல. அம்மைப் பருக்களைச் செப்புச் சல்பேற்றுக் கரைசலினால் கழுவி அவற்றின் மீது அயமன் மருந்தைத் தடவினால் அவை மூன்று, நான்கு நாட்களில் விழுந்து விடுகின்றன.

தடுப்பு முறை :

அம்மைப்பால் குத்துவதன்மூலம் பறவைகளைப் பாதுகாக்கலாம். பேராதனை விலங்கு வைத்திய ஆய்வு கூடத்தில் (Veterinary Research Hospital) தயாரிக்கப் படுகின்ற குஞ்சுக்கரு அம்மைப்பாலை (Chick embryo Vaccine) குஞ்சுகளுக்கு, அவை ஒருமாதப்பருவமாக இருக்கும்பொழுது குத்திக் கொள்ளலாம்.

இவ்வம்மைப்பாலில் இரணிக் கெட்டுத் தடுப்புத் தன்மையும் சிறிதளவில் உண்டு. பறவைகளின் தொடையில் இருந்து சில இறகுகளை நீக்கி விட்டு அம்மைப்பால் ஒரு துளியை தொற்று நீக்கிய ஊசியினால் சீறி விடவும். அக் கீறல் வழியாக மருந்து குஞ்சுகளின் இழையத்துட் செல்லுகின்றது. 5 தினங்கள் சென்றபின் பால் குத்திய இடத்திற் சில கொப்புளங்கள் தோன்றினால் சித்திகரமாக அம்மைப்பால் குத்தப்பட்டதெனக்கருதலாம்.

14. பற்றீரியா நோய்களும் பங்கசு நோய்களும்

கோழிகளைத் தாக்கும் பல பற்றீரியா நோய்கள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. இவைகளுள் முதன்மையானவை வெள்ளைக் கழிச்சல், கோழிப்பேதி என்பனவாகும். இலங்கையில் கோழிக் குஞ்சுகளைத் தாக்கும் பங்கசு நோய் ஒன்று அறியப்பட்டுள்ளது. இது குஞ்சுவதி நியூமோனியா (Brooder Pneumonia) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வெள்ளைக் கழிச்சல் (Pullorum)

இதனைப் புள்ளோறம் (Pullorum) நோய் என்றும் அழைக்கலாம். இந்த நோய் சல்மோனெல்லா புள்ளோறம் (Salmonella Pullorum) என்னும் பற்றீரியம் இரண்டு மாதப் பருவம் வரையுள்ள குஞ்சுகளைத் தாக்குவதனால் விளைவிக்கின்றது. சில வருடங்களுக்கு முன் உலர்ந்த தேங்காயில் இந்த பற்றீரியம் காணப்பட்டு அரையலின் தேங்காய்ப்புண்ணாக்குக் கூடாகப் பரவியது.

நோயின் அறிகுறிகள்

வெள்ளைக் கழிச்சல் நோயினால் பாதிக்கப்படும் குஞ்சுகள் கூட்டின் ஒரு மூலையில் ஒதுங்கிச் சோர்வுற்று நிற்கும். அவற்றின் இறைக்கைகள் சிம்பலாகத் தோற்றும். அவை கண்களை மூடிக்கொண்டிருக்கும். பச்சைத் தன்மையுடைய கழிச்சல் வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும். இக்கழிச்சல் வெள்ளைநிறமாகவும், நுரைத்தன்மையாகவும் இருக்கும். தொடக்க காலத்தில் உயிர்ச்சேதம் குறைவாக இருந்து நோயின் உச்சக்கட்டத்தில் 70—80 சதவீதம் நட்டம் ஏற்படலாம்.

சிகிச்சை :

வெள்ளைக்கழிச்சல் நோய் முட்டைகளுக்கூடாகப் பரவுவதால் தகுந்த சிகிச்சை முறைகளால் இதனைமேற் கொள்ளுதல் சாத்தியமாகாது. எனவே நோயற்ற தாய்ப் பறவைகளுக்கூடாகவே இதனை அகற்றலாம். அத்தோடு குஞ்சுகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அரையலில் “நெவ்ரின்” [Neltin] பியுறெல்லா [Farella] என்னும் கலவையைச் சேர்ப்பதனால் இந்த நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றல் குஞ்சுகளுக்குக் கிடைக்கின்றது. நெவ்ரின் 1 அவுன்சை 100 இரூத்தல் அரையலில் கலக்க வேண்டும். பியுறெல்லா 1 அவுன்சை 7 இரூத்தல் அரையலில் கலக்க வேண்டும்

தடுப்புமுறை:

நோயற்றதென உத்தரவாதமளிக்கக்கூடிய பண்ணைகளில் இருந்து குஞ்சுகளைப் பெற்றுக் கோழி வளர்ப்பை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அடைப் பொறிகளுள் வைக்கப்படும் முட்டைகள் புள்ளோறம் தொற்று இல்லாத கோழிகளில் இருந்து பெறப்பட்டனவாக இருக்கவேண்டும்.

பறவைகள் 5 மாதப் பருவத்தை அடைந்ததும், இரத்தப் பரிசோதனை [Blood Test] நடத்தி நோயற்ற பறவைகளை அடையாளம் கண்டு சிகிச்சை அளிக்க வசதி கிடைக்கின்றது.

அத்துடன் இந்தநோய், அரையல், கூளம், நீர், உபகரணங்கள், எச்சம் முதலியவற்றுக் கூடாகப் பரவுவதால், சுகாதார முறைப்படி உணலூட்டலைக் கையாள வேண்டியது இன்றியமையாதது.

2. கோழிப்பேதி (Fowl Cholera)

இந்தநோய் இலங்கையில் பாரதூரமான அளவில் காணப்படுவதில்லை. இது இரத்தத்தில் வசிக்கும் ஒரு பற்றீரியத்தினால் ஏற்படுகிறது.

நோயின் அறிகுறி:

நோயினூற் பாதிக்கப்பட்ட கோழிகளின் உடல் வெப்பம் மிகுந்திருக்கக் காணலாம். அவற்றின் எச்சம் பச்சையும், மஞ்சள் நிறமும் கலந்திருக்கும். கோழிகள் தாகத்துடன் இருப்பதுபோல்தோற்றும். அவற்றிலுடைய கொண்டையும், தாடையும் நிறம் மாறிக் கறுப்பாக இருப்பதைக் காணலாம்;

சிகிச்சை:

இந்த நோய்க்கு மாற்று மருந்தோ அல்லது பான் ஊசிகளோ இல்லை. தொற்று இல்லாத புதிய பறவைகளை 2 வாரங்களுக்கு விலக்கி வைத்திருந்தபின் பண்ணைகளில் சேர்ப்பதுவே மேலானதாகும்;

3. குஞ்சுவதி நியுமோனியா: (Brooder Pneumonia)

இது அண்மைக்காலத்தில் தோன்றி இலங்கையில் பண்ணையாளரின் கவனத்தை ஈட்டியுள்ள நோயாகும்; ஏனைய நோய்களைப் போலல்லாது ஒருவித பங்கசவினால் இந்த நோய் சம்பவிக்கின்றது. விசேஷமாகக் கூளப் படையருக்கு முறையில் கோழிகளை வளர்க்கும் பொழுது இந்த நோய் தலைகாட்ட இடமுண்டு.

நோய்க்காரணியான பங்கசவின் வித்திகள் (Spores) கூட்டில் இருந்தால் கோழிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன;

இந்த நோயின் அறிகுறிகள் சிகிச்சைமுறை, தடுப்பு முறைகள் ஆகியன பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் இன்னமும் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன;

4. கோழிக்காய்ச்சல்: (Fowl Typhoid)

இலங்கையில் கோழிகளைத்தாக்கும் நோய்களுள் நெருப்புக்காய்ச்சலும் ஒன்றாகும். ஒரு வகையான பற்றீரியத்தினால் இந்நோய் சம்பவிக்கின்றது.

நோயின் அறிகுறிகள் :

நெருப்புக்காய்ச்சல் நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட பறவைகளில் கடும் காய்ச்சல், அதிகமானதாகும். உணவு விரும்பாமை முதலிய தன்மைகளும், சிவப்பு மஞ்சள் வயிற்றோட்டமும் காணப்படும். அவற்றின் கொண்டை சுருங்கி தலை வெளுறியிருக்கும்.

இந்த நோயினால் இறந்த பறவைகளின் உள்நுறுப்புக் களைப் பரிசோதித்துப் பார்க்கும் பொழுது ஈரல் அதைத்து செந்நிறமாகத் தோற்றும்.

சிகிச்சை :

சிறந்த சிகிச்சை முறைகள் இதற்கில்லை. பால் சுட்டுவதும், தடுப்பு ஊசிகளும் பயனளிப்பதில்லை. தற்காலத்தில் இதனைக் கட்டுப்படுத்த பியூறசொலிடோன் (Furazolidone) என்னும் ஒரு மருந்து பாவிக்கப்படுகின்றது.

தடுப்பு முறைகள் :

நோயின் அறிகுறிகள் காட்டும் பறவைகளை உடனடியாக விலக்கித் தனியாக விடவேண்டும். தொழிலாளர், உணவு, நீர், உபகரணங்கள் முதலியவற்றினாலும் நெருப்புக் காய்ச்சல் நோய் பரவுவதனால், கவனமாக இருக்க வேண்டும். இறந்த பறவைகளை உடனடியாக எரித்து விடவேண்டும்.

15. ஒட்டுண்ணி நோய்கள்

இவங்கையில் கோழிகளைத் தாக்கும் ஒட்டுண்ணி நோய்கள் பல இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றுள் முக்கியமானவை இரண்டாகும்:

கொட்சிடியோசிஸ் : (Coccidiosis)

இது கோழிகளை எல்லாப் பருவத்திலும் தாக்கக் கூடிய நோயாக இருந்தாலும், இரண்டு மாதம் வரையான குஞ்சுகளையே கூடுதலாகப் பாதிக்கின்றது.

இந்த நோய் குஞ்சுகளின் குருட்டுக்குழலில் வாழும் ஒருவகை ஒட்டுண்ணியால் ஏற்படுகின்றது.

நோயின் அறிகுறிகள்

நோயுற்ற குஞ்சுகள் சோர்ந்து இறகுகள் சிலிர்த்து இருக்கும். நன்றாக ஓடித்திரிந்த குஞ்சுகள் சடுதியாக இறந்து கிடக்கும். வெள்ளைக் கழிச்சலுக்கான சகல அறிகுறிகள் காணப்பட்டாலும், இரத்தமும், சீதமும் கலந்த கழிச்சல் தளத்தில் காணப்படும். இது தனிப்பட்ட அறிகுறியாகின்றது.

வளர்ந்த கோழிகளையும் இந்த நோய் தாக்கலாம். முட்டையிடுவது வெகுவாகக் குறைவுபடும். கோழிகள் உணவை விரும்பாது நிறையில் குறைந்து காணப்படும்.

சிகிச்சை :

நோயைத் தொடக்க காலத்தில் கட்டுப்படுத்தலாம். சுந்தக மருந்துகள் (Sulpha drugs) பல இதற்குதவும். இவற்றுள் சிலவற்றை அரையலுடன் கலந்து குஞ்சுப் பராயத்தில் (12 வாரங்கள் வரை) அடிக்கடி கொடுக்கலாம். இம்மருந்துகள் இந்நோயைக்குணப்படுத்துவதுடன்

எதிர்ப்புச் சக்தியையும் கோழிகளுக்கு அளிக்கின்றன: ஆர்சீன் (Arsene) சோயலீன் (Zoalene) மெகாசல் (Megasul) என்பன கொட்சியோசிஸ் எதிர்ப்பு மருந்துகளாகும். 1 இரூ ஆர்சீனை 1 தொன் அரையலுடன் கலந்து குஞ்சுகளுக்கு அளிக்கவேண்டும். நோய் தோற்றிய பின்னர் குடிதண்ணீரில் சல்மெற் (Sulmet) என்னும் மருந்தைக் (1 அவுன்ஸ் / 1 கலன் நீர் அளவில்) கலந்து கொடுத்துப் பலன் பெறலாம். மூன்று நாட்களுக்கு இதனைக்கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த நோய் தண்ணீர் தேங்கி நிற்குமிடங்களிலும் நிழல் மிக்க இடங்களிலும் கூடுதலாக இருப்பதால் சூரிய வெளிச்சம் பிரதானமான தேவையாகும். குஞ்சுவதிகளைச் சோடியம் கார்பனேற்றுக் கரைசலினால் கழுவுவது பயன் தரும். அத்துடன் குஞ்சுகளைப் பராயத்துக்கேற்றதாகப் பிரித்து வளர்ப்பதால் நோய் பிடிப்பதைக் குறைக்க இடமுண்டு. கோழிகளுக்கும், குஞ்சுகளுக்கும் போதிய இடவசதி கூடுகளில் அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

கொட்சியோசிஸ் இருவகைப்படுகிறது.

1. குருட்டுக்குழல் கொட்சியோசிஸ்.
2. சிறுகுடற் கொட்சியோசிஸ்.

இந்த நோய் வந்தபின் சிகிச்சை முறைகளைக்கைக் கொள்வதிலும், குஞ்சுகளுக்கு எதிர்ப்புச் சக்தியளிக்கும் சேர்வைகளைக் கொடுப்பதுவே மேலானதாகும். அத்துடன் கூட்டின் தளம் நீர்க்கசிவு இல்லாது இருக்கவேண்டும்.

16. போஷாக்குக் குறைவினால் ஏற்படும் நோய்கள்

பண்ணைகளில் வளர்க்கப்படும் கோழிகளுக்கு வளர்ப்பு முறையைப் பொறுத்து உணவளிக்கப்படுகிறது. இதனால் போஷாக்குக் குறைவு ஏற்படுவதற்கு இடமுண்டு.

கோழிகளிடையே சாதாரணமாக உயிர்ச்சத்து A, B, D, ஆகியன குறைவடைவதனால் நோயின் அறிகுறிகள் தோற்றுகின்றன. உயிர்ச்சத்து A குறைவடையும் பொழுது கோழிகளின் வாயிலும், சுவாசக்குழாய்களிலும் பாற்கட்டிப் படைகள் ஏற்படுகின்றன. உயிர்ச்சத்து B குறைவடையும் பொழுது கண் இமைகள் ஒட்டிக் கொள்ளுதல், வாயிலுள்ள சருமத்தில் பொருக்குகள் உண்டாகுதல் போன்ற அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன.

உயிர்ச்சத்து D குறைவடையும்பொழுது (Rickets) என்னும் நோய் சம்பவிக்கின்றது. எலும்புகள் மென்மையாக இருத்தலும் குஞ்சுகளின் கால்கள் வளைந்திருப்பதும் இந்நிலைக்கு அறிகுறியாகும்.

உயிர்ச்சத்து A குறைவுபடுவதை மீனெண்ணெயை அரையலிற் சேர்ப்பதனாலும், சூரியஒளியில் கோழிகள் உலாவுவதனாலும் தடுக்கலாம்.

உயிர்ச்சத்து B கோழிகளுக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். இதில் பல பிரிவுகளுண்டு :

1. நைபோபிளேவின் : (Riboflavin)

உடலில் பல நொதிச்சத்துக்கள் சுரப்பதற்கு இது தேவைப்படுகிறது. இச்சத்து குறைவுபடும் பொழுது குஞ்சுகளின் வளர்ச்சி குன்றி வயிற்றோட்டம், கால்களில் வாதக்குணம் முதலியன ஏற்படுகின்றன; பேடைகளில் முட்டையிடுவது பாதிக்கப்படுகிறது;

2. பன்ரோதீனிக் அமிலம்: (Pantothenic Acid)

கோழிகளில் கொழுப்பு, கரிநீரகை என்னும் உணவு சமீபாடடைவதற்கு இது தேவைப்படுகிறது. இச்சத்து குறைவுபடும் பொழுது குஞ்சுகள் வளராது; தோல் அழற்சி, இறகு சோர்ந்திருத்தல் முதலிய அறிகுறிகள் காணப்படும். பேடைகளில் முட்டையிடுவது குறைவு படுகிறது.

3. நையசீன்: (Niacin)

உணவுச் சமீபாட்டுக்கும், சுவாசித்தலுக்கும் இது இன்றியமையாதது. நையசீன் குறையும் பொழுது, இறகுகளின் விருத்தி குறைவுபடுதல், தோலில் அழற்சி ஏற்படுதல், உணவு விரும்பாமை முதலிய அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன.

4. சோலின் குளோரைட்டு: (Choline Chloride)

கோழிக்குஞ்சுகளின் வளர்ச்சிக்கு இது இன்றியமையாதது. இதன் குறைவு பாட்டினால் கால்கள் உருக் கெட்டுப் போகின்றன. முட்டையிலுள்ள செங்கரு சிதைந்து போகின்றது.

5. போலிக் அமிலம்: (Folic Acid)

குஞ்சுகளில் இந்தச்சத்து குறைவுபடுவது இறகுகள் நிறம் குலைவதற்கும், கலங்கள் விருத்தியடையாது வளர்ச்சி குன்றுவதற்கும் காரணமாகின்றது.

தடுப்புமுறை:

பொதுவாக உயிர்ச்சத்து, கனிப்பொருட்கள் முதலியன குறைவுபடும்பொழுது அடியுவிற் (Adiuvit) போட்டாபீட் (Forta feed) அவுரோபாக் (Aurofac) போன்ற சேர்வைகளை அரையலில் சேர்த்து விடுவது நலமாகும்.

17. கோழிகளைத் தாக்கும் சில ஒட்டுண்ணிகள்

கோழிகளின் உடல் நலத்தைக் குறைவுபடச்செய்து முட்டை அபிவிருத்தியைப் பெருமளவுக்கு பாதிப்பவை ஒட்டுண்ணிகளாகும். அவை இருவகைப்படுகின்றன.

A: புறவொட்டுண்ணிகள்

B: அகவொட்டுண்ணிகள்:

A. புறவொட்டுண்ணிகள்: (External Parasites)

இவ்வயிர்கள் கோழிகளுடைய வெளிப்புற உடலில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்து தீங்கிழைக்கின்றன.

1. கோழிப்பேன்: (Lice)

இவற்றின் வாயமைப்பு கடிப்பதற்கும், இரத்தத்தை உறுஞ்சுவதற்கும் ஏற்றவாறு அமையப்பெற்றுள்ளன. இவை பறவைகளுடைய இறகுகளிடையே வசித்து இரத்தத்தை உறுஞ்சுகின்றன. பேன்களினால் தாக்கப்படும் பறவைகள் இறகுகளிடையே கொத்திக்கொண்டிருக்கும். அவை அழற்சியுற்றிருக்கக் காணலாம். பேன்பிடித்த கோழிகள் உடல் நலம் குன்றும். அவை இலகுவில் நோய்வாய்ப்படும்.

சிகிச்சை முறை:

பேன் கொல்லிகள் பல உண்டு. கிராமப்புறங்களில் வசம்புத்தூளை மணலுடன் அல்லது சாம்பலுடன் கலந்து நடமாடும் தரைகளில் ஓரிடத்தில் வைக்கும் பொழுது கோழிகள் அதில் புரண்டு பேனை அகற்றிக்கொள்கின்றன. தற்காலத்தில் சோடியம் புளோரைட்டு என்னும்சேர்வை கூடுதலான பலனளிக்கிறது. 25 பறவைகளுக்கு $\frac{1}{2}$ இரத்தல் அளவில் கோழிகளின்மேல் இதனை தூவுதல் வேண்டும்.

2. சிற்றுண்ணி : (Mite)

இவை கோழிகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சும் சிற்றுயிர்களுள் பொதுவாகக் காணப்படுகின்றன. இவை இரவில் நடமாடும் வழக்கமுடையன. கோழி அறைகளின் சுவர்கள், மூலைகள், வெடிப்புக்கள் ஆகியவற்றிலும் மரப்பலகைகள் பொருந்தும் இடங்களிலும் இவை பகலில் ஒளிந்திருந்து, இரவில் பறவைகளைத் தாக்குகின்றன. இப்பழக்கத்தினால் இவற்றை இலகுவில் கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை.

சிகிச்சை

நிக்கொட்டீன் சல்பேற்று (Black leaf 40) என்பதை தங்கு சட்டங்களுக்கு பூசுவதனால் இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தலாம். சிற்றுண்ணிகள் பெருந்திரளாகத் தொல்லை தரும் பொழுது கோழி அறைகளின் தளம், சுவர்கள், முட்டைக்கூடுகள் தங்கு சட்டம் சகலத்தையும் கார்போனீலியம் (Carbonileum) மருந்தினால் விசிறுதல் வேண்டும்.

3. செதிள் உண்ணி : (Scaly Mite)

இவை கோழிகளின் கால்களில் செதிள்களை உண்டாக்கி பண்ணி " செதிள் கால் " என்னும் நிலைமையை ஏற்படுத்துகின்றன. நெருக்கமாகக் கோழிகள் வளர்க்கப்படும் பொழுது செதிள் உண்ணிகள் விரைவாகப் பரவுகின்றன.

சிகிச்சை

இவற்றை அழிப்பதற்கு பாதிக்கப்பட்ட கால்களை தூய்மைப்படுத்தாத எண்ணெயிற் தோய்த்து எடுப்பது மிக இலகுவான முறையாகும். செதிள்களைச் சூடான நீராலும் சவர்க்காரத்தாலும் சுழவி சிறிதளவு கந்தகம் கலந்த தைலக் களிம்பைத் (Vaseline) தடவிவிடவேண்டும்.

4. தெள்ளு: (Flea)

இச்சிற்றுயிர்களும் கோழிகளின் இரத்தத்தை உறுஞ்சுகின்றன. இதுவும் இரவில் நடமாடும் ஒட்டுண்ணியாகும்:

இவற்றை அழிப்பதற்கு அறைகளில் சந்துகள் இருக்கக் கூடாது. சுண்ணாம்பு பூசி அவற்றை அடைத்து விடவேண்டும். வாரத்துக்கு ஒரு தடவை சவர்க்காரமும் மண்ணெண்ணையும் கலந்து அறைகளுக்கு விசிறுதல் வேண்டும்.

5. உண்ணிகள்: (Tick)

இவை தெள்ளுப் பூச்சிகளை ஒத்திருக்கும். கோழிகளின் கொண்டை தாடை ஆகியவற்றில் இவை ஒட்டியிருக்கும். இவற்றைக் கைகளினாலும் பொறுக்கி எடுக்கலாம்:

(B) அகவொட்டுண்ணிகள்: (Internal Parasites)

இவை கோழிகளின் உள்ளுறுப்புக்களில் வசித்துப் பெருநட்டம் விளைவிக்கின்றன அவற்றுள் முக்கியமானவை:

1. வட்டப்புழு: (Round worm)

கோழிகளைத் தாக்கும் புழுக்களுள் உருவத்தில் பெரியது வட்டப்புழுவாகும். அவை $\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ அங்குல நீளமுடையன. இப்புழுக்களால் பாதிக்கப்பட்ட பறவைகள் இளைத்து உணவில் விருப்பமில்லாது காணப்படும். எச்சத்தில் புழுக்கள் வெளியகற்றப்படும். முட்டை இடுவது குறைவடைகிறது.

கோழிகளின் எச்சத்தைக் கவனமாக தொலைவிடம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். நடமாடும் தரைகளை அடிக் கடி மாற்ற வேண்டும். அத்துடன் அவற்றில் சற்று சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துவிடுவது நல்ல பலன் அளிக்கிறது.

கோழிகளுக்குப் பிளோதயசீன் (Phenothiazine) என்னும் மருந்தைப் பறவை ஒன்றிற்கு $\frac{1}{2}$ கிராம் அளவையில் கொடுப்பதால், வட்டப்புழுக்களில் இருந்து பறவைகளை விடுவிக்கலாம். 3 மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பிளோதயசீன் கொடுப்பதை வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுவதால் பெருமளவு நன்மை பயக்கும்.

2. நாடாப்புழு: (Tape worm)

இவை கோழிகளுடைய சிறு குடலில் வசித்து தீங்கிழைக்கின்றன. உயர் வகுப்புப் பிராணிகளில் உள்ளதுபோல் நாடாப்புழுப்பற்றிய கோழிகள் வெளித்தோற்றத்தில் பாரதூரமாக உடல் நலம் குன்றித்தோற்றுவதில்லை. எனினும் கோழி வளர்ப்போர் காத்திரமாக இருத்தல் அவசியம். நாடாப்புழுக்கள் 1 — 3 மி. மீற்றர் அளவினதாகவும் 3 அல்லது 4 கூறுகளைக் கொண்டனவாகவும் இருக்கின்றன. இவை நத்தைகளுக்கூடாகவே வாழ்க்கையைப் பூரணமாக நிறைவேற்றுகின்றன. பாதிக்கப்பட்ட கோழிகள் நலிந்து இரத்தமற்றுக் காணப்படுகின்றன.

சிகிச்சை:

சின்னப்போடியம், கார்பன்ரெட்ரூ குளோரைட்டு, ஈய ஆர்சனேற்று ஆகியன நாடாப்புழுவை ஒழிக்க பயன்படுகின்றன. ஒரு பறவைக்கு 200 அளவில் இம் மருந்துகளைக் கொடுக்கலாம். தற்காலத்தில் யோமேசன் (Yomesan) என்னும் மருந்து நாடாப்புழுக்களை அழிக்கின்றன. தடுப்பு முறை:

கோழிகள் நடமாடும் தரையில் 5 சதவீத செப்புச் சல்பேற்றுக் கரைசலை ஒரு ஏக்கருக்கு 137 கலன் அளவையில் விசிறுவதால் இப்புழுக்களைத் தடுக்கலாம்.

கோழிகளைத் தாக்கும் சில ஒட்டுண்ணிகள் 75

நாடாப்புழு மிகுதியாக இருந்தால் வாத்துக்களை வளர்ப்பது நல்லது. ஏனெனில் வாத்துக்கள் நத்தைகளை உணவாகக் கொள்ளுகின்றன.

குருட்டுக்குழல் புழு: (Caecal Worm)

இப்புழுக்கள் பொதுவாக வளரும் குஞ்சுகளைத் தாக்குகின்றன. இவை கோழிகளின் உணவுக் கால்வாயிலுள்ள குருட்டுக் குழலில் வசிக்கின்றன. அவை 7—15 மி. மீட்டர் அளவினதாக இருக்கும். இவ்வொட்டுண்ணியின் முட்டைகள் எச்சத்துடன் வெளியேற்றப்படுகின்றன. இரண்டு வாரங்களிற் தொற்றிக் கொள்ளும் இயல்பு இப்புழுக்களுக்கு உண்டு. குருட்டுக் குழலில் பாற்கட்டி போன்ற பதார்த்தம் காணப்படுகிறது. கோழிகள் இளைத்துப் போயிருக்கும்.

சிகிச்சை :

அரையலில் பிளேதயசின் கலந்து கொடுப்பது பலனளிக்கும். ஒவ்வொரு பறவைக்கும் 0.5 கிராம் அளவையில் கொடுக்க வேண்டும். கார்பன் ரெட்ரூ குளோரைட்டும் இப்புழுக்களை வெளியேற்றுகின்றன.

4. வாய்ப்பிளப்புப் புழு: (Gape Worm)

இவை வட்டப் புழுக்களைப் போன்றவையாகும். கோழிகளின் சுவாசப் பைகளிலும், சுவாசக் குழாய்களிலும் இவை வசிக்கின்றன. இப்புழுக்கள் Y உருவமுடையன. ஆண் புழுக்களும், பெண் புழுக்களும் நிரந்தரமாக இணைந்திருக்கின்றன. மண்புழு, வீட்டு ஈ, நத்தைகள், கொடுக்கான் முதலிய பிராணிகள் இப்புழுவின் வாழ்க்கை வட்டம் நிறைவேற உதவுகின்றன. கோழிகள் இவற்றை உண்ணும் பொழுது புழுக்கள் வெளியேற்றப்பட்டு இரத்தத்துக்கூடாக சுவாசப்பைகளை அடைகின்றன.

இப்புழுக்களால் பாதிக்கப்படும் பறவைகள் மூச்சு விடுவதற்கு இயலாமல் கஷ்டப்படுவதைக் காணலாம். 3-8 வாரப் பராயமுடைய குஞ்சுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

சிகிச்சை:

உள்ளிப்பூடு எண்ணெய் குடிக்கக் கொடுத்தல்; அல்லது பேறியம் அன்றிமொனைல் ராட்ரேட் உள்வாங்குதல் (Inhale) முறைகளால் இப்புழுக்களை மேற்கொள்ளலாம். 8 கன அடி வெளிப் பிரதேசத்துக்கு 1 அவுன்ஸ் உள்வாங்குவதற்கான மருந்தை குஞ்சுகள் வைத்திருக்கப்படும் பெட்டிக்குள் ஊதிவிடுவது முறை.

பொதுவாகப் புழுக்களினால் அல்லற்படும் கோழிகள், இறகுகளைத் தொங்கப்போட்டு, வெளுறி, மெலிந்து உணவை விரும்பாது காணப்படுகின்றன. முட்டையிடுவது பேடைகளில் குறைவுபட்டிருக்கும்.

ஒழுங்காக புழுக்களை வெளியேற்றுவதற்காக மருந்து கொடுத்தலும், சுகாதார முறையில் பறவைகளை வளர்ப்பது போன்ற முன்னேற்பாடான செய்கருமங்கள் சிறந்த பலன் அளிக்கின்றன.

18. கோழிகளின் தன்னிணம் உண்ணும் இயல்பும் தடுப்பு முறைகளும்

கோழிகள் வளர்ப்பவர்களை இடர்ப்படுத்தும் தொல்லைகளுள் பறவைகள் ஒன்றையொன்று கொத்தித் தன்னினத்தை உண்பது (Cannibalism) ஒன்றாகும். இதனால் பெருநட்டம் விளைவிக்கப்படுகின்றது.

கோழிகள் பெருந்தொகையில் கூடுகளிலும், கன கூளத்திலும் வளர்க்கப்படும் பொழுது, இந்த இயல்பு பறவைகளிடையே தோற்றுகின்றது. இது ஒரு நோயல்ல. குறிப்பிட்ட சில நிலைமைகளினால், பண்ணைகளில் உள்ள பறவைகளிடையே இப்பழக்கம் உண்டாகின்றது.

குஞ்சுகள் ஆர்வத்தின் நிமித்தமாக, ஏனைய குஞ்சுகளின் இறகுகள், வால், குதம் கால்விரல் முதலியவற்றைக் கொத்துகின்றன. இதனால் இரத்தம் வெளித்தோன்றுகிறது. அதன் பின் இப்பழக்கம் மோசமாகின்றது. காலம் செல்லச்செல்ல, குதம் கொத்தப்படுவதனால் குடல் வெளிப்படுத்தப்படுவதும் உண்டு.

முற்காலத்தில், நெருக்கமாகக் கோழிகள் வளர்க்கப்படுவது இப்பழக்கத்துக்குக் காரணமாகும் எனக்கருதப்பட்டது. அண்மைக்கால ஆராய்ச்சியின் பலனாக, கோழி வளர்ப்பியல் நிபுணர்கள் கோழிகள் தன்னிணம் உண்ணுவதற்கும், இறகுகளைக் கொத்துவதற்கும், போசணைக் குறைவு காரணமாகுமெனக் கூறியுள்ளனர். அரையலில் மிருகக் கொழுப்பு நிறைவாக இடம் பெறும் பொழுது, இந்த நிலைமை தலைகாட்டுவதில்லை.

கோழிகளுடைய இறகில் ஆர்கினின் (Arginine) என்ஸும் அமினோ அமிலம் அடங்கியிருக்கிறது. மீன் சேருணவு, எலும்புத்தாள், இரத்தத்தாள் ஆகியவற்றிலும் இந்த அமினோ அமிலம் உண்டு. எனவே இதனைக் கோழிகள் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவே அடுத்த பறவையின் இறகுகளையும், தசைகளையும் கொத்துகின்றன; அத்துடன் உறைவிடங்களில் காற்றோட்டக் குறைபாடும் உணவுத் தட்டுக்களில் இட நெருக்கடியும் தன்னினம் உண்பதை அதிகரிக்கின்றது. இடவசதி பற்றாக்குறையும் மிகுதியான வெப்பமும், இறகுகளின் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. இதனாலும் இத்தீய பழக்கம் விசேடமாகக் குஞ்சுகளிடையே உண்டாகின்றது;

துடுப்பு முறைகள்:

தன்னினம் உண்ணும் பழக்கத்தை பண்ணைகளில், எக்காரணம் பற்றியும் நிலைத்திருக்க விடக் கூடாது. சரிவிகிதத்தில் அமையப்பெற்ற உணவூட்டலும், சீரான பராமரிப்பும், பண்ணைகளில் இன்றியமையாதனவாகும்; குஞ்சுப் பராயம் முதல் பறவைகளுக்கு, எல்லாப்பருவத்திலும் 8—10 சத வீதத்தில் மிருகவகைப்புரதம் (Animal Protein) கிடைக்கத்தக்கதாக இருக்க வேண்டும். மீன் சேருணவையும், இரத்தத்தாளையும் அரையலில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். இதன் மூலம் ஆர்க்கினின் என்னும் அமினோ அமிலத்தைக் கோழிகள் நிறைவாகப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றன. பெருந்தொகையில் கோழிகள் வளர்க்கப்படும்பொழுது, அரையலை உணவுப்பொருட்களிலிருந்து பண்ணையிலேயே தயாரித்துக் கொள்ளுவது சிறந்தது. உயர்ந்த முட்டையிடும் வாய்ப்புள்ள வர்க்கங்கள், தனிப்பட்ட முறையில் கவனிக்கப்படவேண்டும்;

உணவு சிறப்பான கூறுகளால் ஆக்கப்பட்டிருப்பது மாத்திரம் போதாது. உணவுத் தட்டுக்களின் நீளம், பண்ணையில் உள்ள பறவைகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து அமைய வேண்டும். பொதுவாக 3 மாதப் பராயத்தின்பின், ஒவ்வொரு பறவைக்கும் 5 அங்குல உணவுத்தட்டு இடவசதி (Feeder Space) கிடைக்க வேண்டுவது அவசியமாகும். முன் கூறியுள்ளபடி, கோழி அறைகள் நல்ல காற்றோட்டமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். வெப்ப மண்டலங்களில் தளத்தில் இருந்து 3 அடிக்குமேல், சுவர்கள் கட்டக்கூடாது. எனவே மிருக வகைப்புரதம் நிறைவாகவும், சுவாத்திய தேவைகள் சீராகவும் இருக்குமிடங்களில், ஓரளவு நெருக்கமாகக் கோழிகளை வளர்த்தாலும், தன்னினத்தை உண்ணும் பழக்கம் அவற்றில் மிக குறைவாகவே இருக்கும்.

மேற்கு தேசங்களில் அலகு கிள்ளுதலும் (Debeaking) சிவந்த நிற வர்ணப் பசைகளைப் பூசுவதும் உண்டு. கோழிகள் ஒன்றை ஒன்று கொத்தும் பருவத்தை அடைந்தபின், மேற்புற அலகின் $\frac{1}{2}$ பகுதி கிள்ளிவிடப்படுகிறது. வேறு சில இடங்களில், மிகப்பெரிதாக வளர்ந்திருக்கும் கோழி இனங்களுடைய கொண்டையும் தாடையும் வெட்டப்படுகின்றன. (Dubbing) பறவைகள் ஒருநாட் பராயமாக இருக்கையில் இது நடைபெறுகிறது. ஆனால் பொருளாதார நோக்கமாகப் பறவைகள் கழிக்கப்படும் பொழுது கொண்டை, தாடை ஆகியவற்றின் நிறம், கோழிகளைத் தரம் பிரிக்க உதவுவதால், பல பண்ணையாளர் இம் முறையை விரும்புவதில்லை. எனவே தன்னினம் உண்ணும் பழக்கத்தைத், தகுந்த பராமரிப்பு முறைகளைக் கையேற்றுக் கட்டுப்படுத்துதல் இன்றியமையாத கருமமாகும்.

19. பண்ணைகளிலிருந்து தகுதியற்ற கோழிகளை விலக்குதல்

கோழிகளை வளர்ப்பவர்கள் பொருளாதார இலக்கை நோக்கியே இத்தொழிலை மேற்கொள்ளுகின்றனர். ஆதலினால், பண்ணைகளில் உள்ள பறவைகளைக் கூர்மையாக எப்பொழுதும் பார்வையிட்டுப் பொருளியற் தரத்தை அடைவதற்குத் தவறுகின்ற பறவைகளைப், பண்ணையில் இருந்து விலக்குதல் (Culling) அத்திய அவசியமாகும்.

முட்டைகளில் தொடங்கியே இச்செய்முறையைக் கட்டுக்கோப்பாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கோழி வளர்ப்பில் அபிவிருத்தியடைந்துள்ள நாடுகளில் 30 சதவீத அளவில் பறவைகள் கழிக்கப்படுவது உண்டு.

தகுதியற்ற கோழிகளை விலக்குவதன் நோக்கங்கள்:

தரம் குறைந்த கோழிகளை நீக்குவதன் முக்கியமான நோக்கம், இலாபத்தை உச்சநிலையில் பெற்றுப் பொது மக்களிடையே செல்வாக்கையும், மதிப்பையும் பெற்றுக் கொள்வதாகும். இக்குறிக்கோளை மனதில் வைத்து, பண்ணையாளர் கோழிகளை விலக்கும் பொழுது சில அநுசூலங்கள் கிடைக்கின்றன.

1. அடை வைப்பதற்குச் சிறப்பான முட்டைகள் கிடைக்கின்றன.
2. புரெய்லர் உற்பத்திக்கு உணவைத் தசையாக மாற்றும் குஞ்சுகளைத் தெரிந்தெடுக்க முடிகிறது.
3. முட்டை இடுவதில் திறமையுடைய பேடைகளைத் பிரித்தெடுப்பது சாத்தியமாகிறது.
4. இனவிருத்திக்குச் சாதகமான சிறப்பியல்புடைய கோழிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகிறது.

- 5: உணவு விரயமாவது தடுக்கப்படுதல்;
- 6: நோய்களையும் ஒட்டுண்ணிகளையும் எதிர்க்குமாற்றல் உடைய பறவைகள் மட்டுமே வளர்க்கப்படுதல்.
- 7: பண்ணைகளிற் கிடைக்கக்கூடிய இடவசதியைப் பயன்மிக்க முறையில் உபயோகித்தல்.
- 8: நோய்க் காரணிகளைக் கடத்தக்கூடிய பெலவீனமான பறவைகளை நீக்குதல்.
- 9: பண்ணையைப் பரிபாலிப்பதற்கு கிடைக்கக்கூடிய முதலீடு, சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தப்படுதல்.
- 10: உயர் வருவாய் கிடைக்கப்பெறுதல்;

கோழிகள் விலக்குவதன் செய்முறை:

கோழிவளர்ப்பில் தகுதியற்ற பறவைகளை விலக்குவது, முட்டைகளைத் தெரிந்தெடுப்பது முதல் கையாளப்படவேண்டிய செய்கருமமாகும். பூரண வளர்ச்சி அடைந்து முட்டைக்கு அல்லது இறைச்சிக்கு அவற்றை வளர்க்கும் காலத்திலும், தகுதியற்ற பறவைகளை நீக்குவது நடைமுறையில் இருப்பது அவசியமாகின்றது.

அடையில் முட்டைகளைத் தெரிந்துவைப்பதால், வலிமைமிக்க குஞ்சுகள் கிடைக்கின்றன. பத்து மாதப் பராயம் எய்திய கோழிகளில் இருந்தே முட்டைகள் பெறவேண்டும். நமது நாட்டுச் சுவாத்திய நிலையில் 5 நாட்களுக்கு மேற்பட்ட முட்டைகள் அடைவைப்பதற்கு ஏற்றவையாகாது. உருவத்தில் வட்டவடிவமாகவும், கூடுதலான

நீளமுடையனவாகவும் அல்லது முட்டைக்கோது ஒரு புறம் புடைத்து இருக்கும் முட்டைகளை நீக்கவேண்டும்.

குஞ்சுப் பருவத்தில் விலக்குதல் :

முட்டைகளில் இருந்து வெளிவரும் சிறப்பான குஞ்சுகள் உறுதியாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் இருக்கும். நலிந்தவையும், எழுந்துநிற்கச் சக்தியற்றவையும் இப்பராயத்திலேயே விலக்கப்படவேண்டும். பெலனீனமானவை இலகுவில் நோய்வாய்ப்படுவதால், பண்ணையில் விரைவாக நோய் பரவுகின்றது.

வளரும் பருவத்தில் விலக்குதல் :

குஞ்சுவதிகளில் உள்ள குஞ்சுகளுடைய வளர்ச்சி ஒரே சீராக இருக்கவேண்டும். வளர்ச்சியிற் பின்தங்கியிருக்கும் குஞ்சுகளைக் கழிப்பது நல்லது. பல இடங்களில் 25 சதவீதமான குஞ்சுகளை, அவை முட்டை இடும் பருவத்தை அடைவதற்குமுன் விலக்கி விடுவார்கள். எனவே பண்ணையில் வைத்திருப்பதற்குத் திட்டமிடும் எண்ணிக்கையிலும் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகமாக, ஒருநாள் வயதுடைய குஞ்சுகளைப்பெற்று வளர்க்கவேண்டும். அவை வளர்ந்துவரும் காலத்தில், சீரற்ற பறவைகளை நீக்கி விடும்பொழுது, பண்ணையின் பறவைகள் உயர்தரமுள்ளனவாக இருக்கும்.

விடலைப்பருவத்தில் விலக்குதல் :

வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கும் குஞ்சுகள் முட்டையிடத் தொடங்கும் பருவத்தை அடையும் பராயம் விடலைப்பருவம் எனப்படுகிறது. தகுதியற்ற பறவைகள் விலக்குவதைக் கையேற்கும்பொழுது விடலைப்பராய

மும், முட்டை இடும் பராயமும் முக்கியமானதாகின்றன. பொதுவாக முதல் வருடம் முட்டையிட்டபின்னரே அவை பேடைகள் என்று கருதப்படல்வேண்டும். எனவே விடலைப்பருவத்துக் கோழிகளும், முட்டையிடும் பேடைகளும் மாறுபாடுள்ள இயல்புகளையும், உறுப்பு அமைவுகளையும் கொண்டிருப்பதால், அவற்றை ஒருவித அடிப்படையில் விலக்குவது இயலாத செயலாகும்.

விடலைப்பருவத்தில் பின்வரும் சிறப்பியல்புகளை உடைய கோழிகளைப் பண்ணைகளில் வைத்திருக்கலாம்:

1. கண்கள் பிரகாசமாகவும், அகன்றும் இருத்தல்.
2. கொண்டையும் தாடையும், நன்கு விருத்தியடைந்து, துலக்கமான செந்நிறமாக இருத்தல்.
3. இறகுகள் இறுக்கமாகவும், மினுக்கமாகவும் அவை துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்தும் இருத்தல்.
4. உடல்நிறை குறிப்பிட்ட இனத்துக்குரிய அளவைப்பார்க்கிலும் குறையாது இருத்தல்.
5. நெஞ்சு எலும்பு நேராகவும் உறுதியாகவும் காணப்படுதல்.
6. கால்களும் அலகும் மஞ்சள்நிறம் கூடுதலாகக் கொண்டிருத்தல்.
7. தலை நடுத்தரவடிவமாக இருத்தல்.
8. சோர்வுற்று இராமல் சுறுசுறுப்பாகத் திரிதல்.

இவ்விதமான இயல்புகளைக் காட்டும் விடலைப்பருவத்துப் பறவைகளைத் தவிர்த்து, ஏனைய யாவற்றையும் விலக்கிவிடுதல் இன்றியமையாததாகும்.

முட்டையிடும் பருவத்தில் விலக்குதல்:

கோழிகள் முட்டைக்காக வளர்க்கப்படும் பண்ணைகளில், முட்டை இடுவதில், வருடச் சராசரி குறைவாகவுள்ள பேடைகளை வைத்திருப்பது சிக்கனமற்றதாகும். பேடைகளின் கொண்டை, தாடை, வயிற்றுப்புடைப்பு, குறுக்கு-நெடுக்கு நீளம், குதம் என்பவற்றின் அமைப்பில் இருந்து, சிறப்பாக முட்டையிடுபவற்றைத் தெரிந்து எடுக்கலாம். பறவைகளை ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்துக் கூர்ந்து பரிசோதிக்கவேண்டும். பின்வரும் இயல்புகளைக் காட்டும் பேடைகளைப் பண்ணையில் இருந்து விலக்கவேண்டும்.

1. தலையின் நீளம் மிகையாக இருத்தல்:
2. கொண்டையும் தாடையும் சுருங்கி வெளுறியும் காணப்படுதல்:
3. குதம் பருத்துச் சிறப்பற்ற தோற்றத்துடன், ஈரலிப்பற்று இருத்தல்.
4. குதத்தின் இருபுறத்திலும் இடுப்பு எலும்புகள் காணப்படுகின்றன. இவ்வெலும்புகள் வளைந்து கொடுக்கக்கூடியனவாகவும், மூன்றுவிரல் இடைவெளி கொண்டனவாகவும் இல்லாதிருத்தல்.
5. அடிவயிறு புடைத்து கெட்டியாக இருத்தல்.

முட்டையிடும் சிறப்பான பேடைகளை, மேற்படி உடல் அமைப்பியல்புகளின் அடிப்படையிற் பிரிக்க முடிகின்றது. எனினும் முட்டையிடும் காலத்தில் பேடைகளிற் காணப்படும், குறிப்பிடத்தக்க இரண்டு உடற் தொழிலுக்கடுத்த மாற்றங்கள் உண்டு;

1. நிறமியினால் ஏற்படுகின்றது. (Pigmentation)
2. இறகு உதிர்த்தலினால் ஏற்படுகின்றது. (Moulting)

நிறமியினால் ஏற்படும் மாற்றம்:

மஞ்சள்நிறத் தசையுடைய கோழி இனப் பேடைகளில் மட்டுமே இந்த மாற்றத்தைக் காணமுடியும். எனவே, உரோடு ஐலந்துச்சிலை, லெக்கோன் வகைகள், அங்கோனா, நியூகம்சயர் என்னும் இனங்களுக்கே இது சாத்தியமாகும்.

பேடைகள் முட்டை இடத்தொடங்குவதற்குமுன் மஞ்சள் நிறமியைத் துலக்கமாகக், குதத்திலும் கண்களைச் சுற்றி வட்டமாகவும், அலகிலும், காதுச்சோணைகளிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கும். முட்டை இடும் உச்சநிலை கழிந்துபோகும் பருவத்தில் இம்மஞ்சள் நிறமி வென்றி நிறமாற்றத்தைப் படிப்படியாகக் காட்டும். இம்மாற்றம் குதம், கண்இமைகளின் உட்பக்கம், காதுச்சோணைகள், அலகு என்னும் பகுதிகளில் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. முட்டை இடும் வீதம் குறைவு பட, நிறமாற்றம் அவைவதற்கு எடுக்கும் காலம் நீடிக்கின்றது. பேடைகள் தொடர்ந்து 1—2 மாதங்களுக்கு முட்டை இடும் வழக்கத்தைக்கொண்டிருந்தால், அலகுகளின் அடியிற்தொடங்கிப் பின்னர் நுனியை நோக்கி இந்த நிறமாற்றம் நடைபெறுகின்றது.

பேடைகள் தொடர்ந்து 4—7 மாதங்களுக்கு முட்டை இடுபவையானால், அலகுவில் உள்ள மஞ்சள் நிறம் முற்றாக மாறிவிடுகிறது.

அதுமாத்திரமல்லாது, பேடைகள் முட்டை இடும் இயல்பை இழக்கும்பொழுது இந்த நிறமாற்றம் நடைபெற்ற அதே ஒழுங்கில் (குதம், கண்களைச்சுற்றியுள்ள பகுதி, காதுச்சோணை, அலகு, Shank) மீண்டும் தோற்றுவின்றது. எனவே மஞ்சள்நிறத் தசையுடைய சிறந்த கோழி இனப் பேடைகள், 8 மாதங்களுள் முட்டை இட்டபின்னர் மேற்கூறிய உறுப்புக்களில் மஞ்சள்நிறமியைக்கொண்டு இருப்பதில்லை. முட்டை இடும் இயல்பைக் குறைவாகவுடைய பேடைகளின் உறுப்புக்களில் மாறுபட்ட அளவில் இந்த நிறமி தோற்றும். இது விருந்து நிறமி மாற்றம், தகுதியற்ற பேடைகளைப் பிரிப்பதற்குச் சிறப்பான அடிகோலாகும் என்பதைப் பண்ணையாளர் அறிந்துகொள்ளலாம்.

இறகு உதிர்ச்சலினால் ஏற்படும் மாற்றம் :

கோழிகள் ஒரு பருவத்தின்பின் இறகுகளை உதிர்த்துப் புதிய இறகுகளை வளர்க்கின்றன. இந்த உதிர்ப்புத் திட்டமிட்ட ஒழுங்கில் உடலின் வெவ்வேறு பாகங்களில் நடைபெறுகிறது.

கழுத்தின் பின்புறம், கழுத்தின் முன்புறம், நெஞ்சு, உடலை ஒட்டியுள்ளவை, இறக்கைகளின் முதல் இறகுகள், வாலில் உள்ள நடுத்தர இறகுகள் என்னும் ஒழுங்கு வரிசையில் கோழிகள் இறகுகளை உதிர்த்தல் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

முட்டை இடும் இயல்பு உயர்வாகவுள்ள பேடைகள் முட்டை இடும் பிற்கூற்றில் இறகு உதிர்த்து இரண்டு மாதங்களில் புதிதான இறகுகளைப் பெற்றுவிடுகின்றன சிறந்த சில வர்க்கங்கள் 6 வாரங்களிலும் திரும்ப முட்டையிடத் தொடங்குவதுண்டு.

பல வருடங்கள் பொறுமையுடன் பெரிய பண்ணைகளில் நடத்திய ஆராய்ச்சிகளின் விளைபயனாகவே தகுதியற்ற பறவைகளை நீக்குவதற்கான காணிகள் அறியப்பட்டுள்ளன.

விசேடமாகக் கோழிவளர்ப்பை முதற்தடவையாக ஆரம்பித்து, இலாபகரமான தொழிலாக அம்முயற்சியை அமைத்துக்கொள்ள விரும்பும் பண்ணையாளர் இத்துறையில் மிகவும் சிரத்தை காட்டவேண்டும்.

பண்ணையில் இருந்து தகுதியற்ற பறவைகளை நீக்குவது செலவுமிக்க செய்கருமம் எனப் பலர் கருதுகின்றனர். இது தவறுதலான விளக்கமாகும். மேற்கூறிய படி பண்ணையில் உள்ள பறவைகளைக் கூர்ந்து அவதானித்து, உரிய பராயத்தில் தரம் குறைந்தவற்றை நீக்கும்பொழுது, முட்டை அல்லது இறைச்சி உற்பத்தியின் முதலீடு பேணப்படுகின்றது. கோழி வளர்ப்பை ஊதியம் மிக்க தொழிலாக்குவதற்குத் தகுதியற்ற கோழிகளை விலக்குவது இன்றியமையாதது.

20. கனகூள உறையுள்ளில் கோழி வளர்த்தல் (DEEP LITTER SYSTEM)

இது ஒரு செறிவான கோழிவளர்ப்பு முறையாகும். இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் அமெரிக்கா தேசத்தில் இம்முறை டாக்டர் கெனட் என்பவரால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இலங்கையில் பலர் கனகூளமுறையை அனுசரித்துக் கோழிகளை வளர்த்துவருகின்றனர்.

இறைச்சிக்கும், முட்டைக்குமாகப் பண்ணைகளை நடத்துபவர்களுக்குக் கனகூளமுறை அநுகூலமிக்கது. நோய்களில் இருந்து பாதுகாப்பதற்கும் உணவியற் தத்துவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு கோழிகளுக்கு உணவுட்டுவதற்கும், தகுதியற்ற கோழிகளை உரிய காலத்தில் விலக்குவதற்கும், தன்னினம் உண்ணும் இயல்பை மேற்கொள்ளுவதற்கும், இம்முறை சிறந்தது. அத்துடன் அதிக முதலீடு இன்றி வீடுகளின் வெளிச்சுவர்த் தாழ்வாரத் தைப் பயன்படுத்தியும் கூடுகளை அமைத்துக்கொள்ளலாம்

கூட்டினுள் ஈரலிப்பை உறிஞ்சும் இயல்புடைய கூளத்தின்மேல் கோழிகள் தமது சீவியகாலத்தில் வளர்க்கப்படுவதே இம்முறையின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். கூளத்தில் பலவகை நுண்ணுயிர்கள் வசிக்கின்றன. இவை கோழிகளின் எச்சத்தை உணவாகக் கொள்வதனால் கூளத்துடன் அது நன்கு சேர்ந்துவிடுகிறது.

கனகூள வீடமைப்பு.

இம்முறையில் கோழிகளை வளர்த்துப் பயனடைய விரும்புகிற யாவரும் வீடமைப்பில் விசேட கவனம் செலுத்தவேண்டியது இன்றியமையாததாகும். எக்காலத்திலும் அறைகள் ஈரக்கசிவற்று இருக்கவேண்டும்.

வளர்ப்பதற்குத் திட்டமிடப்படும் முழுவளர்ச்சியடைந்த கோழிகளுடைய இனத்தின் நிறையையும், எண்ணிக்கையையும் பொறுத்து இடவசதியை அறைகளில் அளிக்கவேண்டும். (அட்டவணை - 7)

பறவை ஒவ்வொன்றிற்கும் 3 சதுர அடிக்குக் குறைவற்ற இடவசதி இருக்கத்தக்கதாக அறைகளைக் கட்டுதல் வேண்டும். பண்ணைகளில் மேடாகவுள்ள இடத்தைத் தெரிந்து கனகூள அறைகளை அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சூரியன் கூளத்தில் நேராகக் கதிர் வீசத்தக்கதாக அறைகளின் நீளப்பாடு வடக்குத் தெற்காக அமையவேண்டும். ஒவ்வொரு பறவைக்கும் குறைந்தது 6 அங்குலத் தங்குசட்ட இடவசதியும், 3 அங்குல உணவுத்தட்டு இடவசதியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். முட்டைப்பெட்டி ஏற்படுத்தும்பொழுது 100 பேடைகளுக்கு 6 அடி நீளமான பெட்டி போதுமானதாகும். 25 பறவைகளுக்கு ஒரு நீர்த்தொட்டி இருக்க வேண்டும். கனகூளமுறை வளர்ப்பில் தாராளமாக இடவசதி இருப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

மேலும் காலநிலையைப் பொறுத்துச் சுவர்களைக் கட்ட வேண்டும். ஈர மண்டலத்தில் தளத்தைச் செங்கற்களால் பரவி சிறிதளவு சீமெந்து பூசுவது ஈரக்கசிவைத் தடுக்கும். சுவர்கள் 3 அடி உயரமாகவும், 4 அங்குல அகலமாகவும் இருக்கவேண்டும். கூரை ஒழுக்கில்லாமலும் மழைநீர் உட்புகாவண்ணம் 2 — 2½ அடி தாழ்வாரம் கொண்டதாகவும் இருக்கவேண்டும். இலங்கையில் துத்தநாகத்தால் மேற்பூச்சுப் பூசப்பட்ட இரும்புத் தகடுகள், ரப்பர் விரிப்புகள், அலுமினியம், கல்நார் என்பவற்றுள் ஒன்றினால் கூரையை அமைத்துக்கொள்ளலாம். உலர்

மண்டலத்தில் 2 அடி உயரமான சுவர்களும், மண்ணை உரம்போட்டு 3 — 4 அங்குலத்துக்கு உயர்த்தப்பட்ட தளமும் போதுமானதாகும். இரண்டு பிரதேசங்களிலும் சுவர்களின்மேல் கூரைவரை $\frac{1}{2}$ அங்குல ஈவுடைய கம்பி வலை பொருத்தப்படவேண்டும்.

கனகூள அறையைச் சேர்ந்ததாக நடமாடும் தரை ஒன்றை அமைப்பது சிறந்தது. இத்தரையை இரண்டு பிரிவாகப் பகுத்து, கோழிகளை மாறி, மாறி அவற்றுள் திறந்துவிடுவது நன்மை பயக்கும்.

கனகூள அறைகளைச் சிறப்பாக அமைக்கும்பொழுதே ஒருநாட் பராயமுடைய குஞ்சுகளை வாங்கி குஞ்சுவதிகளில் வளர்க்கலாம். அவை 5 மாதப்பராயம் அடைந்த பின்னர் கனகூள அறைகளுள் கோழிகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

கூளத்தைப் பராமரித்தல் :

அறைகளுடைய தளத்திற் போடப்படும் கூளப்படையடுக்கைப் பராமரிக்கும் திறமையிலேயே, இம்முறைக் கோழிவளர்ப்பின் மேன்மை தங்கியிருக்கிறது.

மரவரித்தூள், நெல்லின் உமி, மரச்சீவல், வைக்கோர் துண்டுகள் முதலியன கூளமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அநுபவ வாயிலாக, மரவரித்தூளையும், நெல் உமியையும் 50 / 50 சத விகிதத்தில் போடுவதே சிறப்பானதெனக் கருதப்படுகிறது. கூளத்தைத் தொடக்கத்தில் 3 அங்குல ஆழமான படையாகப்போட்டு படிப்படியாக 10 அங்குலம் வரை அதிகரித்துக்கொள்ளலாம். கூளத்தைப் போடுவதற்கு முன்னர் தளத்தில் சிறிதளவு சுண்ணாம்பைப் போடுவது கூளத்தை உலர்ந்த நிலையில் வைத்திருப்பதற்கு உதவும். காலையும் மாலையும் ஒழுங்காகக்

கூளத்தைக் கிளறி விடவேண்டும். அப்பொழுது எச்சம் உலர்ந்து கூளத்துடன் சேர்ந்துவிடுகிறது. இதனால் கூளத்தில் நுண்ணுயிர்த் தாக்கம் விரைவாகிப் பறவைகளுக்கு அநுகூலமான உயிர்ச்சத்து விருத்தியாகின்றது. 6 மாதங்களின்பின் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை 20 சதுர அடிக் கு 1 இரூத்தல் அளவில் கண்ணும்பைக் கூளத்துடன் சேர்த்துவிடவேண்டும். இதனால் கூளம் எப்பொழுதும் உலர்வாகவும், துர்நாற்றம் இல்லாமலும் இருக்கும். ஈக்களும் கூளத்தை அணுகாது. ஒரு வருடத்தின்பின்னர் கூளத்தை அகற்றிப் புதிய கூளத்தைப் போடவேண்டும்.

உணவுட்டல் :

கூளத்தில் வளர்ப்பது செறிவான முறையாதலால் கோழிகள் தமக்குக் கிடைக்கும் ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடுகளைச் சுய இச்சையாகத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியாதிருக்கின்றன. எனவே பண்ணையாளர் நிறைவான உணவைக் கோழிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது அத்திய அவசியமாகின்றது. பொதுவாகக் கூறின், கோழிகள் உட்கிரகித்துச் சமீபாடு அடையும் உணவின் $\frac{3}{4}$ பகுதி உடல் உறுப்புக்களின் பராமரிப்பிற்கும், $\frac{1}{4}$ பகுதியே வளர்ச்சிக்கும் முட்டை இடுவதற்கும் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. குஞ்சுகள் வளரும் காலத்தில் மின்சேருணவை அரையலிற் கூடுதலாகக்கொடுத்து 4 $\frac{1}{2}$ மாதங்களுக்குப் பின்னர் 8 சதவீதமாகக் குறைத்துக்கொள்ளலாம். அத்துடன் அரையலின் ஆக்கற் சதவீதத்தை அடிக்கடி மாற்றுவது கூடாது. ஏனெனில் இது கோழிகளுடைய உடற் தொழிலுக்குரிய செய்முறைகளைப் பாதிக்கக்கூடியது.

முன் கூறியபடி, தக்ககாலத்தில் குஞ்சுகளுக்கும் வளர்ந்த பறவைகளுக்கும் அம்மைப்பாலும் இரணிக்-

கெட்டுத்தடுப்பு ஊசியும் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். அத்துடன் புழுப்பேதியும் கொடுத்தல் அவசியம்.

இன்று உலகின் பல நாடுகளிலும் கனகூள முறை செல்வாக்குப் பெற்று வருகிறது. பண்ணைகளில் அருபவம் மிக்க சேவையாளர் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும். அத்துடன் இந்த முயற்சியில் ஆர்வமிக்கவர்களாகவும் அவர்கள் இருக்கவேண்டும்.

கனகூள எரு:

கூளத்துடன் நன்கு சேர்ந்து ஒப்புரவாகிய கோழிகளுடைய எச்சம் மிகச் சிறந்த பயிர்ப் போசணைக்கடுத்த மூலப்பொருளாகின்றது. 12 மாதங்களுக்குச் சிறப்பாகப் பராமரிக்கப்பட்ட கனகூள எரு, மாட்டெருவைப் பார்க்கிலும் ஏறக்குறைய 3 மடங்கு சத்து மிகுந்தது. இதில் 3-4 சதவீதம் நைதரசனும், 2 சதவீதம் பொசுபரசும், 3 சதவீதம் பொட்டாசும் இருப்பதாக அறியக்கிடக்கிறது. காய்கறிப் பயிர்களுக்கும், கனிமரங்களுக்கும், பூஞ்செடிகளுக்கும் கோழி எரு மிகச் சிறந்த பயிருணவாகின்றது.

பாரமான இனம், அரையலில் ஊட்டச்சத்து மிகுந்திருத்தல், குழிகளிலும், பலகைகளிலும் எச்சத்தைச் சேர்த்தல், எச்சத்தைச் சீராகச் சேமித்துவைத்தல் ஆகிய காரணிகளால் செழிப்பான எருவை விவசாயிகள் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவிருக்கிறது. 150 சதுர அடி இடவசதியுள்ள கூட்டில் 50 கோழிகளை வளர்ப்பதால், ஒரு வருடத்தில் 1 தொன் கனகூள எருவைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

எனவே, கனகூள முறைக் கோழிவளர்ப்பு முட்டை, இறைச்சி என்னும் உணவுப்பொருட்களை மாத்திரம் விவசாயிக்கு அளிப்பதில்லை. பயிர்ச்செய்கைக்கு இன்றியமையாத பசனையையும் கொடுக்கிறது. இம்முறைக்கு வேண்டிய தொழில்நுட்பங்களைச் செவ்வனே கடைப்பிடித்தால் இம்முறையில் இலாபம் அடைவது திண்ணம்.

அட்டவணை 7.

100 பறவைகளுக்குரிய கனகூள இடவசதி

பரளயம் (வாரங்களில்)	குஞ்சுமுதல் பேடைவரை	புறெய்லர்கள்
0 — 2	50 சதுர அடி	25 சதுர அடி
2 — 3
3 — 4
4 — 5	100 சதுர அடி	50 சதுர அடி
5 — 6
6 — 8
8 — 10	200 சதுர அடி	75 சதுர அடி
10 — 12
12 — 14
14 — 20
20க்கு மேல்	300 சதுர அடி	..

குறிப்பு: எண்ணிக்கையைப்பொறுத்து இடவசதியை ஏற் படுத்துவதானால், பாரம் குறைந்த இனங்களுக்கு 1 — 50 பறவைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் 4 சதுர அடியும் 50 — 100 பறவைகளுக்கு 3½ சதுர அடியும் 100 — 150 பறவைகளுக்கு 3 சதுர அடியும் கொடுக்கலாம். பாரம் கூடிய இனங்களானால் ஒவ்வொன்றிற்கும் 1 சதுர அடியை கூடுதலாக அளிக்கவேண்டும்;

21. கோழிப்பண்ணைப் பொருளியற்

கருத்துக்கள்

கோழிகளை வளர்ப்பது தொடக்கத்தில் பயிற்செய்கை முயற்சிகளில் இரண்டாந்தர இடத்தைப் பெற்று இருந்தது. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்துக்குப் பின்னர், கோழிப்பண்ணை பல நாடுகளில் முதன்மையான இடத்தை அடைந்து, இன்று தனித்தொழிலாக பரிபாலிக்கப்படுகிறது. எனவே ஆண்டுதோறும் பலர் கோழி வளர்ப்பை வர்த்தக நோக்குடன் ஆரம்பிக்கின்றனர்: ஆனால் சகலரும் இத் தொழிற்சூழலையில் வெற்றி பெறுகின்றனர் என்று சொல்ல முடியாது.

இம்முயற்சியில் நிறைவுகாண எண்ணுபவர்கள் சில தொழில் நுட்ப அறிவைப்பெற்று அதன் அடிப்படையில் கோழிப்பண்ணைகளைப் பரிபாலிக்க வேண்டுவது அவசியம். முட்டை, இறைச்சி ஆகியவற்றின் உற்பத்தியாளரை இடர்ப்படுத்தும் காரணிகளுள் முக்கியமானவை பொருளியற் கருத்துக்களாகும். வலிமை குறைந்த வர்க்கங்களைத் தெரிந்தெடுத்தல், மலிவான ஊட்டச்சத்துக் குறைந்த உணவுப் பொருட்களை அரையலிற் சேர்த்தல், சீரற்ற வீடமைப்பு, நோய்த்தடுப்பு ஒழுங்கு முறைகளை உரிய காலத்தில் கைக்கொள்ளாதிருத்தல், பராமரிப்பில் குறைவான கவனம் செலுத்துதல் போன்ற காரணிகளும் கணிசமான அளவுக்கு உற்பத்தியைக் குறைவுபடச் செய்யக் கூடியனவாகும்.

கோழிப்பண்ணை ஒன்றை ஆரம்பிக்கையில் முட்டைக் காகவோ, புரெய்லர் உற்பத்திக்காகவோ அல்லது அடைவைத்துக் குஞ்சு விற்பனைக்கோ, இத் தொழில் முறையைக் கைக்கொள்ளலாம். தண்ணிடம் உள்ள மூல தன முதலீட்டின் அளவைப் பொறுத்தே, வளர்ப்புத் துறை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

கோழிப்பண்ணை முயற்சியில் முட்டை உற்பத்தி புரெய் லர் உற்பத்தி, அடைகாத்துக் குஞ்சுகளை விற்பது ஆகிய நோக்கங்களை ஒரே பண்ணையில் நிறைவேற்றலாம் அல்லது இவற்றுள் ஒரு நோக்கத்தைக் கடைப்பிடித்து தனித்துறைப் பண்ணையாகவும் நடத்தலாம்.

முட்டைகளின் பண்பு நலம் :

எந்த நோக்கை இலக்காகக் கொண்டாலும், பண்புமிக்க முட்டைகளை அடையில் வைத்துக் குஞ்சுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும். உயர்ந்த தரமான குஞ்சுகளைப் பெறுவதில் மட்டுமல்லாது, அவை வளர்ந்து பலன் தருவதும் முட்டைகளிற் தங்கியிருக்கின்றது. அத்துடன் முன் கூறியபடி சத்துள்ள உயர்தர அரையலைப் பெற்று, இனப்பெருக்க முட்டைகளைப் பெறுவதற்காக வளர்க்கப்பட்ட பேடைகளிலிருந்து கிடைத்த முட்டைகளாவும் அவை இருக்கவேண்டும்.

இலங்கையில் அடையில் வைப்பதற்கென இரண்டு தரமான முட்டைகள் விற்பனைக்கு உண்டு. முதல் தரமானவை 75 — 80 சதவீத பொரிக்கும் திறனை அளிக்கக் கூடியன. இவை ஒவ்வொன்றும் 40 — 50 சதமாக விற்கப்படுகின்றன. இரண்டாந்தரமானவை 55 — 60 சதவீத பொரிக்கும் திறனை அளிக்கக் கூடியன. இவை 30 — 40 சதமாக விற்கப்படுகின்றன. இவற்றை வாங்கி அடைகட்டிக் குஞ்சுகளை விற்கும்பொழுது தொலைகாலத்தில் தேறும் இலாபத்தில் மாறுபாடு மிகுதியாக இருக்கிறது. உதாரணமாக:—

	பொரிக்கும் திறன்	
	55%	75%
100 முட்டைகளின் விலை	35.00	45.00
ஒவ்வொரு குஞ்சும் ரூ1/-படி, வருமானம்	55.00	75.00
இலாபம் ரூ.	20.00	30.00

இதிலிருந்து பொரிக்கும் திறன் குறைவுடைய 100 முட்டைகளில் இருந்து குஞ்சுகளை விற்கும் பொழுது ரூ 10 நட்டத்தைக் காட்டும். ஒருநாள் வயதுடைய குஞ்சுகளைப் பெருக்கி இலாபம் பெற விரும்புகிறவர்கள் இதை மனதிற் கொள்ளவேண்டும்.

உணவுட்டும் செலவு :

கோழிப்பண்ணையின் நடைமுறைச் செலவில் 70 சத வீதத்திற்குமேல் கோழிகளுக்கு உணவுட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. இதனால் அரையலைத் தயாரிக்கும் பொழுது மிக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும். உணவுப் பொருட்களைத் தரம் அறிந்தே வாங்கவேண்டும். அரையல் எப்பொழுதும் ஊட்டச்சத்தில் நிறைவாக இருப்பது இன்றியமையாததாகும். பொருளியல் நோக்கில் உயர்வான உணவுட்டல் அவசியமாகும். இதனால் ஏற்படும் செலவு, வருமானத்தில் ஈடு செய்யப்படும். இன்று பண்ணையாளர், கால்நடைத் தீவன ஸ்தாபனங்களில் விற்பனையாகும் குஞ்சு அரையல், வளர்பருவ அரையல், முட்டை இடும் அரையல் என்பவற்றை வாங்கிப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவற்றில் அடங்கியுள்ள உணவுப் பொருட்கள் பற்றிய விபரம் தரப்படுவதில்லை. இதனால் பண்ணையாளர் அடுத்தொருவர் சிபாரிசில் கோழிகளுக்கு உணவுட்டுபவர்களாவர். பொருளியல் நோக்கில் இது சிக்கனமற்றதாகும்.

பெரும் தொகையில் கோழிகளை வளர்ப்பவர்கள் தமது நோக்கத்தைப் பொறுத்து அரையலைத் தயாரித்துக்கொள்ளுவது மேலாகும். இதற்கான தொழில்நுட்ப அறிவு பெறவேண்டும். இதுபற்றிய விளக்கத்தை நாம்

முன் அத்தியாயங்களில் அறிந்துகொண்டோம்: பொது வாக்கக் கூறினால் புண்ணுக்கு, உயிர்ச்சத்துக் கலவை, நுண்ணுயிர்க்கொல்லி, புரதங்கள் என்பவற்றில் அதிக சிக்கனம் இருக்கமாட்டாது. ஆனால் தானியச் சேர்வையைத் தெரிந்து மலிவானதும், அதே வேளையில் சத்து மிகுந்ததாகவும் எடுக்கலாம். அரையற் தயாரிப்புச் செலவில் $\frac{1}{2}$ பங்கு தானியப் பகுதியில் செலவாகின்றது. இதில் இருந்து, இன்று கோழிப்பண்ணையைப் பரிபாலிக்கும் செலவில் குறைந்தது 30 சதவீதம், தானிய உணவுப் பகுதிக்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. இது பண்ணையாளரின் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டியதொன்றாகும். தானிய உணவைப் பண்ணைகளின் ஒருபுறத்தில் விளைவிப்பது இத்துறைச் செலவைப் பெருமளவுக்குக் குறைப்பதாகும். இதனால் பண்ணையைப் பரிபாலிக்கும் செலவில் குறைந்தது 10 சதவீதம் பேணப்படுகிறது.

இலங்கையில் இலாபகரமாக விளைவிக்கக்கூடிய கிழங்கு வகைகள் பல உண்டு. தானியங்களில் உள்ள காபோ-வைதரேற்றுக்களே ஊட்டச்சத்தாக அரையலிற் சேர்க்கப்படுகிறது. இதே ஊட்டச்சத்து மரவள்ளி, வத்தானை போன்றவற்றில் அடங்கியுள்ளது. கோழிகளுக்கு உணவாக இவை பயன்படக்கூடுமோ என்று ஆராய்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. தானியப் பகுதியினால் ஏற்படும் மிகுந்த செலவைக் குறைக்க இவ்வாராய்ச்சிகள் பெருமளவுக்குப் பயன்படும்.

இனத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தல்:

பண்ணையின் நோக்கத்தைத் தழுவினே தகுந்த இனம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது. முட்டை உற்பத்திப் பண்ணைகளானால், பாரம் குறைந்த வெள்ளை லெக்கோன் இனமே

ஏற்றது. பேடைகளின் உடல் நிறைக்கும், உணவை உட்கிரகிக்கும் அளவுக்கும் உள்ள தொடர்பு, பொருளியல் நோக்கில் கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

அட்டவணை 8.

உணவு உட்கிரகிப்புக்கும், உடல் நிறைக்கும், முட்டை இடும் சதவீதத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு.

(100 பேடைகளுக்குரியது.)

பேடைகளின் நிறை	முட்டை உற்பத்தி				
	முட்டை இடும் %	40	50	60	70
3 இரூத்தல்		18.5	19.9	21.3	22.7
4 இரூத்தல்		21.2	22.6	24.0	25.4
5 இரூத்தல்		23.6	25.0	26.4	27.8

இந்த அட்டவணையில் இருந்து, குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை முட்டைகளைத் தருவதற்கு, உடல்நிறை கூடிய பேடைகள் குறைந்தது 15 சதவீதத்தில் அதிகப்படியான உணவை உட்கொள்ளுகின்றன என்பதை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இனத்தைத் தேர்ந்தெடுத்த பின் அந்த இனத்துள் உயர் வர்க்கப் பேடைகளை அல்லது புரெய்லர் கோழிகளைப் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டும். ஒரே தாய்ப்பண்ணையில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு வளர்க்கப்படும் கோழி

களிடையேயும் சிக்கனமற்ற பறவைகள் இருக்கலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே முகப்பட்ட பராமரிப்பில் வளர்க்கப்படும் கோழிகளும் முட்டை இடத் தொடங்கியதும் 40—75 சத வீதத்துக்குமிடையே மாறுபடும் அளவிக் முட்டைகள் இடுவதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதனால் மாதம் ஒன்றிற்கு ஒவ்வொரு பேடையிலிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் 3 மடங்கு வேற்றுமைப்படவும் இடமுண்டு. எனவே தொடக்கத்திலேயே புள்ளி விபரங்கள் பதியப்பட்டிருக்க வேண்டியது, அத்திய அவசியமாகின்றது. மலிவான இடங்களில் குஞ்சுகளை வாங்குதல் தொலை நோக்கில் பெரு நட்டம் விளைவிக்கும்.

மூலதன முதலீடு:

கோழிவளர்ப்பில் பண்ணையாளர் பெறும் இலாபம், பெருமளவுக்கு இத்தொழில்முறையில் அவர்கள் செலவிடக்கூடிய மூலதன முதலீட்டிற் தங்கியிருக்கிறது.

பொருளாதார வசதி கூடுதலாக உள்ளவர்கள் முட்டையிடும் பருவத்திலேயே பேடைகளை வாங்கித் தொழிலை ஆரம்பிக்கின்றனர். இப்பராயக் கோழிகள் ஒவ்வொன்றும் ரூபா 15.00 — ரூபா 30.00 ஆக இருக்கும். ஆனால் இவை விநியோகிப்பவர்களிடம் இருந்து நம்பிக்கையின் பேரிலேயே வாங்கப்படுவதால் பதிவேடுகளை அலசிப் பார்வையிடுவது நலமாகும். ஆகையில் குஞ்சுப்பராயத்தில் வாங்கித் தொழில்நுட்ப அறிவுடன் வளர்ப்பதே மேலானது.

பறவைகளுக்கு வேண்டிய கூடுகளை அமைப்பதற்குச் செலவாகும் பணம், பண்ணை அமைக்கப்படும் காலநிலைப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. அத்துடன் பறவைகளின் பராயத்தையும், நோக்கத்தையும் பொறுத்தும்

அளிக்கப்படவேண்டிய இடவசதியிலும் தங்கியிருக்கிறது. பொதுவாகக் கூறினால், பாதி நிரந்தரக் (Semi-Permanent) கூடுகளை அமைக்க கூரையைப் பொறுத்து 1 சதுர அடிக்கு, ரூபா 1.75 — ரூபா 2.50 செலவு ஏற்படும். இவை 2 — 4 வருடங்களுக்கு நிலைத்திருக்கக் கூடியன.

தொழிலாளர் கூலியையும் கருத்திற்கொள்ளுதல் வேண்டும். வளர்க்கப்படும் கோழிகளின் எண்ணிக்கை முழுநேரமும் தொழிலாளிக்கு வேலைகொடுக்குமானால் மாத்திரமே தொழிலாளரைப் பண்ணையில் அமர்த்துவது சிக்கனமானதாகும். ஒரு தொழிலாளியினால் பராமரிக்கக்கூடிய பறவைகளின் எண்ணிக்கை, பண்ணையின் நோக்கத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. பொதுவாகக் கூறினால், நான்தோறும் அவன் ஆற்றவேண்டிய சேவைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தால், 500 கோழிகளையும், 1000 குஞ்சுகளையும் ஒரு தொழிலாளி சுலபமாகப் பராமரித்துக்கொள்வான்.

பராமரிப்புச் செலவு :

கோழிப்பண்ணையில் கூடுதலான செலவு உணவிலே செலவாகின்றது. பூரண வளர்ச்சியடைந்த பறவை ஒரு நாளில் 3—4 அவுன்ஸ் அரையலை உட்கொள்ளுகின்றது. குஞ்சுகள் ஒவ்வொன்றும் முதல் மாதத்தில் 1 அவுன்சுக்குக் குறைவாகவே உட்கொள்ளும். (அட்டவணை - 3) முட்டை இடும் பருவத்தில் (பேடைகள்) முட்டை இடும் சராசரி, இனம், உடல்நிறை என்பவற்றைப் பொறுத்தே அரையல் அளவு இருக்கும். (அட்டவணைகள் 4, 8) உணவுத்தேவையை இந்த அடிப்படையில் கணித்துக் கொள்ளலாம். இதைவிட உணவுத் தட்டுக்கள், நீர்த் தொட்டிகள் வாங்கவேண்டும். வெவ்வேறு அளவில்

இவை தத்தநாகம் பூசிய இரும்பினூற் செய்யப்பட்டு உலோக வியாபாரிகளிடம் விற்பனைக்குண்டு. உணவுத் தட்டுக்கள் ரூபா 2-50 முதல் ரூபா 14-50 வரையும் நீர்த்தொட்டிகள் ரூபா 2-00 முதல் ரூபா 12-00 வரையும் இன்று விற்பனையாகின்றன. இவற்றை அடிக்கடி தொற்று நீக்கிச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும்.

இனம் பிரியாத ஒரு நாள் வயதுடைய குஞ்சுகளைப் பெற்று வளர்க்கும்பொழுது சேவல்களை உரிய காலத்தில் பிரித்து வேரூக வளர்க்கவேண்டும். அல்லது விற்று விடவேண்டும். லெக்கோன் சேவல்களை 6 வாரப் பராயத்திலேயே அறிந்து கொள்ளமுடியும். ஏனைய இனங்களில் 3 மாதப்பராயம் கடக்கும்வரை மாறுபாடு தெரிவதில்லை. எப்படியும் 4 மாதங்களுக்குப் பிந்தாது சேவல்களைப் பிரித்து ஒவ்வொன்றும் ரூபா 6-8 வரை விற்றுவிடலாம். பேடைகள் 5 மாதம் எய்திய பின்னர் முட்டை இடத் தொடங்கும். சராசரியாக சிறந்த முட்டை இனப் பேடைகள் ஒவ்வொன்றும் குறைந்தது ஒரு மாதத்தில் 15—20 முட்டைகள் இடும். எனவே தொடக்கத்தில் இருந்தே தொழில்நுட்ப அடிப்படையில், பொருளியற் கருத்துக்களைக் கவனத்திற் கொண்டு, விழிப்பு உணர்ச்சியுடன் பண்ணையைப் பரிபாலித்தால், ஒவ்வொரு பேடையில் இருந்தும் மாதமொன்றிற்கு ரூபா 1-50 முதல் ரூபா 2-00 வரை இலாபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

முட்டைகளை விற்பனை செய்தல்:

முட்டைகளை வாங்குபவர்கள் புது முட்டைகளையே எப்பொழுதும் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புவர். ஆதலால் அவற்றைக் கெட்டுப் போகாது வைத்திருக்க வேண்டும். முட்டையினுள் இருக்கும் கருவுயிர் 80°F வெப்பநிலையில் வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகிறது. ஆகையால் 55°F

வெப்பநிலைக்குக் கூடாத சூழலில் வைத்திருந்தால் அவை கெட்டுப் போகாதிருக்கும். முட்டைகளின் மேலோடு கெட்டியாகவும், சுத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும். முட்டையினுள் இருக்கும் மஞ்சட்கரு உறுதியாக இருக்க வேண்டும்.

புதுமுட்டைகள் 10 சதவீத உப்புக்கரைசலில் அமிழ்ந்திப்போகின்றன. பழுதுபடாதிருக்க முட்டைகளைக் கள் மெழுகு பூசி அல்லது சுண்ணாம்பு நீரில் தோய்த்துவைக்கலாம். முட்டைகளை எப்பொழுதும் கூம்பிய முனை கீழ் நோக்கியபடி அடுக்கவேண்டும்.

சில இடங்களில் தொடுகவைப்பொருட்களின் (வெண்காயம், ஏலக்காய், கறுவா) அருகே வைக்கப்படும் முட்டைகள் மிக விரைவிற கெட்டுப் போகின்றன. முட்டைகளை ஈரமற்ற இடத்தில், நல்ல காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில், வெப்பம் அதிகம் பரவாத இடத்தில் முட்டைகளை வைத்திருந்தால் அவை கெட்டுப் போகாது.

சுருவுறாத முட்டைகளைச் (Unfertilised eggs) சில தினங்கள் அதிகமாக சேமித்து வைக்கலாம்.

இறைச்சிக்குக் குஞ்சுகளை விற்பனை:

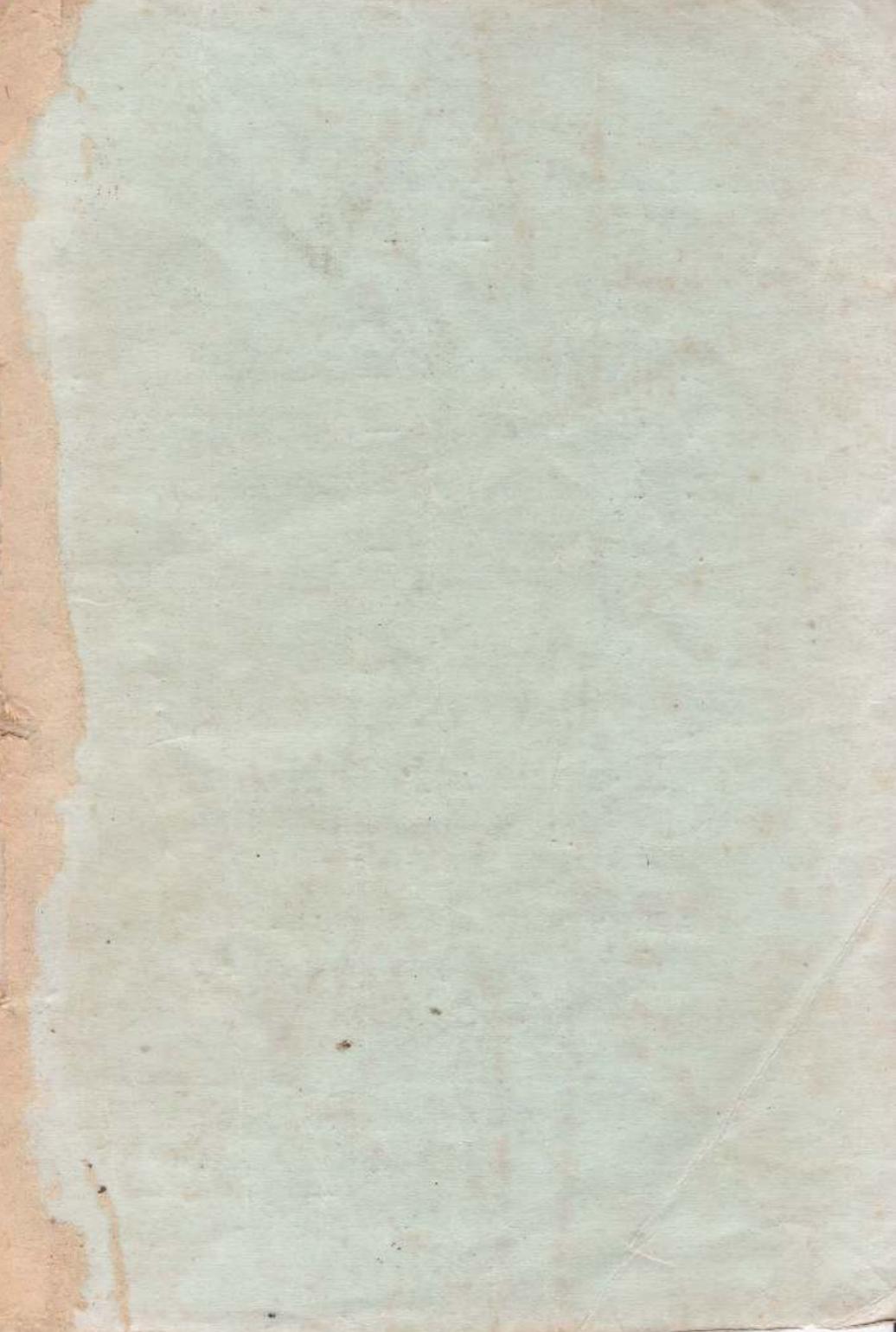
குஞ்சுகள் பல பருவத்திலும் விற்கப்படுகின்றன. 6 வாரங்களில் இருந்து குஞ்சுகளை விற்கலாம். இறைச்சிக்குச் சிறந்த குஞ்சுகள் சில சிறப்பியல்புகளைக் காட்டுகின்றன: அவற்றுள் முக்கியமானவை:—

- 1: செட்டை இறகுகள் பொரித்தவுடன் அபிவிருத்தியடைந்திருத்தல்.
- 2, 8 வாரங்களில் தோட்பட்டை இறகுகள் அடர்த்தியாகவிருத்தல்,
- 3: குறுக்கு — நெடுக்கு நீளம் கூடுதலாகவும் மார்பெலும்புடன் சரி விகிதத்தில் விருத்தியடைதல்.
- 4: நெஞ்சிலும் தொடையிலும் கூடுதலான சதைப்பற்றுக் கொண்டிருத்தல்.

கலைச் சொல் அட்டவணை

அடுக்கு	— Battery.
அடைப்பொறி	— Incubator.
அலகு கிள்ளுதல்	— Debeaking.
அரையல்	— Mash.
ஆக்கற் சதவீதம்	— Percentage composition
இடைச்செறிவு	— Semi intensive.
இரத்தத் தூள்	— Blood Meal
இழையம்	— Tissue.
இறகு உதிர் த்தல்	— Moulting.
ஈரக்கசிவு	— Dampness.
உணவுக் கூறுகள்	— Food Components.
உயிரினம்	— Organism.
உலர்ந்த தேங்காய்	— Deseccated cocconut.
ஓட்டுண்ணி	— Parasite.
ஓமோன்	— Hormone.
ஓரணுவயிர்	— Protozoa.
கல்நார்	— Asbestos.
கன்மெழுகு	— Paraffin.
கலப்பினப் பிறப்பு	— Hybrid.
கனகூளம்	— Deep litter.
காற்றறை	— Alveolus.
காதுச்சோணை	— Ear lobes.
காலநிலை	— Climate.
குஞ்சுவதி	— Brooder.
குதம்	— Anus.
குருட்டுக்குழல்	— Caecum.
குளிகை	— Pellet.
கூறுகள்	— Segments.
கொட்டு மீனெண்ணெய்	— Cod liver oil.
கொண்டை	— Comb.

கொப்புளம்	— Blisters.
கோழிகளை விலக்குதல்	— Culling.
கோழை	— Mucus.
நுண்ணுயிர்க் கொல்லி	— Antibiotics.
நுண்ணுயிர்கள்	— Microbe.
சுயேட்சை	— Free range.
சூல்ப்பை	— Ovary.
செப்புச் சல்பேற்று	— Copper Sulphate
தங்குசட்டம்	— Perch.
தன்னினம் உண்ணுதல்	— Cannibalism.
தாடை	— Wattle.
தூய்மைப்படுத்தாத	— Crude
தூய்மையாக்கும் ஏது	— Disinfectant.
தொழில் நுட்பம்	— Technology.
நிறமி	— Pigment.
பண்பு நலம்	— Quality,
பதிவேடு	— Record
புகைகூட்டல்	— Fumigation
புரெய்லர்	— Broiler
பொரிக்கும் திறன்	— Hatchability
பெருக்கு	— Scale
பொருளாதாரக் கருத்து	— Economic Consideration
மரவரித்தூள்	— Saw dust
மிருகக் கொழுப்பு	— Animal fat
மின் குமிழ்	— Electric bulb
மீன்சேருணவு	— Fish meal
மூலதன முதலீடு	— Capital investment
மொத்தப் புரதம்	— Total protein
வர்க்கம்	— Strain
விடலைப் பருவம்	— Pullet
வெப்பமானி	— Thermometer.

நூலாசிரியரின் இதர நூல்கள்

1. பயிர்ச்செய்கை — 5-ம் வகுப்பு
2. பயிர்ச்செய்கை — 6-ம் வகுப்பு
3. பயிர்ச்செய்கை — 7-ம் வகுப்பு
4. பயிர்ச்செய்கை — 8-ம் வகுப்பு

K Ō L I P A N N A I

(Poultry Farming)

By

A. I. SINNIAH. B. Sc. (Agric); Dip - in - Ed.

(Jaffna College, Vaddukoddai.)

Copyright)

(Price: Rs. 3.00

பிரகரித்தவர்: திருமதி எல். சின்னையா, வட்டுக்கோட்டை.
அச்சிட்டவர்: கணபதிப்பிள்ளை மு. ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம்,
யாழ்ப்பாணம்.